

Liên Lạc

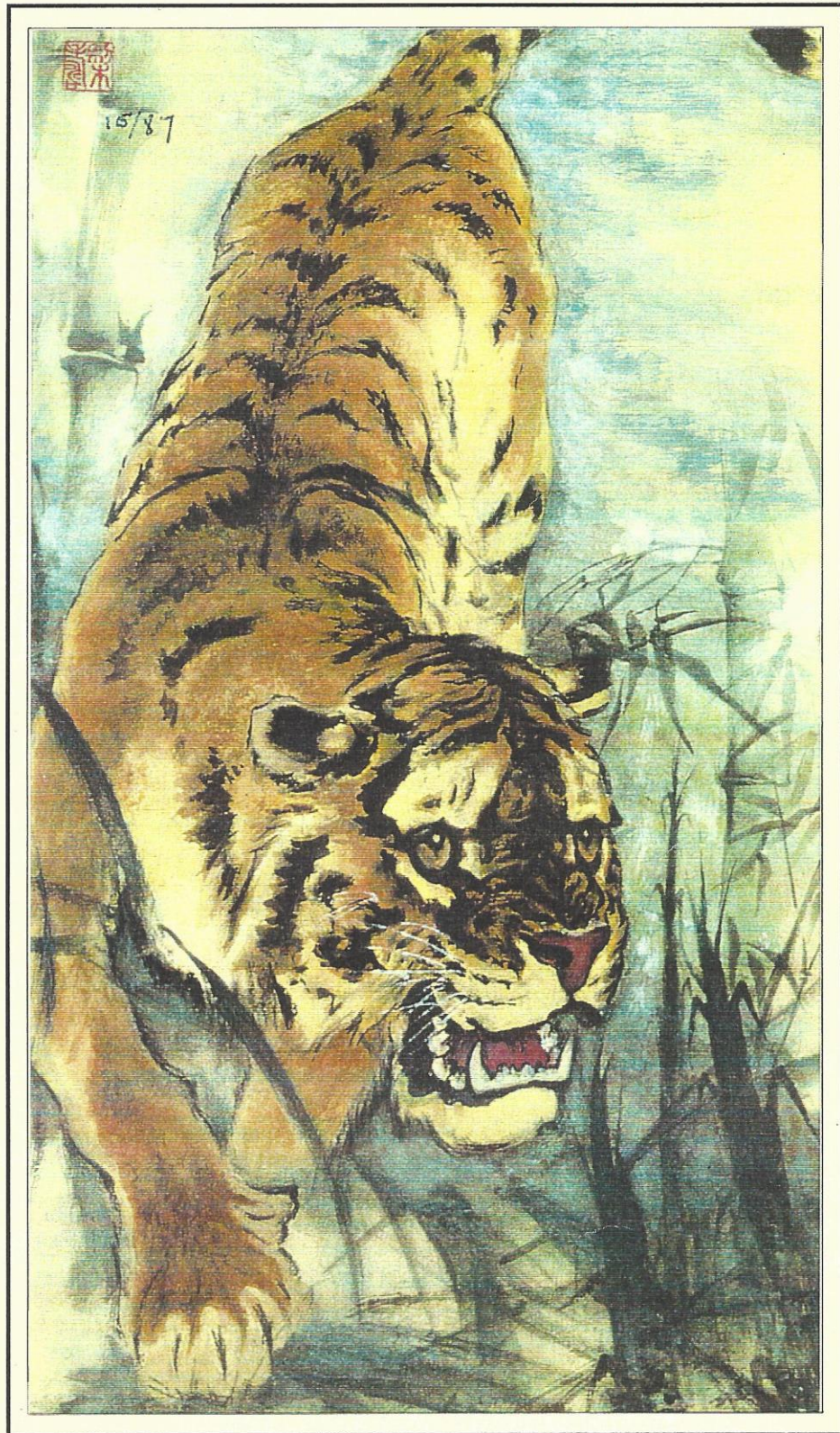
TIẾNG NÓI CỦA HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

Nhóm 'Tinh Thần B.Đ.' thực hiện

聯
繫
情
懷

Số đặc biệt
XUÂN
MẬU DẦN

Bộ mới - Số 25

Phát hành tháng 1-1998

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

BAN SÁNG LẬP :

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

BAN PHỤ TRÁCH :

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Lê Phục Hưng
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tính
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (Con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số :
XUÂN, HẠ, THU, ĐÔNG

Bài vở, thư từ xin gửi về
NGUYỄN TRUNG THỌẠI
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada
D.T. (514) 739-4000

Hình Bìa

Cọp Yên-Tử
(Hình thu nhỏ bức tranh của
Sư-tử vẽ tặng Tr. Trần-văn-Thao)

CHÚC MỪNG

*Nhân dịp Mùa Giáng-Sinh
Đầu Năm Dương-Lịch
và Tết Mậu-Dần*

Xin thay mặt Ban Thường-vụ
Hội-Đồng Trung-Ướng Hướng-đạo Việt-Nam,
Chúng tôi gửi đến Quý Trưởng trong
Phong-Trào Hướng-đạo Trưởng-Niên,
đến tất cả Quý Trưởng, Quý Anh Chị
và gia-quyển "Những Lời Chúc Mừng"
cho một năm mới Thành-công.
Vui tươi và An-Bình.

Hình-Đào

Hãy để họ đến !

Hãy đến cùng Ta, đến cùng Máng cỏ,
Tất cả những ai bé nhỏ mọn hèn.
Hãy đến xem suối tình thương dào dạt,
Đến mà xem, người hỡi, đến mà xem !

Ta, chính Ta, một hài-nhi trần trụi,
Nhưng trái tim rộng như cõi vô cùng,
Tay Ta mạnh khác nào sự sống lại
Hướng về người, vòng tay mở rộng vòng.

Sưởi của Ta, tung tăng đàn cá bạc,
Nhớ như đùa dưới đợt sóng long lanh.
Sưởi của Ta, bầy chuồn chuồn đánh giặc,
Nhịp nhàng chao trên mặt nước trường-sinh.

Nào hãy đến, ai người đang đau khổ,
Đến với Ta, nào ai kẻ khốn cùng.
Tất cả những ai bị đời khinh bạc,
Hãy đến mà xem Máng cỏ Hài-đồng.

Đến mà xem, nào ai đang thất-vọng,
Ai khóc than, ai mòn mỏi đợi trông.
Nào tất cả, hãy dắt dìu nhau đến,
Ai muốn tìm nguồn hạnh-phúc vô chung.

DƯƠNG-TỬ

Thơ

■ Hồng Xuyên

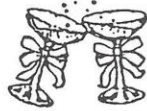
TỬ BI

Đức Phật dạy ta
Sống cho hiền hòa
Yêu người thương vật
Định luật luân hồi
Người vật - Vật người

Đều là con Phật
Thương yêu, đùm bọc
Thế giới yên bình
Vạn kiếp chúng sanh
Trọn đời an lạc

HƯƠNG-ĐẠO TRƯỞNG-NIÊN

Chúc Mừng

Nhân dịp Giáng-Sinh
Năm Mới Dương-Lịch
Xuân Mậu-Dần

**Chúng tôi xin Chúc Quý Trưởng Cao-Niên
Các Trưởng và các Thân-Hữu Hương-Đạo
Các Anh Chị Em Hương-Đạo Việt-Nam**
Một cuộc sống thật đầy đủ Ỗ Nghĩa,
Hữu ích và trải rộng Tình Thương.

Nhóm Thực hiện Bản tin Liên-Lạc

SỔ TAY CUỐI NĂM

Bầu trời Canada vào cuối năm nay, tuyết rơi không nhiều bằng những năm trước, nhưng cái lạnh đã bắt đầu thấm, báo hiệu Mùa Giáng-sinh sắp đến, một năm cũ sắp qua và những áo dạ, mũ nỉ, khăn ấm được dịp lôi ra để đối phó với mùa đông thật dài của Canada .

Đầu tiên, Liên-lạc được báo hiệu trước bằng tám thiệp dày màu sắc rất đẹp của Trường Nguyễn-Khắc-Tiếp ở Úc-châu, kèm thêm một bó củi lớn để sưởi ấm cho Liên-lạc, với lời trong thư rất chân tình" *Tôi gửi sớm kẻo vào Noel để bị thất lạc, hay gần Tết rồi quên không gửi e chậm trễ..*", và Trường Tiếp cho hay sức khoẻ kém nhưng lửa Hướng-đạo vẫn còn "....*Đạo sau này, tôi không còn có thể đọc hết cả tờ báo Liên-lạc không còn sót một chữ như những lần trước, vì mất kém nhiều và bệnh SHINGLES có chiều tăng thêm, nhưng tôi đưa cho bạn hữu và mấy em Hướng-đạo đã ngừng sinh hoạt đọc, nên có dịp bàn tán cùng nhau về sự phát triển của Phong-trào chúng ta ...*"

Lật lại những tám thiệp chúc mừng năm ngoài, thấm thía khi đọc mấy câu của một Trường (già nghề) Hướng-đạo lẫn nghề làm báo, có câu :*Cuối năm ngồi tính số H.Đ., Em có nhiều buồn, vui lẫn lộn. Xin chân thành cảm ơn Trường đã tạo cho tờ Liên-lạc là một trong những điểm tụ thực sự của anh chị em H.Đ. khắp nơi, mà tiếc thay chúng ta lại không có nhiều điểm tụ như vậy !* và Trường ấy, vốn là một Chủ nhiệm một tờ báo lớn phát hành ở Philadelphia viết tiếp : *Làm báo không dễ, làm báo Hướng-đạo lại càng khó hơn. Em nghĩ sự kiên trì của Quý Trường khi thực hiện tờ Liên-lạc là niềm hứng khởi cho nhiều người, trong đó có ... Em "*

Liên-lạc là bản tin dành cho Hướng-đạo và một số Thân-hữu yêu thích Phong trào, Cũng có nhiều người đọc Liên-lạc họ không cảm thấy gì cả, vì không ở cùng chung "một tần số". Nếu Liên-lạc phải viết cho ai ai cũng thích cả, thì đâu còn là Hướng-đạo! Cũng như yêu một người mà ai cũng cho là đẹp thì chẳng có gì thú vị. Vẻ đẹp của người mình yêu phải là một khám phá riêng của mình, của chúng mình. Có vậy người yêu mới thật là người của tâm-hồn mình. Chúng tôi không bao giờ là người bi-quan như bốn câu thơ của Vạn-Lam trong bài "Độc hành" :

*Lá đổi màu qua mỗi bước đi
Đường sau khuất hết bóng xuân thì
Lênh đênh trên quảng đời vô định
Bóng xế rồi, mong mãi mà chi ... "*

Với quan-niệm sống rất triết nhân,Trang-Tử có hai câu thơ thiết hay : *Vì bằng thế-sự xảy ra*

Khóc mà lại được, ta đây khóc rồi !

Chúng ta phải biết nhắm mắt trước những thiếu sót nhỏ. Cuộc đời không có gì toàn hảo, toàn bích cả.Chúng ta sống bằng tương đối, và đúng như cao-nhân thường nói : "Mọi chuyện sẽ đến, mọi chuyện sẽ đi... và tất cả đều ổn thoả.

Liên-lạc là nơi trao đổi tin tức giữa những anh em Hướng-đạo và những thân-hữu cảm tình với Phong-trào, bấy lâu vẫn giữ đúng đường lối đã vạch ra, được đa số Anh Chị Em đồng ý, tham gia, đóng góp để duy trì, nhưng (*chữ "nhưng" thật dễ ghét*)vẫn còn chưa đủ !

Chúng tôi xin nhắc lại một quan điểm của "ai đó" đã nói :

Đứng ngoài đá kích là điều không nên. Đứng ngoài chỉ trích xây dựng là điều cần thiết, nhưng vẫn còn chưa đủ. Đứng ngoài ủng hộ là điều đáng mừng, nhưng vẫn còn chưa đủ. Phải tham gia sinh hoạt, chia sẻ trách nhiệm chung mới thật là Đầy Đủ .

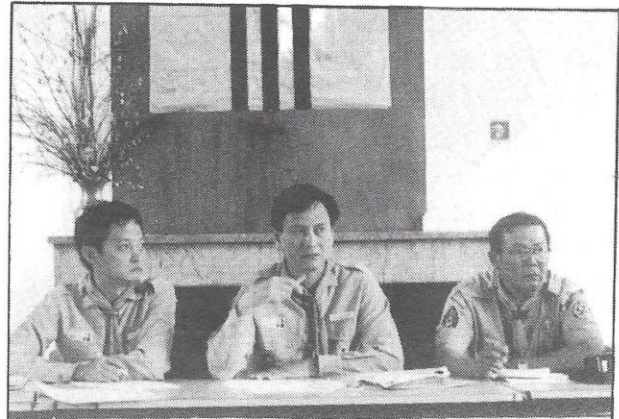

Baden-Powell sinh ngày 22.2.1857. Ông đã dành phần lớn cuộc đời cho binh nghiệp và cho công cuộc xây dựng Phong trào Hướng Đạo, sự nghiệp lớn nhất của ông; cho nên đến năm 55 tuổi ông mới nghĩ đến việc lập gia đình, và kết hôn với cô Olave Saint Clair Soames, năm đó mới 23 tuổi. Baden-Powell phu nhân, sau này là Thủ lĩnh của Phong trào Nữ Hướng Đạo Thế Giới, cũng sinh vào ngày 22 tháng 2. Mỗi năm, các đoàn Hướng Đạo trên thế giới đều có sinh hoạt kỷ niệm ngày sinh của B.-P. và phu nhân. Các đơn vị HDVN ở khắp nơi cũng kỷ niệm lễ sinh nhật này, và ngày 22 tháng hai được xem là ngày biểu dương tình anh chị em trong Phong trào Hướng Đạo.

Do một sự trùng hợp ngẫu nhiên, vị Tổng thống đầu tiên của Hoa Kỳ George Washington cũng sinh vào ngày 22.2. Tháng hai đối với người Việt Nam cũng là dịp để kỷ niệm chiến thắng Đống Đa mùa Xuân Kỷ Dậu 1789, và nhớ đến vua Quang Trung trong việc bảo vệ nền tự chủ và sự trường tồn của dân tộc Việt Nam. Tháng hai vừa qua, các em trong Ấu Đoàn Hoa Lư tại Virginia, cùng với các Trưởng và phụ huynh đã tham dự ngày kỷ niệm sinh nhật George Washington tại Mount Vermont, Virginia. Tuần lễ sau đó, không quên công đức vua Quang Trung, Ấu Đoàn đã tổ chức ngày kỷ niệm Đống Đa tại Fort Myer.

Kỷ niệm sinh nhật của Baden-Powell và phu nhân, kỷ niệm George Washington và kỷ niệm chiến thắng Đống Đa. Ba lễ kỷ niệm trong tháng hai tóm tắt một cách ngắn gọn chủ trương và đường lối của Phong trào HDVN trong việc giáo dục thế hệ trẻ Việt Nam sống tại hải ngoại. Cảm ơn Ấu Đoàn Hoa Lư đã nhắc nhở ý nghĩa cuộc dân thân của chúng ta.

Vinh Đào

Đội Tham-Mưu HDTU/HDVN

Từ trái sang : Tr. Mai-Quốc-Tuấn : T.T.K

Tr. Vinh-Đào : C.T.

Tr. Đỗ-Phát-Hai : Phó C.T.

Công tác ghi danh các đơn vị HDVN

Tiếp theo danh sách ghi danh đăng tải trên *Bản Tin HDVN* số 4, các đơn vị sau đây đã ghi danh qua Tr. Đào Diệp Hương, Ủy viên Phát triển liên lạc vùng Tây Bắc Hoa Kỳ:

Liên Đoàn Lạc Hồng (60.00 US\$)

Liên Đoàn Lạc Việt (Sacramento) (20.00 US\$)

Liên Đoàn Phù Đổng (60.00 US\$).

Vùng Tây Nam Hoa Kỳ: *Liên Đoàn Chi Lăng (Tr. Lê Minh Lý) ghi danh 7 đơn vị và đóng niên liễm 160.00 US\$.*

Chi nhánh Anh đóng niên liễm bổ túc: 15£.

Nhóm chủ trương Bạch Mã hưởng ứng lời kêu gọi của Tr. Tôn Thất Hy khuyến khích đóng góp cho HDTU/HDVN có phương tiện hoạt động, đã gửi đến Ban Thường Vụ 50 US\$, do các Trưởng Tôn Thất Hy, Lý Nhật Hương, Lê Văn Kinh, Vương Thế Hạnh và Trần Trọng An Sơn đóng góp.

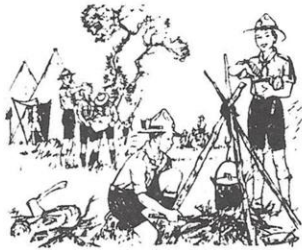
Tr. Dương Phước Luyến (Florida) cũng đã gửi tặng HDTU số tiền 200 US\$, gọi là «tiền lì xì đầu năm», để «lấy hên» cho Phong trào chúng ta.

Ban Thường Vụ HDTU-HĐVN rất cảm ơn thiện chí và các đóng góp rất quý báu của Nhóm Bạch Mã cũng như Tr. Dương Phước Luyến.

Bản Tin H.Đ.V.N.

Bản tin Hướng-đạo Việt-nam được phát hành vào các tháng 3, 6, 9 và 12 mỗi năm. Nhiều Liên-đoàn hay Đơn vị HĐVN có thiện chí gửi tin tức về để kịp đăng vào Bản Tin gần nhất. **Bản Tin HĐVN**. Nhưng nhiều khi, tin tới thì Bản Tin vừa mới hoàn tất nên không thể đăng kịp, mà chờ đến mấy tháng sau thì tin đã mất thời gian tính.

Vì vậy xin các anh chị em lưu ý gửi tin trước cuối tháng 2, 5, 8 và 11 để kịp đăng vào Bản Tin gần nhất. Xin cảm ơn.

Bản Tin **Hướng-đạo Việt-nam** :

do Hội-Đông Trung-Ướng H.Đ.V.N. thực-hiện .

International Central Commitê of Vietnamese Scouting : 4 Clos Bernard Palissy
78280 Guyancourt . FRANCE.

Chủ-nhiệm : Vĩnh-Đào

Tổng-Thư-Ký : Mai-Quốc-Tuấn

Ủy-viên Liên-lạc tại các Vùng :

- Đông Hoa-kỳ : Võ-Thành-Nhân
- Trung Hoa-kỳ : Lương-Hoàng-Nam
- Tây Bắc Hoa-kỳ : Đào-Diệp-Hương
- Tây Nam Hoa-kỳ : Mai-Hiếu-Trực
- Canada : Nguyễn-văn-Sơn
- Âu-châu : Nguyễn-đức-Chung
- Úc-châu : Nguyễn-văn-Thuất
- Ủy-viên truyền thông phụ-trách hệ thống Internet : Lê-Xuân-Hùng.

Nhắn tin của Hội-Đông Trung-Ướng :

1. Các Trưởng muốn liên-lạc với Tr. Vĩnh-Đào (trong giờ làm việc) xin ghi :

số điện-thoại mới : 33-1-4444.3336 .

Fax : 33-1-3096.3361.

Điện thư : vinhdao@uno.com

2. Ngoài ra, cũng xin loan báo địa-chỉ của Tr. Nguyễn-Tấn-Định :(Washington D.C.) :

nguyentandinh@unocom

3. Lúc sau này có thêm nhiều Trưởng, Tráng sinh bắt liên-lạc với Ban Thường-vụ qua thư từ E-mail. Trong sổ liên-lạc của BTV mỗi ngày có thêm nhiều tên mới. Đó là một điều rất đáng vui mừng. Tuy nhiên, người nhận tin gặp một khó khăn sau đây: Nhiều anh chị em chúng ta theo thời quen của nơi cư ngụ nên khi xưng danh hay để "*Tên trước Họ sau*" . Trong khi đó vẫn có một số vẫn giữ thói quen của người Việt-nam là "*Họ trước Tên sau*" . Do đó có nhiều trường hợp làm chúng tôi phân vân : *Do Nguyen* là *Nguyễn-Đỗ*, *Nguyễn-Độ* hay *Đỗ Nguyễn* ? *Van N. Tran* là *Anh* (là *Anh* hay *Chị*) *Trần văn N.* , *Trần Ngọc Vân* hay gì khác ?

Phong trào HĐVN đặt chủ trương là **bảo vệ và duy trì tập tục, truyền thống dân tộc** . Thiết tưởng một tập tục nên giữ là việc xưng Họ, Tên theo truyền thống Việt Nam : Mặc dù trên giấy tờ, trong công việc làm, phải theo thủ tục chung của nơi cư ngụ, nhưng trong khi liên lạc giữa anh chị em HĐVN, chúng ta sẽ cảm thấy tự nhiên và thân tình hơn khi gọi *Phạm Thanh Hương* hay *Phạm thị Thiên-Hương*, hơn là *Chị Hương T. Phạm* . Rất mong .

HƯƠNG ĐẠO VIỆT NAM

Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương - 4 Clos Bernard Palissy, 78280 GUYANCOURT, FRANCE

Tập san "Trường"

Paris, ngày 15 tháng 9, 1995

Thân gửi quý Trường trong Ban Biên tập
Tập san "Trường"
- Quý Trường trong Ban Thường Vụ và
Ủy viên Trường Chi nhánh HĐVN.

Trích yếu : Công tác thực hiện Tập san "Trường".

Thưa quý Anh, Chị, và quý Trường,

Đáp ứng lời kêu gọi của Ban Thường vụ HĐTU, Anh, Chị, và Trường đã nhận lời tham gia Ban Biên tập Tập san "Trường" để cùng thực hiện một tập san của Phong trào Hương Đạo Việt Nam.

Tập san được dự trù sẽ phát hành hai số mỗi năm, vào tháng 2 và tháng 8, và sẽ phát hành không những đến các Trường, mà còn đến phụ huynh và một số thân hữu của Phong trào HĐVN tại các nước. Do đó, Tập san cần thu hút được sự chú ý của một thành phần độc giả tương đối rộng. Tập san sẽ là nơi để các Trường học hỏi kinh nghiệm, trao đổi ý kiến, và cũng là một cơ quan giới thiệu, quảng bá cho Phong trào HĐVN đến cộng đồng Việt Nam tại các nước.

Hơn 60 người đã đáp ứng lời kêu gọi để tham gia Ban Biên tập, trong đó đa số là các Trường và Tráng sinh trẻ, đang trực tiếp sinh hoạt với một đơn vị Hương Đạo hay một Liên Đoàn. Việc đáp ứng một cách nhiệt tình như vậy lời mời tham gia công tác Tập san "Trường" là một điều rất đáng mừng và cho phép chúng ta hy vọng có thể thực hiện được một tập san có giá trị. Để dễ phối hợp công việc của Ban Biên tập, toàn bộ tòa soạn sẽ được chia thành **6 Ban Biên tập miền** đặt tại: miền Bắc California (San Jose), miền Nam California (Los Angeles), miền Đông (Washington DC), miền Nam (Florida), Âu châu và Úc châu. Thành phần các ban biên tập hiện nay gồm có:

1. Ban Biên tập Bắc California (San Jose): Trần Văn Long, Trần Anh Kiệt, Đào Diệp Hương, Lê Xuân Hùng, Mai Liệu, Trần Hoàng Thân, Phạm Kim Trinh, Trần Đông Khanh.

2. Ban Biên tập Nam California (Los Angeles): Phùng Quang Tuyên, Lê Minh Lý, Nguyễn Văn Phú, Nguyễn Thụy Vũ, Đỗ Phạm Anh Vọng, Lê Thụy Vũ, Báo Cương Quyết (Sơn), Tôn Thất Hy, Nguyễn Đức Lập, Trần Xuân Đức, Lê Nguyễn Anh Tú, Nguyễn Ngọc Huy, Phùng Ngọc Thúy, Ngô Cương, Lê Huy, Lê Hoàng, Trần Đình Hiệp, Nguyễn Thanh Đệ, Nguyễn Việt Nicholas, Dương Tiến Đạt.

3. Ban Biên tập miền Đông (Washington DC): Lê Thùy Lan, Võ Thành Nhân, Nguyễn Quốc Khải, Bùi Vũ Đức, Đoàn Đắc Khoa, Võ Thu Thủy, Kratzke Từ Thị Diễm Trân, Nguyễn Đức Tùng, Hồ Bửu, Trần Ngọc Toàn, Phạm Công Tâm, Phạm Bá Thăng, Đặng Thị Nữ, Phạm Ngọc Sơn, Huỳnh Võ Ngọc Hạnh.

4. Ban Biên tập miền Nam (gồm Florida và các nơi khác tại Hoa Kỳ): Hoàng Ngọc Châu, Lê Bá Tâm, Dương Phước Luyến, Đỗ Phát Hải, Nguyễn Tấn Đệ, Vương Thế Hạnh, Trần Anh Mỹ, Nguyễn Đức Dziên.

5. Ban Biên tập Âu châu (gồm Âu châu và Canada): Nguyễn Thị Huệ, Nghiêm Văn Thạch, Mai Quốc Tuấn, Đặng Quang Thái, Nguyễn Trung Thoại, Dương Thị Kim Sơn.

6. Ban Biên tập Úc châu: Nguyễn Minh Trí, Nguyễn Văn Thuật, Phạm Văn Chương, Hồ Văn Nhị, Lê Cảnh Đăng Thư, Nguyễn Mạnh Hà, Trần Như Hùng, Nguyễn Quốc Hùng.

Tổ chức công việc

Tại mỗi Ban biên tập miền, Tập san nhờ một Trưởng tình nguyện làm đại diện cho tòa soạn, có nhiệm vụ phối hợp trong nội bộ của miền để liên lạc, nhắc nhở và thu góp bài vở. Đại diện tòa soạn tại các miền là: **Trần Văn Long** (miền Bắc California), **Phùng Quang Tuyên** (miền Nam California), **Lê Thùy Lan** (miền Đông Hoa Kỳ), **Hoàng Ngọc Châu** (miền Nam Hoa Kỳ), **Nguyễn Thị Huệ** (Âu châu), và **Nguyễn Minh Trí** (Úc châu). Tại mỗi miền, Đại diện tòa soạn sẽ thay mặt tòa soạn và Ban Biên tập chung để liên lạc, phối hợp công việc với các Anh, Chị và các Trưởng trong vùng.

Một số công tác chung được phân phối như sau:

- *Trình bày bìa* : Tr. **Dương Phước Luyện** (Florida) đảm nhận, với sự cộng tác của một số Trưởng khác.
- *Trình bày các trang bên trong* : Tr. **Nguyễn Thụy Vũ** (Los Angeles) đảm nhận.
- *In, thực hiện kỹ thuật* : Tr. **Lê Bá Tâm** (Florida) và **Nguyễn Thụy Vũ** (Los Angeles) đảm nhận. Vì việc thực hiện tập san (phát hành mỗi số khoảng 1000 bản) cùng với chi phí phân phối qua bưu điện sẽ khá tốn kém, nên có thể sẽ thực hiện hai ấn bản, một ở Florida và một ở Los Angeles.
- *Thư tín* : Tr. **Lê Thùy Lan** (Virginia) đảm nhận việc trả lời thư độc giả và phụ trách trang thư tín, liên lạc, của Tập san.
- *Tòa soạn* : Tòa soạn Tập san "Trường" đặt tại : 4 Clos Bernard Palissy, 78280 Guyancourt, France. Tuy nhiên, để tiện việc liên lạc và đỡ tốn kém bưu phí cho các độc giả ở Hoa Kỳ và Canada, tòa soạn có một địa chỉ ở Hoa Kỳ tại: 5509 Harvey Lane, Alexandria, VA 22312, USA (Tr. Lê Thùy Lan).

Nội dung bài vở

Nhằm đáp ứng một thành phần độc giả tương đối rộng như đã trình bày ở trên, Tập san "Trường" sẽ có một số bài vở như sau:

- *Nghiên cứu, thảo luận về các vấn đề giáo dục nói chung và các vấn đề liên quan đến việc xây dựng Phong trào HDVN.*
- *Nghiên cứu, phổ biến các tài liệu về văn hóa Việt Nam: lịch sử, văn học, tập tục, xã hội...*
- *Phổ biến các tài liệu về kiến thức khoa học, về chuyên môn HD và sinh hoạt HD.*
- *Tường thuật, hồi ký về những kinh nghiệm, những kỷ niệm xa hay gần trong đời sống HD.*
- *Giải trí: Hí họa, chuyện phiếm, chuyện vui, bài hát, trò chơi...*

Ngoài ra, quý Anh, Chị và Trưởng có thể có những đề nghị khác, xin nêu lên ý kiến của mình. Số đầu tiên của Tập san "Trường" bộ mới dự định sẽ ra mắt vào tháng 2.1998. Bài viết cần được gửi về tòa soạn trong tháng 10 sắp tới (từ 1 đến 3 trang). Tốt nhất, để giảm tiện công việc sắp xếp bài vở, để tòa soạn khỏi phải đánh máy lại bài, nếu có thể, xin đánh máy bài *trên nhu liệu VNI và trên Word 6* và gửi bài qua E-mail đến một trong những địa chỉ sau:

Vĩnh Đào	: vinhdao@club-internet.fr
Trần Văn Long	: lvt4755@tiptoe.fhda.edu
Phùng Quang Tuyên	: tuyen@cdaero.com
Lê Thùy Lan	: Lan_Le@freddiemac.com
Hoàng Ngọc Châu	: choang@digital.net
Nguyễn Thị Huệ	: maiquoc@rva.scr.france-telecom.fr
Nguyễn Minh Trí	: vnscout@ozemail.com.au

Tuy nhiên, nếu không có nhu liệu VNI, có thể dùng một nhu liệu khác, hoặc là viết tay. Nếu không có địa chỉ E-mail, xin gửi bài viết, hoặc floppy disk, nếu bài đã đánh trên máy điện toán đến Đại diện Ban Biên tập miền.

Tôi xin cảm ơn sự cộng tác của Anh, Chị, và Trưởng và mong đợi mọi ý kiến cũng như bài vở đóng góp của quý Anh, Chị và quý Trưởng cho Tập san.

Vĩnh Đào

LỊCH SỬ HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM LÚC KHỞI THỦY

Kỳ 2 tiếp theo Liên Lạc số 23

1937 Trại trường Bạch Mã được khai phá và thiết lập nhờ công lớn của các anh Sơn Dương và Schlemer. Trại huấn luyện cho huynh trưởng cả ba ngành và Bằng Rừng được cấp từ năm ấy. Trại lập chung cho cả Cao Mên và Ai-Lao, và Dã Mã chưa quên được cái hôm tiếp đón trại sinh, Dã Mã được bắt tay và đưa anh Touc Sao, Tổng ủy viên Cao Mên, béo mập và nặng chừng tám chín chục cân, từ trên chiếc kiệu 4 người vác ! Phần nhiều trại-sinh khác không đi kiệu (về sau có luật cấm) nên mệt nhọc khi đến trại : trèo núi 15 cây số là một cố gắng hùng vĩ nhất của đời họ từ trước đến nay ! Chồn và Hồ Sút lên đường năm ấy Chồn ở Đé đô còn Hồ thì ở Hà-Nội. Năm này cũng là năm các Liên đoàn và Đạo phát triển rất mạnh, như ở Bắc thì Hải Phòng với anh Trần Văn Thao, với anh Phạm Văn Nam (Ngựa dò từng bước) ở Thái Bình, Nam-Định với anh Vũ Trọng Hoàn. Thăng Long với anh Trần Duy Hưng ! Ở miền Trung thì Thanh Hóa với các anh Trần Điền, Bùi Kính Lãng và chị Nguyễn Thị Nghiên. Nghệ An với các anh Nguyễn Đình Tránh (Cao Lộ) Huỳnh Bá Dương (Triết bằng), Nguyễn Xuân Tấn (dã trư), Quảng Bình với anh Nguyễn Tấn Cưu, Quảng Trị với anh Tôn Thất Dương Vân, Nam Ngãi với anh Nguyễn Tấn Đức, Nha Trang với anh Cung Giụ Nguyên (Hải Âu, Bình Thuận với anh Lâm Tô Bông (Bồ Nông), Ở Nam thì Sài Thành với các anh Vương Trọng Tôn, Huỳnh Văn Diệp, Cần Thơ với anh Trinh v.v... 1937 còn là năm có Hội Nghị Thượng Đỉnh ở khách sạn Métropole ở Hà-Nội (trước Bạch Mã) mà Hội viên là Sơn Dương và Trương Lộ (Long Héron)Serène, đại diện các Tổng Hội Hướng Đạo Pháp, Hồ Sút đại diện Bắc Kỳ, Dã Mã đại diện Trung Kỳ và Sếu đại diện Nam Kỳ. Hội nghị đề cập đến vấn đề

Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương (Fédération Indochinoise des association de Scoutisme : F.I.A.S.) kể cả Ai-Lao và Cao Mên nữa, tuy hai nước này chưa có đại diện.

Hội Nghị Thượng Đỉnh về FIAS

Một ý kiến được nêu ra để Liên Hội Đông Dương chỉ gồm 3 nước Việt Mên Lào, thay cho hình thức năm xứ Lào Cao-Mên và Trung Nam Bắc Việt. Tiếc rằng hồi ấy Hướng Đạo còn bị ảnh hưởng nhiều của chính trị nên ý kiến không được chấp thuận, cho nên nước Việt-Nam cứ phải chia làm 3 Xứ với 3 cặp Tổng Ủy viên (Commissaires généraux) được cử ra :

BẮC : Bernard - Hoàng-Đạo-Thúy

TRUNG : Niédrist - Võ-Thành-Minh

NAM : Serène - Trần Văn Khắc

Cũng trong năm 1937, Tổng Cục Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương được chính thức thành lập. Cục bộ được đặt tại Huế, 46 đường Forcant, gồm nhân viên theo đồ biểu sau đây, có đăng trong báo Thăng Tiến :

ĐẠI DIỆN THƯỜNG TRỰC

TỔNG BÍ THƯ :

NIÉDRIST

TỔNG ỦY VIÊN

VÕ THÀNH MINH

BẮC : BERNARD - HOÀNG ĐẠO-THÚY

TRUNG : NIÉDRIST - TẠ QUANG BỬU

NAM : SERÈNE - TRẦN VĂN KHẮC

LÀO : THAO SUK - LÊ VĂN LƯƠNG

MÊN : TOUC SAO - TEP IM

ỦY VIÊN NGÀNH ẤU :

Bà CHENEVIER

TUYÊN ÚY :

Linh Mục LEFAS

Việc anh Tạ Quang Bửu “leo thang” Hương Đạo một cách phi thường, tưởng cũng nên nói qua đôi chút. Anh ấy du học ở Anh về, đầu tiên dạy ở trường Providence (Thiên Hựu) theo lớp huấn luyện huynh trưởng ở Hội Nữ Công Học Hiệu, làm phó Thiếu trưởng phụ tá anh Tráng Cử ở đoàn Paul Bert, đối qua làm việc với anh Niédrist ở nhà đèn SIPEA rồi nhảy vọt từ Phó Đoàn trưởng lên Tổng Ủy viên trước sự ngạc nhiên của một số huynh trưởng hồi đó. Nguyên do thế này :

Trong cái lớp huấn luyện huynh trưởng dự bị tại Nữ Công Học Hội nói trên, cách 2 năm về trước, vì huấn luyện cấp tốc và không tổ chức chu đáo nên cả Sơn Dương lẫn Dã Mã là hai huấn luyện viên không kịp biết tên biết mặt hết các trại sinh. Mỗi lần đến phiên Dã Mã phụ trách (chỉ quãng một giờ) thì Dã Mã chỉ đủ thì giờ giảng một môn chuyên môn và nhìn qua mặt mũi tất cả anh em ngồi trước mặt. Trong số ấy, có một người rất ít nói, ít hỏi và có vẻ kém thông minh, tuần tú thua mọi người kia. Hôm khảo thí để hoàn tất lớp huấn luyện, hai phụ trách viên chia nhau mỗi người khảo sát một nửa số học viên và anh chàng đen đen lử khử ấy lại được chia về nhóm Dã Mã. Chỉ đủ thì giờ hỏi mỗi người một câu hỏi, và tôi còn nhớ rõ đã hỏi anh chàng ấy về cách xem phương hướng với chiếc đồng hồ đeo tay của anh ta. Thí sinh đứng thẳng tắp, chào nghiêm chỉnh rồi với một giọng ngoại ngữ (tiếng Pháp hồi đó) tôi chưa bao giờ được nghe ở miệng một đồng bào trả lời rất thông suốt, rất hào hứng vượt hẳn các thí sinh khác. Sau đây mấy lời trao đổi ngay lúc đó giữa Giám Khảo và thí sinh :

- Tên anh là gì ?
- Tạ Quang Bửu
- Tạ Quang Bửu du học ở Anh vừa về ?
- Vâng ! chính nó
- Nếu anh cho biết trước thì tôi đã không mất thì giờ hỏi anh những chuyện thô sơ . . .

- Nhưng thưa Trưởng, hiện nay tôi chỉ là một học viên dự bị . . .

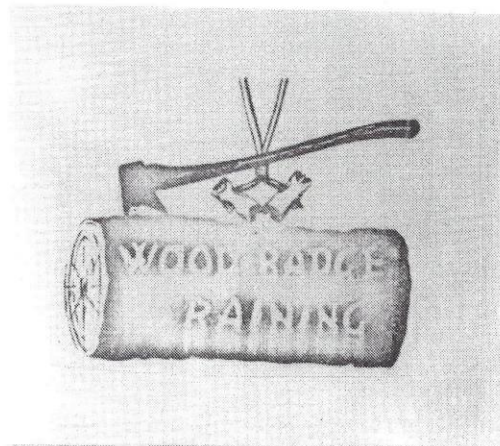
Một nắm tay trái rất chặt rồi tôi không ngừng chú ý đến con người ấy từ đó về sau.

Khi phải đảm nhiệm trọng trách Tổng Thư Ký Liên Hội Hương Đạo Đông Dương, tôi thấy không thể kiêm nhiệm luôn cả hai công việc khác : Đạo-trưởng Huế và Tổng Ủy viên miền Trung, Chồn với học thứ uyên bác, với kinh nghiệm dồi dào từ nước ngoài về, thật là xứng đáng với chức vị Tổng Ủy Viên hơn Dã Mã nhiều, nên tôi tự động đến tìm anh ta ở phòng riêng (Thiên Hựu) để mời anh ta nhận chức mới. Chồn từ chối . . . và Dã Mã đã đến lại lần thứ ba, tam cố . . . Thiên Hựu ! Tiện đây, Dã Mã muốn ngỏ lời khen ngợi không những anh Bửu là người đã chịu thay tôi trong trọng trách Tổng Ủy Viên, mà cả anh Cử, anh Đơn, hai bạn đường thân niên và thân thiện hơn, đã đồng ý với tôi về việc lựa chọn ấy. Nếu Hương Đạo mà cũng ‘xôi thịt’ . . . thì hai vị huynh trưởng lâu năm và có địa vị chắc chắn này đã có thể bất mãn về hành vi “được mới nới cũ” của tôi. Không cần phải khen nhiều cả ba bạn đường nói trên, tất cả Hương Đạo sinh Thần Kinh xưa đều đã kính mến họ.

Hương Đạo tuy không xôi thịt nhưng cũng không thoát khỏi cái định lệ thăng trầm, từ khi Chồn núi bát đầu nhảy lên voi . . . thì Ngựa rừng cũng dần dần . . . xuống chó !

(Còn nữa)

Tâm tình với Tr. Phan Thanh-Hy

Liên-Lạc : Trưởng Phan Thanh-Hy là hậu-duệ của Cụ Phan-Thanh-Giảng, một luật-gia, một Trưởng Hướng-đạo kỳ-cựu cùng thời với Cố Tr. Trần-văn-Tuyên ở Hà-nội, đã làm Hội-trưởng HĐVN (1963-72), đã tham dự Trại Thăng tiến I (Jambville), Thăng Tiến 3 (San Jose), Thăng tiến 4 (Le Breuil).. Tr. Hy hiện đã trên bát-luân, cư ngụ tại Pháp, thường xuyên viết bài cho các báo Hướng-đạo.

Tr. Phan-Thanh-Hy là bạn đồng tuế với Ông Anh của Ngựa Chiu khó, lại là người cùng Làng (Làng Nam-Trung : dành cho những người có gốc miền Nam ra làm việc và sinh sống ở Miền Trung, trong đó có Nam-Phước Hoàng-hậu cũng là người cùng Làng Nam-Trung).

Trong tình thân quen biết đó, Ngựa C.K. muốn khơi dậy kỷ ức của một Trưởng mà một thời đã lèo lái Phong-trào, để anh em các thế-hệ sau được biết thêm một số kinh nghiệm.

Ghi chú : PTH : Tr. Phan-Thanh-Hy NCK : Ngựa Chiu Khó

Tr. Phan-Thanh-Hy, thời kỳ làm Hội-trưởng.

NCK : Thưa Anh Hy, hiện nay tuổi hạc Anh cũng đã cao, Em cũng xấp xỉ thất tuần, gặp nhau là vui rồi. Ở quê nhà thì việc đó không có gì đặt ra, nhưng ra hải ngoại, thì anh em chúng ta chỉ hy vọng gặp nhau trong các kỳ Trại Hạp bạn, nhân dịp này Em xin hỏi Anh một số sự việc mà Anh đã trải qua, khi Anh có trách nhiệm với Phong trào Hướng-đạo Việt-Nam.

PTH : Được rồi, tôi thì khi nào cũng sẵn sàng góp ý với anh, miễn là trong phạm vi sự hiểu biết và khả năng của tôi. Nào ! bây giờ anh Thoại muốn tôi trả lời vấn đề nào trước.

NCK : Thưa Anh, ngày trước Tr. Trần văn-Tuyên khi dẫn thân vào một đoàn thể chính trị, Tr. Tuyên đã tự ý xin rút lui khỏi sinh hoạt Hướng đạo để khỏi hệ lụy đến anh em, khỏi ảnh hưởng đến Phong trào.

Ngày nay, đã có một số Trưởng tham gia vào chính trị, lại cố ý lôi cuốn một số anh em, lấy đơn vị Hướng đạo mình đang phụ trách để làm hậu thuẫn, tạo uy thế.

Trước hai thái độ, xin Anh cho một lời khuyên hợp lý.

PTH : Câu hỏi Anh đặt ra, khá tế nhị. Theo tôi, việc dân thân vào một đoàn thể chính trị (gọi nôm na là làm chính trị) nên được hiểu là tìm một phương tiện để đạt được một mục đích.

Khi làm chính trị, Tr. Trần Văn-Tuyên cùng với một số anh em cùng chí hướng muốn đưa Quốc-gia Việt-nam đến một tình trạng tốt đẹp hơn trong một tổ chức xã hội, kinh tế hoàn mỹ hơn. Cũng như Tr. Nguyễn Thành Cung khi ra hợp tác với Chính-phủ đã hành động như Tr. Tuyên là rút lui khỏi sinh hoạt Hướng đạo. Các Anh không muốn người khác hiểu lầm là các anh lợi dụng địa vị hoặc chức vụ của mình để củng cố Phong trào H.Đ., hay ngược lại.

NCK : Thưa Anh, ngược lại là sao ?

PTH : Trong thực tế, cũng có một số người làm chính trị để phục vụ quyền lợi riêng. Việc lôi cuốn theo mình một số anh em H.Đ. hay lợi dụng đoàn thể H.Đ. để làm "bàn đạp" tạo hậu thuẫn là một thái độ không đáng khen. Tôi nghĩ là mình chỉ nên trông cậy vào mình để gây một tên tuổi, một sự nghiệp cho mình. Nếu không đủ tài sức để đạt được mục đích đó, xin từ bỏ tham vọng đi. Phong trào H.Đ. không phải là sản phẩm của mình để bắt buộc làm theo ý muốn riêng, xin anh em nhớ cho điều đó.

NCK : Nói như vậy, người H.Đ. không nên làm chính trị ?

PTH : Không phải như vậy. Nếu cho rằng lý tưởng của mình là đúng, và vì "đại nghĩa" nên phải lôi cuốn một số anh em H.Đ., thì xin nhớ rằng H.Đ. là một tổ chức giáo dục cho thanh thiếu-niên, một đoàn thể có tánh cách dân chủ. Mọi việc phải được cùng nhau ngồi lại thảo luận trước, nhất là các vấn đề dễ tạo ra sự chia rẽ, đặc biệt là trong lãnh vực chính trị và tôn giáo.

NCK : Có lần Anh đã nói Anh có một thiếu sót là trong thời kỳ làm Hội-trưởng H.Đ.V.N, Anh không phổ biến cho các H.Đ.S được biết những sự khó khăn đã gặp, bây giờ Anh có thể kể lại một số khó khăn ấy cho anh em được biết không ?

PTH : Được chứ, và cũng vì những khó khăn lúc đương thời mà trong suốt mười năm, không có một Trưởng nào chịu ra thay thế, thật lòng tôi mong muốn trao đuốc. Giai đoạn ấy, tôi đã phải đối phó với Chính quyền trong nước, từ vị Nguyên-thủ Quốc gia đến các vị Đại diện, một số Tướng lãnh. Áp-lực có, dụ dỗ cũng có mà tôi đã có dịp nhắc lại trong bài "Tánh cách độc-lập của Hướng-đạo" (Liên-lạc số 7, bộ mới). Tôi chắc là những cảm tình mà họ đã dành cho cá nhân tôi, phải hiểu là do sự quý trọng đối với Hội H.Đ.V.N, quyết giữ vững đường lối giáo dục Thanh Thiếu-niên Việt nam.

NCK : Về nội bộ trong Hội, có nhiều khó khăn lắm không, thưa Anh ?

PTH : Làm sao mà khỏi được anh Thoại ơi ! dĩ nhiên là phải có, giữa anh em H.Đ.V.N tôn giáo khác nhau, kỳ thị Nam Bắc, người chế độ cũ, người chế độ mới. Điều may mắn là anh em rất dễ thông cảm nhau sau khi được giải thích. Tôi đã cố gắng dàn xếp, trước khi sự việc xảy ra đến nỗi trầm trọng không có thuốc chữa. So với các tổ-chức khác đương thời, họ không có được cái may mắn như chúng ta.

Tôi nhớ đã có lần nói : "Anh chơi Hướng đạo chứ không phải tìm một diễn đàn để thuyết pháp, một nơi đấu kiếm, để có kẻ mất người còn"

NCK : Năm 1964, trong công-vụ, Em có dịp cùng Ông Nguyễn-văn-Kiểu (Đặc-Ủy-Trưởng Thanh-niên) ra đời Từ-Hiếu (Huế) dự lễ dâng-quang của Tân Hội-trưởng H.Đ.V.N (sau Đại Hội-đồng vừa bầu xong). Trong nghi thức cổ truyền có chiêng trống, cờ ngũ-hành, có rước vị Hội-trưởng ngồi trên kiệu, theo hình thức "Ông Nghè Vinh Quy". Nhìn quang cảnh đó, lúc ấy Em nghĩ thầm trong bụng : Chắc Ông Nghè Hy cũng "teo" lắm. Không phải lo té ngã vì các phu (H.Đ.) khiêng kiệu không chuyên nghiệp mà lo trách vụ chờ đợi mình trong những tháng ngày sắp tới (sau cuộc chính biến 1963). Xin Anh hỏi tường lại, nói rõ tâm trạng mình lúc ấy cho anh em biết cho vui.

PTH : Ừ, thì kể, cũng vui mà cũng như Thoại nói, cũng lo lắm chứ.

Tôi ngồi trên một chiếc kiệu xanh, có lọng che và cờ xí, chiêng trống liên hồi, bên cạnh là chiếc kiệu của anh Nguyễn-hữu-Mưu (Tổng-Ủy-viên). Anh Mưu người to lớn, tôi là người gầy. Tôi cười và nói với anh Mưu : "Tôi là Don Quichotte và Anh là Sancho". Đó là hai nhân vật trong một truyện của nhà văn hào Cervantès ở thế kỷ 17 ở Tây Ban Nha. Don Quichotte phiêu lưu trong những kỳ công viển vông và Sancho người bạn thân, tánh tình chất phác có luôn bên cạnh, thường nhắc nhở Don Quichotte đừng quá mơ mộng mà quên thực tế.

Hơn ba mươi năm sau, tôi đến thăm Anh Mưu hôn mê tại một bệnh viện ở Stragbourg. Don Sancho vĩnh biệt cuộc đời tuần sau đó, không một lời để lại cho Don Quichotte, cho cả HĐVN, trong lúc đang trải qua một giai đoạn khó khăn.

NCK : Ngoài Sancho Nguyễn-hữu-Mưu bên cạnh Anh, còn có ai khác giúp Anh trong nghề "cầm volant xe Hướng đạo" ?

PTH : Trong nhiệm kỳ thứ nhất mà nhiều biến chuyển đã xảy ra cho Đất Nước, tôi rất lo sợ không làm tròn trách vụ được anh em giao phó. Anh Trần-Điền, một Trưởng kỳ cựu đã dìu dắt tôi khi mới vào Tráng đoàn và là bạn thân của gia đình, trong buổi lễ . . . dâng quang nhận chức, đã kéo tay chiếc áo rộng xanh của "Ông Nghè Vinh Quy", bảo nhỏ : *Phan Thanh-Hy có thể làm lẫn, nhưng không thể làm bậy.*

Anh Trần-Điền đã ra đi trong tết Mậu thân mà lời nói vẫn còn bên tai, như một căn dặn và khuyến khích. Nói chung, nếu tôi đã "giữ vững tay lái" một phần lớn là nhờ sự cộng tác của các Trưởng.

Hình chụp trong kỳ Hội-nghị Trưởng Hướng-đạo tại Seoul (Đại-Hàn) 1967 (Trưởng Phan-Thanh-Hy đứng phía bên trái cùng với 3 Trưởng thành-viên khác. Akéla Tôn-nữ Quỳnh-Hoa đứng chính giữa).

NCK : Trong các phiên họp định kỳ của ban Thường-vụ, Anh có gặp những xung khắc quan điểm để công việc chung bế tắc không ?

PTH : Nhất định là có, nhiều lúc tưởng là không có lối thoát, nhưng nhờ thẩm nhuần lý tưởng HĐ, với tinh thần dân chủ, mọi việc tôi đều đưa ra thảo luận và biểu quyết để lấy quyết định chung chứ tôi không bao giờ tự ý giải quyết một mình. Tôi có cảm tưởng là các Anh trong Ban Thường-vụ của Hội như các Anh Trần-Điền, A. Nguyễn-Hữu-Mưu, A. Tôn-Thất Dương-Vân, A. Huỳnh-vân-Diệp, A. Nguyễn-Duy Thu-Lương và tôi như những ngón tay trong một bàn tay. Chúng tôi không phân biệt chức vụ, có anh nóng nảy như Trương-Phi vẫn ngồi yên thảo luận với các bạn nói rất ít, có anh vẫn giữ lập trường của mình. Tôi còn nhớ những Trưởng Châu, Đạo Trưởng thường đến gặp tôi để nhờ giải quyết những khó khăn với hai Anh Thủ-quỹ Mai-xuân-Tý và Anh Trần-vân-Đường, vốn rất chặt chẽ về tài-chánh của Hội. Tôi còn nhớ mãi những đêm họp tại nhà tôi kéo dài đến khuya, dùng bữa cơm tối tại nhà, đầy tình huynh đệ, những kỷ niệm rất khó quên .

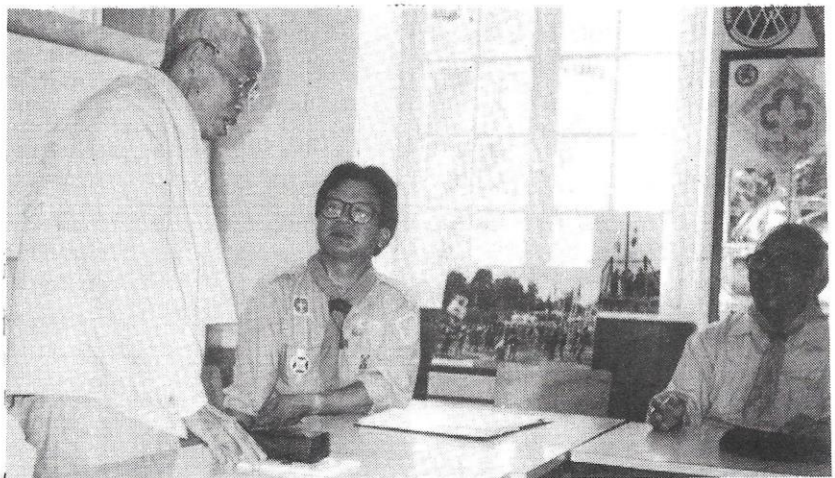
NCK : Trong nhiệm kỳ mười năm của Anh, bây giờ hồi tưởng lại, Anh thấy có việc gì (mà Anh cho) là một khuyết điểm, đáng hối tiếc ?

PTH : Trong mười năm sống với anh em, nhất là trong giai đoạn đầu, tôi không sao tránh khỏi các vụng về có thể đã làm buồn lòng một số Huynh-trưởng giữ các chức vụ khác. Tôi đã tưởng nhầm mình là một Capitaine của một đội đá bóng tròn và đã "bao sân", mà quên vai trò mình là Hội-trưởng, nhiều lắm là một Huấn-luyện-viên (entraîneur). Mặc dù là có nhiều trách nhiệm hơn, nhưng không phải vì vậy mà tự do "dẫm chân" lên giò cầu thủ.

Một sự hối tiếc khác là không cho ra được một tờ báo, như kiểu tờ Liên-lạc hiện nay, để phổ biến tin tức, trao đổi kinh nghiệm, phổ biến những sinh hoạt giữa Hội với các Châu, Đạo, các đơn vị trong toàn quốc (và ngược lại) .

Nay với thời gian, tôi lại tự phân nản đã có một thiếu sót khác là tuyệt nhiên không đem ra thảo luận với các Trưởng về cách lựa chọn của người Hướng đạo trong sự xung đột giữa nhiều chế độ. Xin đừng tưởng lầm là tôi muốn lèo lái anh em HĐ vào một đường lối chánh trị. Tôi khẳng định không có ý để HĐVN làm hậu thuẫn cho một đảng phái hay một tổ chức xã-hội nào, nhưng tôi nghĩ là người Hướng đạo nên lựa chọn một tổ chức xã hội nào tốt cho việc phát triển toàn vẹn con người. Như Baden Powell thường nhắc đến, đó cũng là đường lối giáo dục HĐ. Giáo dục này sẽ được thẩm nhuần hơn, khi được thảo luận trong sự tự do.

Tại Trại Thăng-Tiến IV, trong Phòng Hội lớn của lâu đài Le Breuil (Pháp), Sóc Già Phan-Thanh-Hy đã từ tốn chối từ lời mời Phụ trách Phong-trào H. Đ. Trưởng-niên, bởi lý do sức khỏe và tuổi tác. (Người ngồi cạnh là Tr. L.M. Nguyễn-Xuyên và người ngồi bên tay mặt Tr. Sr-Tử Hoạt bác).

NCK : Còn chuyện thích thú nhất mà anh nhớ ?

PTH : Đối với HĐ thì chuyện vui nhiều hơn chuyện buồn. Nhưng chuyện vui nhất của tôi, về tinh thần, phải là việc giữ vững tình huynh đệ giữa các đoàn sinh, không để bị rạn nứt trong lúc các Hội-đoàn bạn không có được sự may mắn đó. Một niềm vui khác của tôi, cũng như các anh em lúc ấy là việc xây cất Hội quán, đường Bùi-Chu, Saigon : hai tầng lầu và một tầng trệt. Một việc chưa từng thực hiện từ trước là chúng ta có nơi làm việc, nơi hội họp, nơi gặp gỡ và nơi cư trú cho các anh em HĐ ở xa về Thủ đô. Một phần lớn kinh phí xây cất là nhờ quỹ của Hội đã đẩy mạnh phong trào "Mỗi đoàn sinh một viên gạch cho Hội-quán", một số khác là sự trợ cấp (không điều-kiện), của Chính-phủ, và sự ủng hộ của Ban bảo trợ, được thành lập từ đó.

NCK : Một số lớn các Hội-đoàn VN, chức vị Cố vấn thường có tánh cách "ngồi chơi xơi nước", trong Hướng đạo mong rằng không phải như vậy. Anh là một Cố Vấn của Hội, xin Anh cho biết Cố-vấn-đoàn HĐVN có thể đem lại lợi ích gì thiết thực cho Phong trào. Xin Anh cho biết một số dự kiến khả thi ?

PTH : Anh mới "phong chức" cho tôi đấy hả ! Tôi không là một thành viên trong Cố-Vấn-Đoàn của HĐVN khi trong nước cũng như bây giờ. Tuy thật sự, và mỗi khi có dịp, tôi đã giúp ý kiến như một Cố vấn. Một số người thường nói ra "Tôi đâu có dám làm cố vấn cho các Ông Nội", nên không dám tham dự. Danh từ Hội-đồng Cố vấn làm tôi liên tưởng đến một người có kiến thức cao, một sự hiểu biết sâu rộng. Còn Hội đồng Bảo trợ có một nghĩa rộng rãi hơn, khiêm nhường hơn, có thể tránh thắc mắc. Nhất là có thể tránh được vài chức vụ có khi đưa đến trường hợp "ngồi chơi xơi nước", như người cố vấn lúng túng không biết mình sẽ giúp đỡ thế nào. Giúp đỡ bằng một ý kiến khi mình biết, hoặc chút ít tiền bạc, hoặc một số phương tiện để hoạt động vẫn là quý. Đó có thể là Bảo trợ và bảo trợ còn có sự tự do hành động. Tóm lại, theo ý tôi, bất cứ ai đến với

HĐVN với một sự chân tình giúp đỡ, hưởng ứng cùng một đường lối giáo dục, đều được hoan nghênh tiếp đón.

NCK : Thôi, nãy giờ bắt Anh nói cũng khá nhiều "chuyện đời xưa" rồi, xin cảm ơn Anh đã dành cho Liên-lạc buổi hạnh ngộ hôm nay, ước mong Anh còn đầy đủ sức khoẻ để kỳ Trại Thăng tiến 6 ở Thủ-đô Hoa-kỳ, chúng ta sẽ gặp nhau lại. Xin kính chào Anh Sóc Già.

PTH : Cho tôi gửi lời chào thân ái đến anh chị em HĐVN qua độc giả Liên-lạc, xin chúc các Trường, các anh chị em HĐVN và bửu quyến một Năm Mới thật tốt lành và an-lạc. Riêng đặc biệt chào và siết chặt tay trái Ngựa Chiu Khó đã cho Sóc Già cơ hội trái bầy đôi lời tâm sự .

TIN CANADA

Bưu-điện Canada rục rịch đình công đã hai tuần nay, đến ngày 19-11-97, sau thi thương-thuyết thất bại, đã tuyên-bố "đình công vô hạn-định."

Do đó, Bản Tin Liên-Lạc cũng bị ảnh hưởng lây, có thể phát hành chậm trễ, và thư từ trao đổi cũng có phần trục trặc, rất mong Quý độc-giả cảm thông cho Ban Phụ-trách.

Tuy nhiên, đến ngày 15-12-97 mà Ông Bưu-điện Canada vẫn còn không nhẽo, Liên-lạc nhất định vượt biên-giới qua Hoa-Kỳ để kết thân với Bạn Mới.

(Giờng này viết ngày 25-11-97, trong lúc vẫn còn hàng say đình công)

TRẠI HỌP BẠN HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM 1998 - THẮNG TIẾN VI
SIXTH INTERNATIONAL JAMBOREE OF VIETNAMESE SCOUTING

Lake Fairfax Park, Virginia, USA - June 28, 1998 - July 01, 1998

301 Buttry Road, Gaithersburg, Maryland 20877

E-mail: thangtien6@juno.com - Tel: 301-258-8497

Ngày Chúa Nhật 9 tháng 11 năm 1997

Kính Thưa Quý Trưởng,

Thay mặt các Anh Chị Em Ban Tổ Chức Trại Họp Bạn Thăng Tiến 6, tôi xin kính lời mời Đơn Vị của Trưởng, Hội Đồng Huynh Trưởng, các Hướng Đạo Sinh và Phụ Huynh, tham dự Kỳ Trại tại Lake Fairfax Park, thuộc tiểu bang Virginia, Hoa Kỳ, được tổ chức từ 27 tháng 6 cho đến ngày 1 tháng 7.

Trong lúc Phong Trào HĐVN đang lớn mạnh, nên các Anh Em chúng tôi đang cố gắng chuẩn bị chu đáo cho khoảng hơn 1000 trại sinh đến tham dự kỳ Trại Họp Bạn 1998 của HĐVN. Sự hiện diện của đông đủ của các đơn vị HĐVN khắp nơi trên thế giới tại Lake Fairfax Park, VA sẽ là yếu tố quyết định thành công chung của chúng ta, do đó được chào đón tất cả các huynh trưởng, các em tại Trại Họp Bạn Thế Giới lần thứ 6 sẽ là danh dự lớn cho Anh Chị Em trong ban Tổ Chức.

Đính kèm theo thư mời là đơn ghi danh, kính xin Trưởng sao lại nhiều bản để gửi cho các em và phụ huynh cùng những Anh Chị muốn tham dự Trại Thăng Tiến 6.

Thân Ái Bất Tay Trái,

Võ Thành Nhân
Trại Trưởng

Phiếu Ghi Danh - Trại Thăng Tiến VI

(Hồ Sơ _____)

1. Họ và Tên: _____ Ngày Sinh ___/___/___ (ngày/tháng/năm)
2. Địa Chỉ: _____ Phái: Nam ___ /Nữ ___
- _____
- Thành Phố _____ Tiểu Bang _____ ZIP code _____ Quốc Gia cư ngụ _____
- Số điện thoại: _____ Địa chỉ điện thư (Email) _____
3. Đơn vị Hướng Đạo (trước đây/hiện tại): số _____ Tên Đoàn/Liên Đoàn _____
- Châu/Thành Phố _____ Đoàn Trưởng (họ và tên) _____
- Đảng thứ _____ Chức vụ trong Đoàn _____
4. Thuộc Ngành : Ấu Nam ___/Nữ ___ Thiếu Nam ___/Nữ ___ Thanh Nam ___/Nữ ___
Tráng ___ Trưởng ___ HĐ Trưởng Niên ___ Gia Đình/Thân Hữu ___
5. Những khả năng chuyên môn: thể thao __, nhạc __, đóng kịch __, cứu thương __, CPR __,
nấu ăn __, bơi lội __, Life Guard __, kỹ thuật nút giây __, bàn đồ/la bàn __, Morse __, Semaphore __
6. Những phần vụ có thể giúp ban tổ chức. (Xin chọn đánh từ 1 đến 5, số 1 là ưu tiên.)
tiếp tân* __, ẩm thực* __, chuyên chở* __, an ninh __, cứu thương __, vệ sinh __, thông tin* __,
lửa trại* __, văn nghệ __, chuyên môn Hướng Đạo* __, Gian hàng Hướng Đạo* __, linh tinh __
7. **Lệ phí ghi danh: US\$50*** -- cho phiếu ghi danh gửi trước ngày 15 tháng 1, 1998
US\$60* -- cho phiếu ghi danh gửi sau ngày 15 tháng 1, 1998
*** Chi phiếu xin đề :** Thăng Tiến 6. Xin vui lòng gửi kèm với phiếu ghi danh. Ngoài Hoa Kỳ, xin vui lòng gửi International Money Order (ngân phiếu quốc tế bằng US Dollars). Xin gửi Phiếu Ghi Danh và lệ phí về Ban Tổ Chức tại : Thăng Tiến VI, 301 Buttry Road, Gaithersburg, MD 20877 USA.
Lệ phí ghi danh chi bao gồm: tiền đất trại, 1 áo thun (T-shirt) Trại TT6, 1 huy hiệu Trại TT6, 1 khăn quàng Trại TT6, và 1 tập tài liệu Trại TT6.
Thế lệ hoàn trả lệ phí ghi danh cho những trại sinh ghi danh trước:
-- Lệ phí hoàn trả **100%** nếu có thông báo bằng văn thư cho BTC trước ngày 1 tháng 5, 1998.
-- Lệ phí hoàn trả **50%** nếu có thông báo sau ngày 1 tháng 5 và trước ngày 1 tháng 6, 1998.
-- Lệ phí sẽ không (**0%**) được hoàn trả nếu thông báo sau ngày 1 tháng 6, 1998
8. Trại Sinh ký tên _____ /___/___ (ngày/tháng/năm)
9. Chữ ký Phụ Huynh hoặc Giám Hộ _____ /___/___ (ngày/tháng/năm)
(Phải có cho các trại sinh dưới 18 tuổi)

Ghi Chú:

Dụng cụ và đồ đạc cá nhân: trại sinh phải mang theo lều, dụng cụ trại, và đồ dùng cá nhân.

Ẩm thực: lệ phí ghi danh không bao gồm tiền ăn trong những ngày trại. Trại sinh xin tự túc. Ban ẩm thực sẽ có những gian hàng bán đồ ăn trong khu trại. BTC sẽ cung cấp phương tiện cho các trại sinh đi chợ mua thức ăn nếu được thông báo trước.

Phương tiện di chuyển: xin trại sinh vui lòng tự túc trong vấn đề di chuyển từ phi trường, hoặc trạm xe tới khu đất trại: Lake Fairfax Park, 1400 Lake Fairfax Drive, Reston, Virginia 22009 Tel. 703-471-5414. Trại sinh không có phương tiện di chuyển xin vui lòng liên lạc với BTC trước để BTC sẽ tìm phương tiện đón từ phi trường Dulles International Airport và ngược lại.

Chú thích (*):

Tiếp tân: phụ trách việc ghi danh, hướng dẫn khách thăm trại và các cựu Trưởng Hướng Đạo. **Ẩm thực:** lo giúp việc ẩm thực cho ban điều hành trại. **Thông tin:** giúp phụ trách việc thông tin trong trại và phát hành bản tin trại. **Ban lửa trại:** giúp phụ trách việc điều khiển chương trình lửa trại toàn trại. **Chuyên Môn HĐ:** giúp BTC trong các trò chơi HĐ với nút giây, Morse, Semaphore, v.v.. **Gian hàng HĐ:** phụ giúp gian hàng (trading post) của trại. **Chuyên chở:** phụ giúp việc đưa đón trại sinh.

THĂNG TIẾN VI

Thời-gian : Thứ bảy 27/6/98 : Nhập Trại.
Chủ nhật 28/6/98 : Khai-mạc Trại
Thứ tư 01/7/98 : Bế mạc Trại

Địa-điểm : Hồ Fairfax cách xa Thủ đô Hoa-
Thanh-đón 18 miles (hoặc 29 km) gần phi-
trường Dulles thuộc Tiểu ban Virginia.

Đất Trại : Công viên Lake Fairfax rộng 279
mẫu Anh (acres). Giữa công viên là một hồ
nhân tạo rộng 20 mẫu, bao bọc chung quanh
bởi các đồi cây cao gồm nhiều loại thông,
xôi, tulips và seacamore. Câu cá và chèo
thuyền là hai môn thể thao rất thịnh hành
trong công viên.

Ấm Thực : Ban Tổ-chức cho biết sẽ có Ban
Ấm Thực (mới vực được Hướng-đạo) để lo việc
ăn uống cho các Trại-sinh : Một Nhà ăn giá
đặc biệt, có khả năng cung cấp 300-400
phần ăn mỗi ngày. Một gian hàng bán các
thức ăn loại cầm tay, và một toán giúp các
đơn vị đi chợ mua thực phẩm về tự nấu. Hầu
hết các khu vực cắm trại đều có lò nướng để
làm bếp nấu ăn.

Cư-trú hậu trại : Để các HDS và gia đình có
thể ở lại thăm viếng Vùng thủ đô nhân dịp lễ
July 4 th : Khách-sạn Marriot hoặc Hilton
gần Trạm xe điện được bảo trở với giá
\$60US cho 4 HDS. Mọi chi tiết giữ chỗ xin
gọi Trưởng Hoàng-Quý-Nam 301-946-4663
(Sở) và 301-622-6756 (Nhà).

(Trích từ các Bản Tin Thăng Tiến VI số 3 và số 4 do BTC ấn hành)

Ý nghĩa Huy Hiệu Thăng Tiến VI :

- * Huy Hiệu Trại HỌp bạn TT6 được vẽ trên
3 màu chính của HĐVN : Vàng, Xanh và Đỏ.
- * Chữ HĐVN trên nền trắng là hai màu mà
HĐVN đã giữ từ năm 1966 cho đến nay. Phù
hiệu Trại TT6 cũng giữ lại hai màu này.

* Hoa Bách-Họp và vòng dây là biểu hiệu
của HĐVN hiện nay đã được chấp thuận qua
kỳ họp Đại Hội-Đồng Trung-Ướng HĐVN
tại Úc được vẽ trên Cờ Vàng ba Sọc Đỏ để
tượng trưng cho lịch-sử sinh hoạt của Phong
trào HĐVN trong dòng lịch sử của Dân tộc.

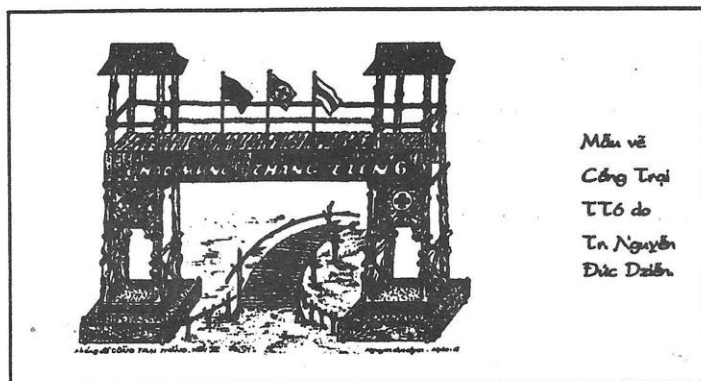
* Trại HỌp Bạn được tổ-chức tại vùng Hoa
Thịnh đốn nên có hình ảnh biểu tượng của
Thủ đô Hoa-kỳ với sáu ngôi sao trên nền cờ
Hoa-kỳ tượng trưng cho kỳ Trại Thăng tiến 6
được tổ-chức tại Hoa kỳ.

* Vòng đai đỏ chung quanh huy hiệu tượng
trưng cho tinh thần Giữ Vững Phong-Trào
Hướng-đạo trong tay các Trưởng và Tráng-
sinh. (Bùi-Dương-Liêm)

Cổng Trại Thăng Tiến VI :

Cuộc thi vẽ cổng trại TT6 đã chấm dứt vào
ngày 4 tháng 7 năm 1997 vừa qua như đã
thông báo. Kết quả mẫu được chọn là công
trình của Nguyễn-đức- Dziên (Seattle,
Oregon, Washington).

Tr. Nguyễn Đức Tùng (thuộc lãnh Bách-Họp
Hoa-thành đốn) sẽ tài trợ toàn bộ và trực
tiếp điều hành việc thực hiện. Tr. Tùng hứa
sẽ cố gắng giữ lời nói "one man show", có
nghĩa là không dùng đến nhân-lực của TT6
để làm cổng, và chi phí làm cổng cũng
không nằm trong số tiền \$5.000 US Trưởng
Tùng đã tặng riêng cho Trại HỌp bạn TT6.

Mẫu vẽ
Cổng Trại
TT6 do
Tr. Nguyễn
Đức Dziên

Phong-Trào Hưởng-Đạo Trưởng-niên

Hưởng-đạo Trưởng-niên được thành-lập từ Trại họp bạn Thăng-tiến IV (Le Breuil, Pháp, 1993), theo lời yêu cầu của Hội-đồng Trung-Ướng và Trưởng Nguyễn-Trung-Thoại được ủy-nhiệm đứng ra phụ trách tổ-chức.

Ngay sau đó, để có cái sườn sơ khởi hoạt động, một số Trưởng ngồi soạn Bản Dự-thảo Điều-lệ Hội Trưởng-niên. Tiếp đến, kỳ Trại Thăng-Tiến V (Sydney, Úc-châu, 1995), trong một phiên họp, tổ-chức này được thay thế bằng "Phong-Trào Hưởng-Đạo Trưởng-niên". Ban Thường-vụ HĐTÚ đã thông qua trong phiên họp Đại-Hội-Đồng ngày sau đó.

Liên-tiếp trong 5 năm, nhiều Làng, Xóm của Phong-trào được thành lập, nhiều ý kiến được đề nghị. Chúng tôi xin nêu ra đây để cùng nghiên cứu, suy nghĩ thêm để đem ra thảo-luận, biểu quyết trong phiên họp Phong-trào HĐ Trưởng-niên kỳ Trại Thăng-tiến VI sắp tới. Càng nhiều ý-kiến cụ thể, càng dễ tìm "mẫu-số" chung.

Phần I :

"DỰ THẢO ĐIỀU LỆ HỘI TRƯỞNG NIÊN HƯỞNG ĐẠO Việt Nam (Trại Thăng-Tiến IV - Le Breuil Pháp)

ĐIỀU 1.- Hội Trưởng Niên HĐVN thu nhận tất cả những thành viên Nam và Nữ HĐVN trưởng thành (trên 18 tuổi), muốn kết hợp để giữ tình thân anh chị em một nhà theo điều luật HĐ thứ 4, và tiếp tục thể hiện tinh thần cùng lý tưởng phục vụ Tổ quốc và Dân tộc của Phong trào HĐVN từ thời kỳ trước 1975.

Mục tiêu cấp thời là yểm trợ các sinh hoạt HĐVN ở hải ngoại và giúp đỡ anh chị em ở quốc nội trong phạm vi khả năng.

ĐIỀU 2 - Hội viên có thể đồng thời là "HĐ hiện dịch" bằng cách ký danh trong đơn vị HĐVN hợp lệ ở xứ định cư.

ĐIỀU 3 - Hội khai báo và đặt trụ sở pháp định tại Canada (số 6362 Westbury Avenue, MONTRÉAL P.Q.) trên căn bản một đoàn thể quốc tế gồm hội viên có nhiều quốc tịch khác biệt.

ĐIỀU 4 - Hệ thống tổ chức Hội gồm Văn phòng Trung-ương và các làng (Phân Hội).

4.A - Văn phòng Trung-ương gồm có:

- 1 Chủ Tịch
- 1 hay 2 Phó Chủ Tịch
- 1 Tổng thư ký
- 1 Thủ quỹ.

4.B - Các Làng (Phân Hội) gồm có:

- Làng Âu-Châu
- Làng Á-Châu (ngoài Việt Nam) và Úc
- Làng Bắc Mỹ-Châu
- Làng Quốc-nội (nếu hoàn cảnh cho phép)

4.C - Mỗi Làng có một Ban Chấp Hành, gồm 1 Chủ Tịch, 1 Thư ký và 1 Thủ quỹ.

Để tiện liên lạc phối hợp, mỗi làng có thể tùy theo địa khu hay các điều kiện khác, quy tụ các Trưởng Niên HĐVN thành từng nhóm dưới 30 người, gọi là Xóm, do một Trưởng Xóm phụ trách, với 1 hay 2 phụ tá.

ĐIỀU 5 - Trưởng TRẦN-VĂN-KHẮC, Chủ Tịch Sáng Lập Phong trào HĐVN, và Hội Trưởng Danh-dự hội Trưởng Niên HĐVN.

ĐIỀU 6 - Nhiệm kỳ thành viên Văn-Phòng Trung-Ướng và Ban Chấp Hành Làng là ba năm, có thể tái hạn. Nhiệm kỳ Trưởng Xóm và Phụ-Tá là một năm, có thể tái hạn. Các trách vụ Xóm, Làng và Văn-Phòng Trung-Ướng đều do các thành viên bầu ra. Có thể ủy nhiệm quyền bầu cử (số giấy ủy nhiệm cho 1 đại diện không hạn định) hoặc trực tiếp gửi phiếu tham gia cuộc bầu cử. Trên nguyên tắc, cuộc bầu cử VPTU tổ chức vào dịp Hội Nghị Phong Trào HĐVN; cuộc bầu cử ở cấp Làng và Xóm tiến hành trong khoảng 1 đến 3 tháng trước hội nghị.

ĐIỀU 7 - Mỗi Trưởng-Niên HĐVN khi gia nhập, đóng toàn bộ khoản niên liễm đương niên.

Niên liễm 1994 ấn định là 15 US\$, sẽ qui về VPTU 10 US\$ dài thọ các chi phí ở Làng và các Xóm. Niên liễm kế tiếp và tỷ lệ lưu giữ ở Làng Xóm do VPTU quyết định

(Hè 1993)

Phần 2 : Phần đóng góp ý kiến các nơi :

A. Hoa-Kỳ :

Về danh xưng, các đơn vị Hướng-dạo Trưởng-Niên được Cố Trưởng Trần-Văn-Khắc đề nghị là Làng Bách-Hợp và tên gọi này được Hội-đồng Trưởng hưởng-ứng. Danh xưng này căn cứ vào truyền thống nước Việt từ ngàn xưa, từ thuở Vua Hùng-Vương dựng nước, dân Việt sống thành Làng Xã, và tên gọi này có nơi đổi thành Gia-đình Bách-hợp, là căn cứ theo lời Cụ Bi Pi đã nói trong cuốn "Scouting For Boys" (Hướng đạo là một gia đình huynh đệ tỷ muội). Nhưng dù dưới danh xưng nào đi nữa thì mục đích của Hướng-dạo Trưởng niên là :

- * Kết hợp những Hướng-dạo-sinh đã vào đời, không còn giữ chức vụ gì trong Đoàn Hướng đạo, nhưng vẫn còn sống theo lý tưởng của người Hướng-dạo.
- * Đối với Hướng-dạo-sinh khi đã tuyên lời hứa thì "Hướng đạo một ngày là Hướng đạo mãi mãi" nếu như người đó vẫn cố gắng sống theo lý tưởng Hướng đạo.
- * Không dùng danh từ "Cựu Hướng đạo". Trong Hướng đạo không có cựu, chỉ trừ khi người HDS đó chối bỏ lý tưởng của mình, hoặc sống nghịch lại lý tưởng của Phong-trào.
- * Hướng đạo Trưởng-niên đề nghị phân chia thành 4 hạng tuổi :
 - Tráng-niên : từ 25-26 đến 40-41 tuổi.
 - Trung-niên : Từ 40-41 đến 55-56 tuổi.
 - Cao-niên : Từ 55-56 tuổi đến 70 tuổi.
 - Kỳ-lão từ 70 tuổi trở lên.

Như vậy, (tại Hoa-kỳ) các HDS trong các Tráng-đoàn từ 25 tuổi trở lên đều trở thành Hướng-dạo Trưởng niên và các Trưởng trong các ngành Ấu, Thiếu, Thanh, Tráng cũng đương nhiên trở thành Đoàn viên của Phong trào, nhưng là Đoàn viên Ngoại-vi (Member at large).

B. Úc-Châu :

Ba nhiệm-vụ chính yếu của Hướng-dạo Trường niên là :

- * Nỗ lực cho việc hỗ trợ các đơn vị Hướng đạo Việt Nam trong Vùng.
- * Phát triển tình tương thân tương ái giữa các thành viên của Phong-trào H.Đ. Trường niên.
- * Góp phần giúp ích Cộng-đồng trong phạm vi khả năng của Phong trào.

C. Âu-Châu :

+ Chúng ta nên giữ tính chất mềm dẻo, linh động, sao cho ai nấy đều thoải mái tham dự.

Nếu có Bản HƯỚNG-ƯỚC, đó sẽ là bản liệt kê mấy điều tâm niệm, nhắc nhở lý tưởng và hoài bão chung, chứ không phải là luật lệ phép tắc. Làng Bách-hợp với đề nghị hệ thống dọc (như bản dự thảo điều lệ) gồm nhiều Xóm (hay Thôn) đã chiếu theo tình trạng kết hợp khi tờ Liên-lạc ấn hành, với nhiều Đự hướng ứng cá nhân và Nhóm, hầu hết là HĐVN lớp cựu trào.

+ Nên cởi mở, không nên tự đóng khung.

+ Dùng danh từ Làng Bách-Hợp cho Phong-trào Hướng đạo Trường niên.

+ Tư cách HĐ Trường niên nên đi liền với tư cách Phụ huynh, Bảo-trợ, nhắm vào lợi ích chung.

+ Dùng HĐ Trường niên yểm trợ giáo dục HĐVN, tạo ảnh hưởng tốt với Cộng-đồng hải ngoại.

+ Sẵn sàng hội-nhập cuộc sống tương lai, không hệ lụy cái vỏ quá khứ.

+ Nên có khăn quàng đồng nhất : Màu Tím, phía sau có hoa Bách-hợp HĐVN (viền Vàng, Lục, Đỏ : nên thãm dò lại). Các huy hiệu, phù hiệu : nên để tùy nghi (vì có nhiều người hãnh diện với những phù hiệu ngày trước của mình. Cái này vô hại).

Phần 3 : Các nơi đã thành lập H.Đ. Trường niên .

TAI CANADA :

- * Làng HĐ Trường-niên Calgary.
- * Xóm HĐ Trường-niên Montréal.
- * Xóm HĐ Trường niên Ottawa.
- * Câu-lạc-bộ HĐVN Toronto : Thành-viên của Phong-trào HĐ Trường-niên.

TAI ÚC-CHÂU :

- * Làng HĐ Trường-niên Melbourne-Victoria.
- * Xóm HĐ Trường-niên Canberra.
- * Làng Bách-Hợp (HĐ Trường-niên) Sydney.

TAI ÂU-CHÂU :

- * Xóm HĐ Trường niên Rhône-Alpes (Pháp).

Một số các Quốc gia khác, có cử các Đại-diện đứng ra tổ-chức, nhưng không nhận được báo cáo sinh hoạt. Đó là :

Anh-quốc, Hoà-Lan, Đức. Nhận được tin này, xin cho biết gấp).

TAI HOA-KỲ :

- * Xóm HĐ Trưởng-niên Merkel (Texas)
- * Liên Xóm HĐ Trưởng-niên Florida.
- * Xóm HĐ Trưởng niên Sacramento.
- * Làng Bách-hợp (HĐ Trưởng niên) Bắc California
- * Liên-Xóm HĐ Trưởng-niên Seattle - Washington.
- * Xóm HĐ Trưởng niên Charlotte (N.C.)
- * Xóm HĐ Trưởng niên Oklahoma.
- ** Làng Bách-Hợp Thủ đô Hoa-kỳ (Biệt lập).
- ** Gia-dình Bách-Hợp Nam California (Biệt-lập).

Dự thảo Chương-trình phiên họp Hướng-đạo Trưởng-Niên

(nhân dịp Trại Họp bạn Thăng-Tiến VI tại Washington D.C.)

- Nghi-thức : Hát Quốc-ca , Hội ca, Mặc niệm các Hướng-đạo-sinh đã qua đời.
- Giới thiệu các Phái-đoàn tham dự : Âu-châu, Canada, Hoa-kỳ, Úc-châu.
- Suy cử Vị Chủ trì phiên họp và mời một Thư-ký.
- Chương-trình : - Các nơi trình bày và báo cáo các sinh hoạt.
- Trình bày và thảo-luận Bản Hương-Uớc (Tr. Nghiêm-Văn-Thạch hướng-dẫn)
- Phần biểu-quyết.
- Bầu cử (hoặc giới thiệu) vị Ủy-viên Đặc trách (thay thế người mãn nhiệm) và các Phụ-tá.
- Bế-mạc : Bài ca Hướng-đạo Trưởng-niên (nhạc và lời : Lê-Cao-Phan).

Lời rao của Mõ Làng Bách-Hợp :

Kính thưa các Làng, Liên Xóm, Xóm, Gia-đình :

Trên đây là những nét chính của Phong-trào Hướng-đạo Trưởng niên, khởi sự từ Trại Thăng tiến IV (Pháp). Mùa Hè sắp tới, chúng ta được may mắn có lại cơ hội gặp lại nhau ở Trại Thăng-tiến VI tại Thủ đô Hoa-kỳ. Ban Tổ-chức Trại đã dành cho chúng ta mọi dễ dàng, tiện nghi để về vui chơi tham dự. Chúng ta sẽ cùng nhau về thật đông, chuẩn bị những ý kiến đưa ra thảo-luận trong một phiên họp khoáng đại ở Trại Thăng Tiến VI để lấy biểu quyết chung, làm sao cho Phong trào chúng ta có một Bản Hương-Uớc làm cơ sở vững chắc, đồng nhất, xứng đáng là một đơn-vị Đoàn Anh của Phong-trào Hướng-đạo Việt-Nam.

Về các Trưởng lãnh đạo Phong-trào HĐ Trưởng niên, chúng ta có :

- * Chủ-Tịch Danh-dự Vĩnh viễn : Cố Trưởng Trần-Văn-Khắc.
- * Tiên-chỉ Làng bách-Hợp : Trưởng Trần-văn-Thao
- * Đồng Tiên-Chỉ Làng B.H.: Trưởng Mai-Liệu.
- * Ủy-viên Đặc-trách Phong-trào HĐ Trưởng niên : Tr. Nguyễn-Trung-Thoại (+)

(+) Trong phiên họp Khoáng-đại nói trên, xin được (chọn, bầu, hay đề cử) Trưởng khác thay thế Ủy-viên Đặc-trách này, vì đã mãn nhiệm.

Nhớ lại anh em ngày trước

NGƯỜI “TỪ MẪU”

Cò hấp tấp

Trong gia đình Hương-Đạo, có một hiện tượng “tréo cẳng ngỗng” xảy ra bất kỳ ở đâu, mà vẫn được anh em mặc nhiên coi là phải, là hợp lý, là xứng đáng. Đó là hiện tượng có Tráng Sinh rất ít khi đi họp, hoặc không bao giờ đi trại, hoặc được phân phối một nhiệm vụ gì dính líu đến gia đình H.Đ. Đó là những Tráng Sinh như TRẦN DUY HÙNG, NGUYỄN SĨ DINH, PHẠM NGỌC THẠCH. Những anh này, không đi họp, không hoạt động gì mà không ai dám “phê bình” nửa tiếng, chỉ vì các anh là Bác-Sĩ y-khoa. Nhiệm vụ Bác-sĩ cao quý trong việc cứu người nên ai cũng phải cân nhắc xem việc cứu người có quan trọng bằng việc ngồi với nhau hay không và cố nhiên là việc trò chuyện không thể so sánh với việc cứu người được. Tôi không được biết nhiều về các Tráng sinh Bác-sĩ y-khoa, nên ngoài Trần Duy Hưng (Trâu mớ mọng) ở Hanoi và Nguyễn Sĩ Dinh (Lam Sơn), tôi được biết rất nhiều về anh Phạm Ngọc Thạch thuộc Tráng Đoàn Lê-Văn-Duyệt. Anh Thạch có quốc tịch Pháp, có vợ đầm và có một biệt thự nhỏ đường Larégnère đối diện với nha Bưu Điện Saigon, hồi đó gọi là Palais des Postes. Vấn đề anh Thạch có quốc tịch Pháp hay có vợ đầm không có gì quan hệ. Điểm quan hệ là nhà anh ở đâu để anh em, bất cứ lúc nào cũng có thể tìm đến để nhờ anh coi bệnh, không những chỉ cho mình mà còn cho cả vợ con và, thật là kỳ quái, cho cả bất cứ ai mà mình quen biết nữa. Thế là thế nào? Chỉ có thể cắt nghĩa: anh Thạch đặt vấn đề mưu sinh xuống dưới bốn phận làm người “từ mẫu” để xoa dịu những vết thương (cả nghĩa bóng lẫn nghĩa đen) cho người đồng loại. Lẽ cố nhiên, anh thăm bệnh miễn phí, và không những miễn phí, còn săn sóc, băng bó và cho thuốc uống, thuốc tiêm nữa. Có lần tôi hỏi anh: “Anh cứ chữa bệnh không lấy tiền như thế này thì sở phí ai chịu?” Anh hỏi lại tôi: “Có sở-phí gì đâu? Nhà cửa do ba má tôi để lại, tôi là bác-sĩ, vợ tôi là y-tá không phải trả lương, còn thuốc men thì thiếu gì? Các hãng buôn thuốc tranh nhau gửi thuốc đến nhờ quảng cáo dùm, mình tiêu thụ thuốc, họ còn ơn mình nữa là đằng khác.

Tôi biết anh nói thế để tôi yên bụng nên tôi không dám cãi, sợ phụ lòng anh. Nhưng cứ nhìn chị Thạch chạy ra, chạy vào vừa lục hồ sơ, vừa biên

thuốc hoặc băng bó, tôi hỏi chị: “Chị có biết chị cần một người... thông ngôn không?” Chị mở tròn mắt ngạc nhiên: “Khách của anh ấy toàn nói tiếng Pháp cả thì thông ngôn làm gì? Vả lại nếu lỡ có ai không nói được tiếng Pháp thì còn anh Thạch để làm chi? “Thật đúng như thế, không khí trong phòng mạch lúc nào cũng thân mật như trong gia đình, không có cái vẻ ngượng nghịu, xơ-rờ như khi ta tiếp xúc với một “bà-đầm” có máu coi người dân bản xứ như cỏ rác.

Vào gặp anh Thạch lần đầu, Tráng sinh rụt-rè thưa: Thưa anh, tôi là H.Đ. đoàn... Anh vội gạt đi “Vâng, vâng, anh để tôi khám... Anh đau ra sao...
❖

Thế rồi chiến tranh xảy ra. Sau ngày 2-9-45, người Pháp nổ súng trên gác nhà thờ Đức-Bà vào đám đông đang hò reo mừng Độc Lập. Sau cơn biến loạn, căn nhà của anh, ở ngang hông Nhà Thờ không thấy có ai ra vào nữa. Những người còn ở lại Thành Phố cho biết rằng gia đình anh đã lên đường ra Bắc. Sau đó, nghe tin anh được Cụ Hồ hết sức trọng dụng, được coi ngang với Bác-sĩ Tôn Thất Tùng là y-sĩ riêng của cụ Hồ. Lời ca tụng “lương y như từ mẫu” đã được khắp miền Bắc nhìn anh với con mắt cảm phục và biết ơn. Nguyên do câu chuyện như sau: Được cụ Hồ cất nhắc lên chức Bộ-Trưởng Y-Tế, anh nhận thấy chức vụ đó không giúp anh trực tiếp lo lắng cho bệnh nhân bằng một y-sĩ nên có xin cho được phụ trách thêm Viện Chống Lao. Một hôm, anh lái xe đến Viện. Một người từ trong Viện đi ra, ôm lấy ngực để ho sặc sụa nên không tránh được xe. Anh ngừng xe, bước xuống hỏi người kia bệnh tình ra sao. Người kia vừa nén ho vừa cho biết anh ho lao đã lâu, chỉ có thứ thuốc RIMYCIN là làm lui được bệnh. Phòng phát thuốc hện lần hện lửa, hôm nay cũng vẫn nói là chưa có. Anh Thạch nhẹ nhàng nắm lấy tay người ốm thấy đang lên cơn sốt. Anh bảo: Đồng chí theo tôi vào đây! Vào đến bên trong, anh bảo cô Y-Tá lấy thuốc RIMYCIN ra đưa cho người bệnh. Cô Y-Tá trả lời: Báo cáo đồng chí, có lệnh chỉ dành thứ thuốc này cho những cán bộ cấp cao mà thôi. Anh Thạch gạt đi: Thuốc là để chữa bệnh, chữa ai thì cũng vậy, phân biệt làm gì cán bộ cao với thấp? Cô cứ đưa cho tôi!

Người bị bệnh lao đó tên là DÚNG. DÚNG xuất thân là Đội-Trưởng Đội Cẩm Tử Thủ Đô, đã lập được thành tích hạ sát được 23 Việt-quốc và Việt-cách, hiện nay vì bệnh tình khá nặng nên được tạm thời nghỉ công tác. Anh Thạch nhìn qua đã biết DÚNG (bí danh NGUYỄN CAO CƯỜNG) đang cần

thuốc men và tắm bổ nên một mặt cho NGUYỄN CAO CƯỜNG lưu lại Viện, một mặt bảo DÚNG (Nguyễn Cao Cường) về nhà đem cả bà mẹ lên cho Thạch xem bệnh. Khi thấy bà mẹ Cường cũng bị lao nặng, Thạch cho cả 2 mẹ con lưu lại Viện. Nhờ được cứu chữa kịp thời, hai mẹ con Nguyễn Cao Cường đều được cứu thoát. Cường lại trở về phục vụ Đội Cấm Tử. Sau đó, nhờ gan dạ, Cường lại được điều về Bộ Nội Vụ, phụ trách Ban Đặc Biệt. Đội Cấm Tử khác Ban Đặc Biệt ở chỗ : Đội Cấm Tử chỉ chuyên đi giết quân thù, còn Ban Đặc Biệt chỉ có nhiệm vụ “ giải quyết “ những vấn đề “đặc biệt” của Bộ Chính Trị Trung Ương.

Hôm đó, đồng chí Trần Quốc Hoàn cho đòi Nguyễn Cao Cường đến Bộ Nội Vụ. Khi trong phòng không còn ai, Trần Quốc Hoàn đẩy 1 hồ sơ đến trước mặt Nguyễn Cao Cường. Cường biết là “trên” sắp giao cho mình một nhiệm vụ quan trọng. Mở hồ sơ ra, mặt Cường hơi tái. Hoàn lạnh lùng bảo : Đồng chí đem hồ sơ này về điều nghiên rồi 9 giờ sáng mai đến đây trình tôi kế hoạch thi hành. Cường lắp bắp . . . Nhưng sao . . . Hoàn cắt ngang : Đồng chí đừng quên là Hồ Chủ Tịch lúc nào cũng sáng suốt, không bao giờ nhầm lẫn . . . Đồng chí chỉ việc thi hành !

Anh Thạch được cử đi công tác khu Đường Mòn Hồ Chí Minh được một tuần thì Nguyễn Cao Cường cũng rời Thủ Đô đến . . . “chỗ hẹn”. Lại một tuần nữa, Cường trở về Thủ Đô báo cáo công tác đã hoàn tất. Bộ Trưởng Hoàn hỏi Cường : Mọi việc đúng kế hoạch chứ ? Cường đáp : Báo cáo đồng chí đúng ! Hoàn lại hỏi : đồng chí còn thắc mắc gì không ? Cường trả lời : Báo cáo đồng chí : Tôi còn thắc mắc đồng chí ĐÁ có tội gì ? (ĐÁ là bí danh của Thạch). Hoàn vênh vác : Đồng chí phải biết tại sao Hồ Chủ Tịch phái tên Thạch công tác ở Đường mòn H.C.M. ? Vì ở Thủ Đô mà xảy ra chuyện đó thì thế nào đồng chí Tôn Thất Tùng cũng đòi giải phẫu để xem xét nguyên nhân. Hơn nữa, tránh việc vợ con nó nhào đến khóc lóc, đòi hỏi này nọ. Thủ tiêu “nó” ngay trên đường mòn thì dễ dàng nói máy bay Mỹ gây ra, ai dám phủ nhận ?

. . . Nhưng . . .

Còn nhưng gì nữa ? Một đứa có quốc tịch Pháp, có vợ đầm, trà trộn vào hàng ngũ kháng chiến để làm gián điệp cho Pháp thì che được mắt ai chứ che sao được mắt Hồ Chủ Tịch ? Cho “nó” nằm mất xác ở đường mòn vài ngày sẽ có báo cáo giặc lái Mỹ oanh tạc dữ dội. Ta sẽ cho tổ chức một cuộc truy điệu “đồng chí Phạm Ngọc Thạch đã hy sinh một cách anh hùng để

bảo vệ non sông” Lý do an-ninh sẽ không cho phép ai tìm hiểu thêm về việc hi sinh của “đồng chí Phạm Ngọc Thạch”.

GHI CHÚ : Sau khi giết anh Phạm Ngọc Thạch, Hồ Chí Minh còn cho tên Dũng (bí danh Nguyễn Cao Cường) giết ĐINH BÁ THI, rồi LÝ BAN, rồi CHU VĂN TẤN. Xong mấy “công tác” này, Nguyễn Cao Cường được ban thưởng Chiến-Công Hạng Nhất rồi cuối cùng Huân Chương Hồ Chí Minh. Viết theo tài liệu trong quyển ĐÔI NỢ MÁU của NGUYỄN NGỌC NGA do chính tác giả xuất bản. Địa chỉ : P.O. Box 171 South Melbourne VIC 3205 AUSTRALIA

Viết để tưởng nhớ anh THẠCH

Ngày 23 tháng 9 năm 1995

Cò Hấp Tấp

CHIA BUỒN

Được tin Trưởng Tôn-Thất-Đình (Quạ Trâm ngâm) Cựu Đạo-trưởng Dalat, Trưởng-Ban Bảo-trợ Đạo Gia-Lai (1965-75), đã từ-trần ngày 07-2-1997 (Ngày mùng Một Tết Đinh-Sửu) tại Berlin Cộng-Hoà Liên-bang Đức. thọ 83 tuổi.

Anh Chị Em Hương-đạo Trưởng-niên xin thành kính chia buồn cùng tang-quyển. Nguyện cầu Hương-linh trưởng Tôn-Thất-Đình sớm tiêu-diêu Miền Cực-Lạc.

Hương-Trào Hương-Đạo Trưởng-niên

Một Tráng sinh HDVN tại World Moot lần thứ 10

* Nguyễn Chí Kiên

Trại Họa Bạn Quốc tế Ngành Tráng (World Moot) lần thứ 10 được tổ chức tại Ranstater, Thụy Điển, từ 15 đến 26 tháng 8, 1996. Trại Họa Bạn đã được Quốc Vương Thụy Điển long trọng khai mạc. 2608 Tráng sinh và Trưởng từ 18 đến 26 tuổi thuộc 78 quốc gia đã tham dự Trại. Nguyễn Chí Kiên, thuộc Liên Đoàn Văn Lang tại Paris, là Tráng sinh HDVN duy nhất dự trại họa bạn quốc tế này. Hè 93, Kiên đã từ Pháp đáp phi cơ sang Iceland, chở theo xe đạp, và từ phi trường, đạp xe hơn 200 km trên đường núi để dự Trại Họa bạn quốc gia tại Akureyi, Iceland. Hè 94, Kiên tham dự Trại Họa bạn liên bang Thụy sĩ tại Napf, và hè 95, tham dự World Jamboree tại Hòa Lan. Sau đây là tường trình vắn tắt của Nguyễn Chí Kiên về World Moot lần thứ 10.

Trại Họa bạn được tổ chức tại một vùng đồi có rừng cây và nhiều bãi cỏ rộng cách thủ đô Stockholm khoảng 300 km về hướng Tây. Chủ đề của Trại là «Tinh thần qua hành động» (*Spirit into action*). Chăm ngôn này, thoạt nghe có vẻ khó hiểu, nhưng có nghĩa là phải làm sống tinh thần Hưởng Đạo, đặc biệt là tinh thần ngành Tráng - phục vụ, dẫn thân - bằng những hành động, bằng cách bắt tay thực hiện những dự án lớn nhằm giúp ích, phục vụ tha nhân và cộng đồng.

Hơn 2000 trại sinh đến từ khắp nơi, nhưng phần đông đến từ Âu châu, Úc, Trung Đông. Tráng sinh từ Á châu, Phi châu rất ít. Không có Tráng sinh Hoa Kỳ, vì Hội Hưởng Đạo Hoa Kỳ không có ngành Tráng, nhưng có 3 Trưởng người Hoa Kỳ có mặt tại trại. Đất trại được chia thành nhiều vùng, mỗi vùng lại chia thành nhiều làng. Trong mỗi làng có từ 5 đến 7 toán «quốc tế», nghĩa là gồm nhiều quốc tịch khác nhau, do một Trưởng Bắc Âu làm Toán trưởng. Không có phái đoàn từng nước cắm trại riêng biệt, mà trại sinh được phân phối khắp các toán để sinh hoạt chung và làm quen với các bạn thuộc nhiều quốc tịch khác.

Sau khi đến, mọi người bắt tay vào công tác dựng lều và xây dựng các tiện nghi cho khu cắm trại. Buổi tối là lễ khai mạc Trại chính thức, do Quốc Vương Thụy Điển chủ tọa, với sự chứng kiến của Tr. Francisco Roman, người Phi Luật Tân, Chủ tịch World Committee, và Tr. Jacques Moreillon, Tổng Thư Ký World Bureau.

Sáng hôm sau, tất cả trại lên xe bus đi phân tán khắp nơi. Toán của tôi được đưa đến một ngọn đồi cách biên giới Na Uy chỉ 2 km. Tại đó, toán chúng tôi cắm trại trong 4 ngày. Ban ngày đi xuất du, tối về làm bếp, đốt lửa trại để ngồi quây quần ca hát bên lửa. Mỗi ngày đều có xe đến tiếp tế lương thực cho chúng tôi. Sau bốn ngày, trở về khu cắm trại chung, trong toán chúng tôi mỗi người đều biết rõ nhau, thân thiết như trong một gia đình.

Tiếp theo là 4 ngày sinh hoạt chung toàn trại. Mỗi người ghi tên tham dự vào các cuộc xuất du, thăm viếng, tham gia các xưởng thủ công, các môn thể thao, văn nghệ.... Trong bốn ngày đó, có nửa ngày dành cho hội thảo với trên 10 đề tài để mỗi Tráng sinh lựa chọn. Tôi chọn đề tài «Hưởng Đạo và tỵ nạn», do một Trưởng Thụy Điển, nhân viên của Phủ Cao Ủy Tỵ nạn Liên Hiệp Quốc, hướng dẫn. Một trò chơi giúp cho các tham dự viên nhận thức những gì một người tỵ nạn có thể cảm thấy trên một mảnh đất xa lạ: đói khát, lạnh, cô đơn, bị hắt hủi... Tiếp theo là phần góp ý, thảo luận... Các đề tài khác nói về vấn đề giáo dục liên hợp trong Hưởng Đạo, vai trò của phụ nữ, bảo vệ thiên nhiên, trại hè cho các trẻ em bất hạnh v.v.

Buổi tối có nhiều sinh hoạt vui nhộn tại các «quán nước» với nhiều nhóm Tráng sinh ca hát, trình diễn những trò vui mắt. Một buổi chiều, tôi tình cờ gặp Tr. Jacques Moreillon đứng một mình, như đang chờ đợi ai. Tôi tiến đến và tự giới thiệu: «Thưa Trưởng, em tên là Kiên, HDVN. Có lẽ Trưởng biết Tr. Vinh Đào?» Tr. Moreillon tươi cười và trả lời có, và tỏ ý rằng HDVN tham dự các sinh hoạt quốc tế Hưởng Đạo là một điều rất tốt. Khi tôi hỏi về những dự tính của Văn Phòng Thế Giới hướng về Việt Nam, Tr. Moreillon nói VPTG theo dõi và quan sát các sinh hoạt Hưởng Đạo tại Việt Nam nhưng chưa quyết định một hành động nào, và cũng chưa đặt ra vấn đề thừa nhận. Cảm tưởng của tôi sau khi tiếp chuyện với Trưởng, là Tr. Moreillon là một người rất cởi mở, vui vẻ và thân thiện. Một người thích hoạt động, ân cần và sẵn sàng đối thoại, ngay cả với một Tráng sinh trẻ như tôi. Hoàn toàn khác với hình ảnh mà tôi tưởng tượng về một ông Tổng Thư ký lạnh lùng và nghiêm khắc.

Mười ngày trại thoáng qua thật nhanh. Buổi lễ chia tay rất cảm động. Trại Họa bạn Thế Giới ngành Tráng là một cơ hội rất quý để sống với những người trẻ cùng tuổi ở khắp năm châu, tìm hiểu những nền văn hóa khác, và cảm nhận một cách sâu sắc tình huynh đệ quốc tế của phong trào Hưởng Đạo.

N.C.K.

Làng Bách-Hợp Sydney viếng Xóm Canberra

Bài của Hà-mã Trường-Lạc-Phiêu

Mỗi năm cứ độ Xuân về, tại Thủ đô Canberra có tổ chức lễ Hội Hoa Xuân.

Tuần vừa qua, Trường Nguyễn-văn-Thuất Trưởng Làng Bách-Hợp của Phong-trào Hướng-đạo Trưởng-niên cùng các Liên-đoàn Bách-việt và Văn-lang tổ chức cuộc du Xuân về Thủ đô Canberra để xem Hoa Xuân.

Hà-mã cũng hân hạnh được tháp tùng theo phái đoàn Hướng-đạo cùng đi.

Đúng 6 giờ sáng, xe các Trưởng đều tập trung tại Scout Hall ở Bankstown để khởi hành. Trước giờ xuất-quân, Tư-lệnh N.V.T. phân phát cho mỗi Trưởng lái xe một bản đồ lộ trình từ thành phố Sydney đến Thủ đô Canberra mà Trưởng đã in sẵn với các tài-liệu cần thiết và những dặn dò trước khi đi.

Đoàn xe gồm 8 chiếc, có trên 30 Trưởng cùng tham dự. Mỗi xe do một Trưởng lái đều mang theo một mobile phone để liên lạc với nhau, phòng hờ dọc đường có xe nào trục trặc. Xe dẫn đường là do Trưởng Đặng Trung-Chánh phát cờ khởi hành. Lộ trình từ Sydney về đến Canberra đường dài trên 300 cs., xe chạy phải mất gần 4 tiếng đồng hồ.

Đến thành phố Goulburn thì xe tạm dừng để nghỉ chân và dùng bữa sáng tại công viên Goulburn, các Akéla và các Trưởng đem soạn các thức ăn ra, nào là bánh bột lọc gói, chả giò, cơm thập cẩm, bánh mì xa-xiu, cà-phê, bánh ngọt, trà thơm, kể không hết ...

Khi dạ dày đã phủ phê, đoàn xe lại tiếp lăn bánh, hướng về Canberra. Xe chạy đúng 11 giờ sáng thì đến vườn hoa Floriade, các Trưởng tài-xế thì cho xe vào car park đậu rồi cùng nhau đi xem các loại hoa tulip được trồng khắp công viên rộng lớn.

Đúng 3 giờ chiều thì phái đoàn lại lên xe, chuẩn bị đến thăm nhà của một số Trưởng của Xóm Canberra. Khi đến nhà Trưởng Mừng thì thấy gia đình Trưởng Mừng bày dọn sẵn một dãy bàn dài để tiếp phái đoàn Sydney đến viếng thăm. Trưởng Trúc, Trưởng Thanh-Viêm cũng có mặt tại đó. Khi hai bên đã chào hỏi, tay bắt mặt mừng, chuyện trò rí rít tạm ,lắng dịu thì Tr. Mừng xin phái đoàn phương xa nhập tiệc với món barbecue hết sẩy và nồi cháo gà nóng hổi. Để đáp lại tấm thịnh tình của Xóm Canberra, Tr. Thuất đại-diện Làng Bách-hợp Sydney trao tặng 3 thùng trái cây để Làng và Xóm vùng vui chung.

Nhân dịp này, Trưởng Thanh-Viêm có làm thơ để tặng Anh Chị Chánh (Sydney) nhân dịp sanh nhật, cũng có cất bánh mừng, và một bài thơ khác nói lại cuộc Hội-Ngộ kỳ thú này và sau đó, chụp hình lưu-niệm.

Chưa hết, phái đoàn lại lóc cóc leo lên xe để đến thăm nhà Trưởng Thanh-Viêm. Dịp này gia-chủ có dịp cho mọi người thưởng thức món chè hạt sen nấu sâm-bảo-lương Hội-an, nhâm nhi trà mạn sen hương thơm ngào ngạt, và câu chuyện đậm đà mãi tưởng không bao giờ dứt.

Nhưng trời đã tối dần đành phải tạm ngưng câu chuyện để chia tay ra về, trong lòng còn mãi lưu luyến, hẹn mùa tulip năm sau sẽ còn có dịp tái ngộ.

Cảm tưởng của Em đối với chuyến đi này thật là vui thú trong tình huynh đệ mà các Trưởng đã dành cho, kể từ ngày Em tái gia-nhập Đại Gia-đình Hướng-đạo ở hải-ngoại.

Từ Sydney về Canberra , từ trái qua mặt :

Đứng : Tr. Thuật, Tr. Thanh-Viêm, Tr. Đặng-Trung-Chánh, A. Nguyễn-Được, Tr. Lê-Kim, Tráng-sinh Nguyễn-Thành, A. Hoàng-Minh-Khánh, A. Nghĩa (Con trưởng Tr. Lê-Thị-Trúc), A. Nguyễn-Quang-Hiển và Chị Hiền, Tr. Hồ-văn-Chánh, Chị Nhung (Vợ Tr. Chánh), Anh Chị Vinh-Tiên và Thanh-Huế, Chị Nguyễn Thanh-Viêm (Bè Trên của Nhà Thơ Thanh-Viêm), Thanh-sinh Nguyễn-Nhân, Chị Thu, Akéla Thanh-Hà, Chị Nguyễn-Thị-Lài, Chị Phạm-văn-Mùng , Chị Lê-Kim và Tr. Phi-Lai (Bè Trên của Tư-lệnh cuộc viễn-du).

Ngồi : Nữ Tráng Vân-Anh, Tr. Lê-Minh-Tâm, Akéla Nguyễn-thị-Tâm, Chị Kim-Anh và con, Chị Lê-thị-Hảo, Tr. Lê-thị-Trúc (tức Akéla Bầy An-Tiêm, tức Sói Yêu Rừng và nhiều thứ khác nữa), Chị Cẩm-Trang, 2 Ấu-sinh Đan + Dĩ-An, Báo Nhiệt-tâm Nguyễn-văn-Son (Phó Chủ-tịch Cộng-đồng).

Các vị liền bà sau khi thưởng-thức các loài hoa quý Mùa Xuân Úc-châu (xem có đẹp bằng mình không) đang đứng chụp hình như kiểu Thi Hoa Hậu. Vui thật ! Ai cũng cười cả .

Mừng Sinh nhật

Trường Chinh và Chị Hảo

Qua liết đông hàn đến nắng tươi
Người cùng cánh vạt một niềm vui
Vui mừng sinh nhật hai Thân-hữu
Chúc Thọ trăm năm hưởng Lộc Trời

Chính nghĩa ngại chi cảnh đoạn trường
Hảo tâm Trời chẳng phụ lòng thương
Con thuyền Hương-đạo cần tay lái
Nhờ tuổi năm mươi hưởng-dẫn đường

Luôn dịp chào mừng cả phái-đoàn
Tham gia sinh hoạt dự liên hoan
Mến người chân thật năng lui tới
Quyến luyến tinh thân tỏa ánh vàng

Sydney hội ngộ Canberra
Đất khách hồn quê mãi đậm đà
Thăm viếng Thủ đô nhiều cảnh đẹp
Nhìn xem vườn tược một trời hoa
Vui cùng bầu bạn thung dung bước
Hoà với thiên nhiên thích chí ca
Xây dựng linh người làm lẽ sống
Xem thường danh lợi : áng mây qua

Canberra, ngày 4-10-1997

Thanh-Hiêm

Vui Hội Ngộ

*Kính tặng Phái-đoàn HĐ. Trường-niên (Làng
Bách-Hợp Sydney) trong dịp du-ngoại viếng
thăm Xóm Hương-đạo Trường-niên Canberra
(Gia-dình Viêm, Trúc và Mừng).*

Luôn dịp du ngoại Canberra
Phái đoàn quá bước đến nhà thăm chơi
Cùng nhau hoan hỷ nói cười
Mặt mừng tay bắt vui tươi Bạn Hiền
Tuổi trẻ cùng với cao niên
Kết giây thân ái, gắn liền tình thương
Đường đời tuy lắm đoạn trường
Lòng son vẫn giữ cội nguồn Việt nam
Thân hữu mới gặp tri âm
Đồng thanh, đồng khí nhân đàm hiểu nhau
Tuổi già nhẹ gánh lo âu
Tương lai tuổi trẻ mong cầu vươn lên
Bữa cơm thân ái bạn hiền
Ghi nhớ hạnh ngộ ở miền Conder
Anh Chị Mừng tốn thi giờ
Thực đơn đầy đủ, thịt bơ đậm đà
Trúc, Trâm cũng có tham gia
Vài món thanh đạm bạn già thêm hương
Cùng nâng chén rượu khiêm nhường
Chúc mừng thân hữu an khương sang giàu
Hy vọng Hội Hoa năm sau
Chúng ta cùng sẽ gặp nhau chuyện trò
Tôi xin kết thúc bài thơ
Kính tặng quý Bạn sợi Tơ của Tằm.

Canberra ngày 4-11-1997

Thanh-Hiêm

Trong khi các Bè Trên đang mãi ngắm hoa, các "Kẻ dưới" nam nhi, tài-xế, kiêm chủ nhà vô quyền đang cà-phê cà pháo, lã-de cho tỉnh người. Làm liền ông vất vả lắm, ai ơi !

Tr. Thanh-Viêm ngâm thơ xong liền mời mọi người ghé nhà tráng miệng Chè Hạt sen sâm-bổ lượng để bồi-dưỡng trước khi về lại Sydney. Tư-lệnh Thuật vỗ tay lớn nhất (vì mệt quá rồi !).

Sinh-hoạt Làng Bách-Hợp Sydney

Ngày sinh hoạt 31-8 của Làng Bách-Hợp Sydney nhằm vào lúc chuẩn bị mừng Trung-Thu và đánh dấu 90 năm hoạt động của Phong trào Hướng-Đạo, nên phần lớn thời-gian đã được dành cho hai trọng điểm này.

Từ sáng sớm, nhóm làm bánh dẻo do Trưởng Thanh-Huế trách-nhiệm đã hoạt động để kịp sản xuất loại bánh truyền thống nhân lễ Trung-thu sắp đến.

Với nhân số tăng gấp đôi so với phiên họp thành lập vào tháng 6-97 vừa qua, Làng Bách-hợp đã họp khoáng đại vào đúng 12 giờ trưa.

Sau lời chào mừng toàn thể và nhắc nhở về ý nghĩa đánh dấu 90 năm hoạt động của Phong trào Hướng-đạo (8-1907 - 8-1997), Tr. Nguyễn văn-Thuất đã trình bày về các nhu cầu hiện tại của hai Liên-đoàn HĐVN tại Sydney và mời gọi sự yểm trợ của các thành-viên Làng Bách-Hợp.

Bài hát Hoa Bách-Hợp do Tr. Huỳnh-Đa-Thức sáng tác vào năm 1987 đã được Trưởng Nguyễn-văn-Nụ và nhạc-sĩ Phạm-Quang-Ngọc hướng dẫn toàn Làng cùng hát.

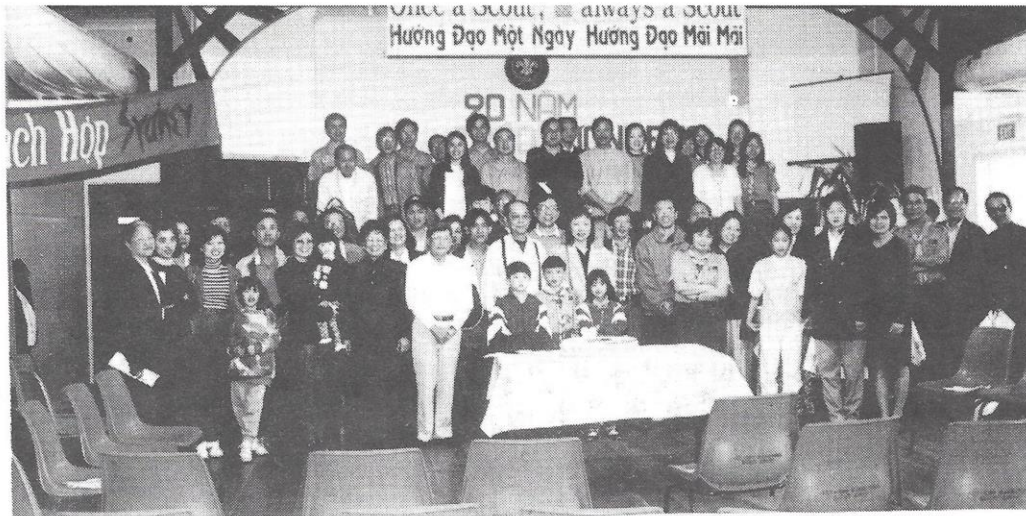
Trong buổi ăn trưa sau đó, các thành-viên của Làng đã có dịp thảo luận thân mật về nhiều vấn

đề, đặc biệt là hai chậu hoa lan rực rỡ do gia đình Chị Thu-An mang đến trang hoàng cho Hội-trường và bất ngờ trở thành món quà đầu giá đầy thích thú, tạo thêm ngân quỹ cho BTC Trung-Thu thực-hiện cho đoàn-sinh hai đoàn Hướng-đạo tại Hội-trường Bankstown.

Chương trình văn nghệ "Cây nhà lá vườn" do quý Anh Nguyễn-Chí, Phạm-quang-Ngọc, Nguyễn-văn-Nụ và Chị Thu-An đóng góp đã giúp cho buổi sinh hoạt thêm thân tình và đặc sắc, tiếc là phải kết thúc đúng giờ để nhiều người kịp có mặt trong buổi hoà nhạc nhằm gây quỹ xây cất Trung-tâm sinh-hoạt của Cộng-đồng sau đó.

Sau đó, toàn thể anh chị em trong Làng đã chụp chung một tấm hình kỷ-niệm buổi sinh-hoạt đầy hứng thú, quyết tâm hỗ trợ cho các đơn vị HĐVN được phát triển mạnh.

(Tài-liệu trích báo Dân-Việt, Sydney, Úc-châu)

Làng Bách-Hợp Sydney nhân buổi kỷ-niệm 90 năm Phong-trào Hướng-Đạo

(ngày 31-8-97)

Một nỗ lực cảm thông giữa những người trẻ NSW

Buổi hội thảo: "Quan hệ nam nữ của tuổi trẻ Việt Nam trong xã hội Úc"

Nguyễn Hồng

Buổi hội thảo về đề tài "Quan hệ Nam Nữ của Tuổi trẻ Việt Nam trong Xã hội Úc" đã được Hướng đạo Việt Nam NSW và Tổng Hội Sinh viên Học sinh Việt Nam NSW tổ chức vào lúc 2 giờ chiều Chủ Nhật 25-5-97 vừa qua tại hội trường hướng đạo vùng Bankstown với sự tham dự của khá nhiều bạn trẻ, các bậc phụ huynh, các viên chức trong cộng đồng, và một số vị cố vấn chuyên môn về xã hội và tâm lý.

Buổi hội thảo có mục đích tạo điều kiện giúp cho giới trẻ VN đang đối diện trước vấn đề tình yêu, hôn nhân và gia đình có dịp trình bày, chia sẻ kinh nghiệm, suy nghĩ của mình trong từng nhóm để có được sự hiểu biết, cái nhìn đúng đắn, sự lạc quan trong vấn đề tình yêu, hôn nhân và gia đình.

"Quan hệ Nam Nữ" trong giới trẻ người Việt là một đề tài rất sinh động và gần như quá gần gũi với đời sống sinh hoạt hàng ngày mà ai ai không ít thì nhiều cũng đều lưu tâm đến, không những trong giới trẻ mà ngay cả những bậc phụ huynh, bạn bè và các viên chức chuyên môn. Chính vì thế đề tài "Quan hệ Nam Nữ" có thể nói, được nhắc nhở, ôn lại theo thời gian và môi trường sống.

Và cũng vì được nhắc nhở, ôn lại theo thời gian và môi trường sống, "Quan hệ Nam Nữ" ngày càng tương đối hoàn thiện, tốt đẹp, hơn là đi đến chỗ đổ vỡ chia ly làm nhân, gia đình và xã hội.

Đối với các viên chức chuyên môn trong ngành tâm lý và xã hội, cũng như những ai có theo dõi đời sống sinh hoạt của con người sẽ đi về đâu trong đà văn minh tiến triển của nhân loại đều biết rằng "xã hội ngày nay, con người ta có quyền tự do sống, tự do quen biết, tự do yêu nhau, tự do làm tình, tự do phá thai, tự do lấy nhau, tự do ly dị..., tự do như vậy xem chừng hỗn loạn quá".

Buổi hội thảo được tổ chức theo hình thức mời diễn giả thuộc ngành xã hội và tâm lý học, đồng thời cũng là một cố vấn về vấn đề thanh thiếu niên trình bày các khía cạnh có liên quan đến đề tài, và sau đó các bạn trẻ cùng với các vị phụ huynh đi vào thảo luận (theo từng nhóm tuổi) qua ba vấn đề gợi ý trung thực và thực tế:

- Những sự kiện gì quan trọng mà các bạn trẻ đang ở vào tuổi yêu đương, đã và đang phải đối diện khiến các bạn phải lo âu, buồn phiền hay không vừa ý?

- Giới trẻ mong môi phụ huynh nên suy nghĩ, quan tâm, quan niệm hay hành động thế nào để các bạn cảm thấy là hợp lý hay là có lợi ích cho đời sống của mình?

- Giới trẻ nên suy nghĩ hay hành động thế nào để các bậc phụ huynh được yên tâm và vui lòng để đời sống yêu đương hiện tại và tương lai của bạn?

Cô Bạch Tuyết, một nhân viên xã hội và đồng thời cũng là một nhân viên cố vấn trong lãnh vực xã hội, tâm lý và tinh thần, đã trình bày tiến trình phát triển tâm lý, tinh thần, nếp suy nghĩ, niềm mong ước, và hành động thực tế qua từng giai đoạn của tuổi tác trong giới thanh thiếu niên. Những va chạm có thể xảy ra giữa bố mẹ và con cái trong đời sống gia đình, vì gia đình là môi trường mà hai nền văn hóa Đông phương và Tây phương thể hiện rất rõ nét trong tiến trình hội nhập của người Việt vào trong xã hội đa văn hóa Úc châu này.

Những va chạm đó nhiều hay ít, nặng hay nhẹ, xuất phát hết sức tự nhiên từ quan niệm chịu ảnh hưởng của tư tưởng Khổng Tử, Mạnh Tử bên Trung Hoa thời cổ và phong tục tập quán của nước ta, cụ thể như

chuyện hôn nhân của con cái do bố mẹ quyết định, vì lý do nào đó (môn đăng hộ đối, chỗ giàu sang, ơn nghĩa đã mang v.v...). Để rồi cái cảnh "Bây giờ kẻ thấp người cao, như đôi dưa lệch so sao cho bằng", cơm không lành, canh không ngọt, cái cọ, sống trong tình cảnh vợ chồng không mấy tâm đầu, ý hợp, sống chịu đựng, có thể dẫn đến chuyện ly thân, ly dị. Trong giới trẻ, do ảnh hưởng của sách báo, phim ảnh có thể dẫn đến sự tự do quá trớn, chủ nghĩa cá nhân vị kỷ, yêu cường sống vội để rồi bị sa ngã. Các bạn trẻ đã khinh thường giá trị của tình yêu và hôn nhân, chỉ chú trọng vào sự thỏa mãn dục vọng ở hiện tại mà không nghĩ đến hạnh phúc tương lai... Do đó, nạn tự tử, ly hôn, rửa hận trở nên phổ biến.

Để cứu vãn tình trạng này, giữa hai tư tưởng, hai hành động cực đoan, thái độ dung hòa giữa cha mẹ và con cái là giải pháp cần thiết. Thái độ dung hòa được thể hiện qua việc chuyện trò. Trong việc lựa chọn người bạn đời của con, cha mẹ có trách nhiệm tham gia ý kiến một cách vô tư và khách quan, làm một "cố vấn tối cao" cho con cái

hay không?

Các câu hỏi trên đã được cô Bạch Tuyết nhường lời lại cho cử tọa đoàn và câu hỏi trên đã được cử tọa đoàn trả lời qua hình thức đóng góp ý kiến. Sau đó buổi hội thảo được chia thành bốn nhóm để đi vào thảo luận, trình bày những suy tư, mong mỏi, đóng góp ý kiến, đề nghị của từng cá nhân, trong khoảng thời gian từ 45 phút đến 60 phút. Nhóm thứ nhất tuổi từ 35 trở lên. Nhóm thứ hai từ 25 đến 35 tuổi. Và hai nhóm còn lại có tuổi dưới 25 được chia làm hai nhóm.

- Nhóm thứ nhất từ 35 tuổi trở lên: Nhóm này có lứa tuổi được xem như đã trưởng thành và cũng là các bậc phụ huynh đang có con em đứng trước vấn đề quan hệ nam nữ, tình yêu, việc học hành, nghề nghiệp tương lai... và vấn đề hôn nhân. Hầu hết các bậc phụ huynh, hay bố mẹ đều có sự lưu tâm đến con cái. Nhất là mẹ, vì mẹ có được đức tính nhẹ nhàng của mình. Để từ đó, con cái chẳng những mừng vui vì đã được vinh hạnh cha mẹ ban cho, hay trao cho mình được hưởng quyền tự do dân chủ trong gia đình, mà còn cảm mến vì cha mẹ gần gũi, hướng dẫn để đi tìm một hạnh phúc trong việc lựa chọn bạn trăm năm.

Sau phần trình bày của cô Bạch Tuyết bằng hai ngôn ngữ Anh, Việt, có hai câu hỏi của các bạn trẻ như sau:

- Có nên yêu nhiều lần, rồi lấy nhau một lần. Có nên trình bày sự ưu tư đó và hỏi ý kiến của gia đình hay không?

Nhóm thảo luận dưới 25 tuổi trình bày những ưu tư của mình

- Buổi hội thảo này rất hữu ích dành cho giới trẻ, có những buổi hội thảo nào về giới trẻ dành cho các bậc phụ huynh và người lớn tuổi để tạo sự cảm thông giữa hai giới và tình thương yêu dành cho gia đình mà tạo hóa đã ban cho, từ đó mẹ rất dễ thích ứng và thân mật chuyện trò với con cái.

Tình yêu của mẹ dành cho con cái lộ ra ngoài rất rõ nét hơn là tình thương yêu không lộ ra ngoài mà bố dành cho con cái của mình. Bố mẹ, các bậc phụ huynh là những người có nhiều kinh nghiệm trọng cuộc sống rất muốn san sẻ những kinh nghiệm đó với con cái của mình. Tùy theo trình độ hiểu biết, nề nếp sinh hoạt đời sống lành mạnh của mỗi gia đình, bố mẹ và con cái có thể chuyện trò với nhau mặc dù có gặp ít nhiều khó khăn về ngôn ngữ Anh, Việt.

Ở một số gia đình gặp khó khăn trong việc chuyện trò dẫn đến các

thắc mắc và nghi ngờ giữa bố mẹ và con cái, đây là một vấn đề ít nhiều tạo nên sự căng thẳng ngầm ngầm trong gia đình. Có ý kiến là con cái nên lo chuyện học hành, nghề nghiệp tương lai rồi hãy nghĩ tính đến chuyện tình cảm, vì có bậc phụ huynh lo ngại là con cái có thể dễ bị sa ngã trong vấn đề tình cảm làm ảnh hưởng đến chuyện học hành, đời sống sinh hoạt và sự thăng tiến của các bạn trẻ đó. Đồng thời, bố mẹ mong ước con cái chuyện trò với bố mẹ trong tình thương yêu và tôn trọng lẫn nhau hơn là con cái dùng kiến thức thực tế thời đại, cụ thể như con cái có quyền tự do lựa chọn người bạn đời trăm năm cho chính mình, để áp chế ý kiến có tính chất cố vấn mà bố mẹ dành cho con cái của mình. Và bố mẹ có mong ước là con cái không nên đặt bố mẹ đứng vào tình cảnh khó xử trong quyết định có tính cách riêng tư của con cái.

Nhóm thứ hai tuổi từ 25 đến 35: Đây là nhóm có người đã vừa lập gia đình, hay đang tính đến chuyện lập gia đình. Có bạn trình bày nỗi băn khoăn của mình khi đứng trước vấn đề tình yêu, việc học hành và chuyện hôn nhân và làm thế nào để có thể dung hòa giữa hiếu và tình. Có bạn vẫn luôn thương yêu, kính trọng bố mẹ và mong ước bố mẹ đừng quá khắt khe trong việc tiến đến hôn nhân giữa hai người bạn trẻ sau một thời gian thương yêu nhau, và tình thương yêu đó đã trưởng thành. Có bạn trình bày suy nghĩ của mình là có nên giữ phong tục tập quán cổ truyền trong nền văn hóa Đông phương trong môi trường văn hóa Tây phương này hay không, cụ thể như việc đòi hỏi phái nữ chuyện: Công, Dung, Ngôn, Hạnh... Xuất giá tòng phu, Phu tử tòng tử... chồng chủ, vợ tôi.

Nhóm thứ ba và nhóm thứ tư dưới 25 tuổi: Đây là nhóm bạn trẻ khá đông, nên ban tổ chức đã chia làm hai nhóm thảo luận. Các bạn trẻ này đa số là đối tượng của đề tài trong buổi hội thảo. Các bạn ấy phân vân, lo lắng khi mình có đối tượng trong tình yêu lứa đôi (bạn trai, bạn gái) trước con mắt của dư luận và gia đình, đặc biệt là gia đình. Các bạn ấy không biết lúc nào là thời gian thích hợp để giới thiệu đối tượng của mình với gia đình và không biết phản ứng của gia đình ra làm sao.

Có bạn có tâm sự "biết tỏ cùng ai" mong ước được chuyện trò với bố mẹ và mong ước được bố mẹ để ý, tìm hiểu con cái. Có bạn mong mỏi được bố mẹ ban cho quyền tự do hơn trong sinh hoạt đời sống như việc chuyện trò với bố mẹ, việc đi lại, quen biết bạn trai, bạn gái, hơn là việc dùng quyền lực cấm đoán, hay đe dọa. Và một khi đã được bố mẹ ban cho quyền tự do như sự mong ước, các bạn trẻ đó sẽ chuyện trò với bố mẹ về

đời sống sinh hoạt của mình trong việc học hành, chuyện quen biết bạn trai, bạn gái, đường hướng tương lai, cho đến những tâm sự thầm kín của mình... để đáp lại tình thương yêu và lòng tin tưởng mà bố mẹ đã dành cho mình.

Với đề tài "Quan hệ Nam Nữ của Tuổi trẻ Việt Nam trong Xã hội Úc", buổi hội thảo cũng như các vấn đề diễn giả đã trình bày, và qua phần thảo luận của từng nhóm, cho thấy việc chuyện trò để cảm thông, dung hòa giữa con cái và bố mẹ là

vấn đề rất cần thiết trong gia đình. Bên cạnh đó, các bạn trẻ có dịp nhận diện được khá nhiều vấn đề một cách tương đối, những cái hay, cái dở trong "Quan hệ Nam Nữ" hầu có thể có được cái nhìn, cách hành xử đúng đắn khi đứng trước vấn đề tình yêu, hôn nhân và gia đình trong môi "Quan hệ Nam Nữ của Tuổi trẻ Việt Nam trong Xã hội Úc". ●

Nguyễn Hồng

(Ghi thuật 2-6-1997)

Ghi chú riêng của Liên-Lạc :

Bài "Quan hệ Nam Nữ của tuổi trẻ Việt-nam" do Nguyễn-Hồng ghi thuật đăng trong báo Việt Luận, trang 56, số 1191 ngày 6 tháng 6 năm 1997 phát hành tại Sydney, Úc-châu. Bài này do Trưởng Nguyễn-văn-Thuất gửi tặng Liên-Lạc (cùng với một số tin tức sinh hoạt HĐVN ở Úc châu, từ trước tới nay). Liên-lạc xin chân thành cảm ơn Trưởng Nguyễn-văn-Thuất, Phó Chủ tịch HĐTÚ/HĐVN, Trưởng Làng Bách-Hợp HĐ Trưởng-niên Sydney.

**HỘI HƯỚNG ĐẠO
ÚC ĐẠI LỢI THAY
ĐỔI DANH XƯNG
VÀ HUY HIỆU**

Đây là lần thứ ba trong vòng 90 năm, Hội Hướng Đạo Úc Đại Lợi thay đổi hình vẽ huy hiệu hoa Bách Hợp của Hội. Cả danh xưng của Hội cũng thay đổi từ "The Scout Association of Australia" thành "Scouts Australia". Tiến sĩ William Wells, Tổng ủy viên Hội Hướng Đạo Úc nói rằng: "Chúng ta công nhận giá trị phong phú về lịch sử và truyền thống của mẫu huy hiệu hoa Bách Hợp

tướng John Howard đã nhận xét như sau: "Phong trào Hướng Đạo hiểu được nhu cầu cần có để đáp ứng với những thay đổi của thế kỷ 21 thay vì tự hài lòng và dừng lại với những thành quả qua. Tôi thấy ý hướng này được thể hiện qua mẫu huy hiệu mới".

Hiện tại. Đó là biểu tượng của phong trào Hướng Đạo từ ngày thành lập. Quyết định tìm kiếm một kiểu mẫu mới cho hoa Bách Hợp cũng như danh xưng mới cho Hội đã đòi hỏi nhiều công phu vì chúng ta mong muốn hình ảnh và vị thế của Hội được thể hiện đúng mức".

Huy hiệu hoa Bách Hợp và danh xưng mới của Hội đã được Tiến sĩ William Wells chánh chức công bố hôm 15.4.97 tại Brisbane với sự hiện diện của Thủ tướng Úc Đại Lợi John Howard. Nhân dịp này, Thủ

KỶ NIỆM CUỐI NĂM

Bản-Nguyên

Cuối năm vẫn đem lại cho ta nhiều xôn xao, dù tuổi cao không còn ước vọng gì cho cá nhân ta. Từ lâu, ta đã quen nghĩ rằng thời gian liên tục không phân đoạn, nhưng thời tiết ám áp lên ít ra cũng đem lại cho tâm hồn một thoải mái hình như mới. Có thể chỉ là ảo vọng nhưng hy vọng : hoa đào hoa mai và những hoa đồng cỏ dại khác sẽ đẹp hơn, bầu trời sẽ thân hữu hơn và đem lại cho con cháu chúng ta nhiều may mắn hơn. Cái nội tâm yêu đời có thể là bắt nguồn chắc chắn từ những ngày sinh hoạt Hướng đạo trong dĩ vãng luôn sắt nét, có thể nói là thời kỳ vô tư lự của cuộc đời yêu thiên nhiên và gần cận với giới cùng tuổi lòng còn trong trắng.

Tôi nghĩ nhân dịp mùa sắp đổi, viết những kỷ niệm để đề cao các Trưởng mà không ngần ngại. Các Cụ đã từng là những thanh niên hùng tráng, nay tuổi đều ít ra là 80 hoặc 60 trở lên, sức đã suy, gân đã mỏi, nhưng tôi tin rằng các Cụ vẫn hướng về điều Thiện và góp sức vào làm chút ít lợi ích cho người khác.

Nhìn lại những năm chung sinh hoạt với nhau, tôi trộm nghĩ chúng ta đã thực hiện được nhiều điểm tích cực như :

Sống một đời sống lành mạnh quy tụ vào nếp sống Hướng-đạo giữa thiên nhiên đất nước, thân hữu và giúp ích mọi người khi có thể. Sáng đập chạy bộ, về sân vận động tập thể thao, chiều về tập võ thuật. Khi còn ở cấp Trung học, cá nhân tôi cũng thể thao thể dục hàng ngày, chơi bóng bàn bóng rổ, túc cầu ... Nhiều chủ nhật (12-15 tuổi) chạy bộ lên núi chỉ để nhìn chim bay, hái sim, hoặc uống một ngụm nước suối. Trong túi ít khi có tiền, chơi vui xong, lại cùng nhau chạy bộ về.

Chủ nhật cắm trại, vui chơi, học hỏi lịch sử và địa lý đất nước và địa phương mình đi tới ...

Một ưu-điểm lớn là sự quan sát, tập chú ý và kiên nhẫn, dù những kết quả đạt được chưa có ích dụng thực tế. Sự đào luyện này tăng cường trí nhớ và trau dồi lòng kiên trì khiến ta có thể học thêm được mãi mãi mà không quản ngại lao khổ.

Học những công việc thường thức như nấu ăn, quét dọn sạch sẽ khu trại giữ để không ô nhiễm thiên nhiên. Còn nhớ Trưởng Lê-Thọ thì nấu ăn đã chiến mồ hôi nhỏ giọt, mắt cay sè, cơm thường được cả trên dưới và bốn bề, lại còn hấp hai quả trứng vịt, theo lời Trưởng là để tăng thêm sinh tố. Ích lợi thực tế là khi có gia đình, tôi được phục vụ đi chợ cha bà xã, nấu nướng nếu không bằng thì chỉ thua bà xã vài ly thôi !

Càng thêm tuổi, càng học thêm được những môn mà lúc đầu mình tưởng là khó nuốt. Nhưng mỗi ngày một chút, quyết không bỏ dở và chịu thua.

Một điểm tích cực tươi sáng nhất là có Bạn, những người Bạn đáng yêu, tin cậy, luôn giữ lời hứa :

"Hữu bằng tự viễn phương
lai bất diệc duyệt hồ !"

Cuộc đời có Bạn (Không phải dễ!) là một may mắn lớn, một an ủi, nhất là cuộc sống nơi đất khách. Cũng vì lòng dễ thân hữu nên người Hướng đạo đi đâu cũng có Bạn Tốt, dễ đánh tan lòng nghi kỵ và ghen ghét. Những người Bạn ngay thẳng, giản dị và khuyến khích nhau trong sự giúp ích là một khích lệ để cuộc sống có phần xây dựng cụ thể chúng ta, và tôi tin rằng các Trưởng không bao giờ chịu ngồi trong xó tối mà oán trách số phận, hoặc nuối tiếc dĩ vãng (nếu xa hoa). Các Trưởng trong hiện tại cũng như quá khứ đã vượt qua nhiều khó khăn thì không lùi bước trước một trở ngại nào.

Chúng ta không đòi hỏi mà cố gắng hiến lòng tương thân tương ái. Vậy thì mùa đã chín, mây vừa quang lên trong ánh trời rực rỡ, vào tiết trọng đông này, tôi xin được lớn tiếng Hoan Nghênh tất cả Quý Vị và xin chúc "THĂNG TIẾN" .

Bản-Nguyên

Nhớ Người Xưa

Những ngày này, năm xưa, các Trường dưới đây đã có thời cùng chúng ta vui chơi ca hát, chung một niềm tin.

Nay âm dương cách biệt, Chúng tôi xin ghi lại đôi giòong để tưởng nhớ Người Xưa ...

* Ngày 28-10 : Trường Trần-Vân-Tuyên

* Ngày 24-11 : Trường Tôn-Thất-Hoè

* Ngày 24-12 : Trường Trần-Vân-Đường

* Ngày 25-12 : Trường Nguyễn-Duy-Vỹ

*Người Ra Di Vĩnh-viễn là người Sống trên
miền trong nỗi Nhớ của những người còn ở lại*

Liên-Lạc

MỪNG SANH NHẬT

Thời xưa, trên Trời xuất hiện nhiều ngôi sao, khi đến gần trái đất thì biến thành những đóa Hoa : Hoa Bách-Hợp.

Các đóa hoa này đã cùng với thời gian làm đẹp cho Phong-trào Hướng-đạo rực sáng hơn lúc các Trường chưa sinh ra .

- Tr. Lê-Ngọc-Diệp	10-10
- Tr. (Mục-sư) Lê-Hựu	20-10
- Tr. Chung-Thế-Hùng	31-10
- Tr. Nguyễn Trác-Hiếu	06-11
- Tr. Ngô-Kim-Lân	12-11
- Tr. Nguyễn-Đức-Linh	20-11
- Tr. Trịnh-Vũ-Điệp	02-12
- Tr. Huỳnh-Vân-Thanh	06-12
- Tr. Trần-Vân-Thao	07-12
- Tr. Nguyễn-Minh-Phúc	19-12
- Tr. Phạm-Vân-Thiết	25-12

*Chúng tôi xin chúc Mừng các Trường trước
nhiều Như Ý, Sống một cuộc đời đầy đủ và trọn vẹn
và mãi mãi Chung-thủy với Phong-Trào.*

Liên-Lạc

1998 : Nước Non Đang Chờ Ta !

Thân tặng Trường "Cò Thẳng Thẳng"

Thanh niên rường cột Quốc gia
Dấn thân học hỏi mời ra con người
Hưởng đạo mở cửa khắp nơi
Thẳng Tiến Trại VI gọi mời thi đua

Làng xa, Xóm vắng đón mùa
Rủ nhau huynh đệ nô đùa hát ca
Ta về ta tắm ao ta
Thuần phong mỹ tục Ông Bà dạy cho

Mấm non Cha mẹ chớ lo
Gởi vào Hướng đạo là lò Tu thân
B.A. học chữ tri-ân (*)
Giúp người làm bước khó khăn khốn cùng

Vô tư đem lại nỗi mừng
Cùng nhau vui hưởng thanh bình ấm no
Tích xưa Phù-Đổng hết hò
Roi đồng ngựa sắt đánh cho giặc nào

Ngày nay em Sói khác nào
Vâng lời Ấu-Trưởng lược thao vào đời
Việt nam rộn rã tiếng cười
Đón chào thế hệ của thời Tự-Do

Hồ Rụng răng

Akéla Hậu-Giang 1936

Và-Vân-Hiền

(*) B.A. = Bonnes Actions : Việc thiện

Tưởng Niệm Anh Tạ-Quang-Bửu

* * *

VÕ-THU-TỊNH

Cách đây không lâu, một hôm nhân đến quận 14, Paris, thăm thầy Nguyễn-Huy-Bảo, cựu Khoa Trưởng Đại Học Văn Khoa Sài Gòn, tôi được thầy tặng cho một bức ảnh chụp ở Huế vào khoảng 1936. Trong ảnh này, theo thứ tự từ trái sang phải, ta thấy có các giáo sư Nguyễn-Thúc-Hào, Đào-Duy-Anh, Nguyễn-Lân, Tạ-Quang-Bửu, Đào-Đặng-Vỹ, Nguyễn-Huy-Bảo. Người đứng giữa giáo sư Tạ-Quang-Bửu và Đào-Đặng-Vỹ là trưởng Niédrist, một trong các trưởng đã đứng lên tranh đấu sáng lập cho được Hội Hướng-đạo Việt Nam, độc lập, tách rời ra khỏi Hội Hướng đạo Pháp.

Đây là một nhóm trí thức quan tâm đến việc dìu dắt thanh niên để "sẵn sàng phục vụ" nhân dân và Tổ quốc, theo đúng phương châm và tinh thần của Hướng đạo.

Các thầy, các trưởng này đã có công đào tạo chúng tôi thành người hữu dụng, còn chúng tôi, về sau, đã phục vụ theo chiều hướng nào? Đó là trách nhiệm của mỗi cá nhân chúng tôi. Không vì thế mà quên ơn các thầy, các trưởng được.

Riêng phần tôi, tôi còn nhớ mãi công lao của các thầy: Giáo sư Nguyễn-Huy-Bảo đã dạy cho chúng tôi ý thức được vì sao phải tôn trọng "sinh mệnh và phẩm giá con người", Nguyễn-Lân đã đem lại cho chúng tôi lòng "tự hào dân tộc" qua những minh chứng hùng hồn về khả năng diễn đạt phong phú của ngôn ngữ Việt Nam...

Là một Hướng đạo sinh, tôi đã được sinh hoạt,

học tập với trưởng Nguyễn-Huy-Đôn ở Ấu đoàn Paul Doumer, với trưởng Cử ở thiếu đoàn Hùng Vương, với trưởng Tạ-quang-Bửu ở Tráng đoàn Bạch Đằng.

Một đặc điểm của Tráng đoàn Bạch Đằng là không dùng sơ-mi kaki ngoại hóa, không đội mũ ni đặc tiền ngoại hóa, không mang nhiều phù hiệu

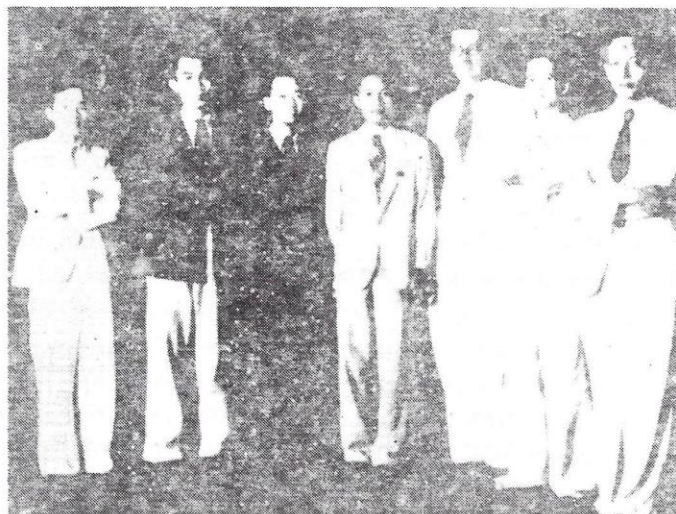
lôe loét, không dùng Pháp ngữ giữa các tráng sinh, mà mặc áo vải nội hóa, cụt tay, cổ chữ V, nhuộm củ nâu, đội nón lá Việt Nam, chỉ mang một số phù hiệu cần thiết, nói toàn tiếng Việt Nam với nhau...

Trưởng Tạ Quang Bửu quê Hà Tĩnh, điềm đạm, ít nói, mà

vui tính, khoan hòa. Anh thường nhắc nhở chúng tôi rằng:

"Mọi hoạt động, thử thách ở các đơn vị Hướng đạo chỉ là những **phương tiện** rèn luyện con người. Điều quan trọng là sau này, ra đời, các em có làm được gì hữu ích cho kẻ khác, tư cách có xứng danh Hướng đạo sinh, hành động có thật lòng yêu mến đồng bào, có trung thành với Tổ quốc Việt Nam hay không? Khi chúng ta quan niệm rằng "đời là một trò chơi lớn" không có nghĩa là coi đời như một cuộc đùa giỡn, mà khinh suất. Trong một trò chơi, có khi thắng, có khi thua, đó là lẽ thường. Người Hướng đạo phải chơi cho thắng thắn, vui vẻ trước mọi khó khăn, thắng không kiêu, mà bại không hèn học, chán nản..."

Tôi còn nhớ mãi cuộc cắm trại ở đồi Vạn

Xuân (Huế), trời rất lạnh. Sáng dậy, anh Bửu lấy ra một chiếc áo "laine" mới và đẹp mặc vào. Chúng tôi hỏi, anh cho biết áo ấy anh mới mua ở Londres trong dịp anh đi họp Hướng đạo quốc tế ở Anh quốc tháng vừa qua. Vừa có một cụ già từ dưới làng đi lên, ghé lại chơi, nghe nói, đến gần anh, mân mê chiếc áo, hỏi:

- Chắc là mặc ấm lắm hử?

Anh Bửu quay lại nhìn cụ già co ro trong chiếc áo mỏng có vá nhiều nơi, anh liền cởi chiếc áo "laine" ra đưa cho cụ già:

- Cụ mặc thử xem có vừa không?

Cụ già mặc xong, anh ngắm nghía, nói:

- Cụ mặc rất vừa vặn. Thôi, cụ giữ lấy để mặc cho đỡ lạnh.

Cụ già bỡ ngỡ, không tin, vì tưởng anh nói đùa. Anh Bửu trở về lều lấy áo khác mặc, rồi tiếp tục sinh hoạt trại, như không có việc gì xảy ra. Từ đó tôi tuyệt nhiên không hề nghe anh nhắc đến việc này lần nào cả.

Tôi cũng không thể quên được cái hôm tôi thỉnh linh đến thăm anh, ngạc nhiên thấy đầu anh cạo trọc lóc, lảng bóng như đầu một vị sư. Tôi hỏi, anh cho biết là anh được trưởng Niédrist cử đại diện cho Hội Hướng đạo để đọc diễn văn ở Đại hội Thanh niên do Tòa Khâm sứ Pháp tổ chức, và bài diễn văn đã "động thời sự", viên Khâm sứ rất phật lòng, thế nào anh cũng bị bắt. Vào tù người ta sẽ cạo đầu anh. Anh nghĩ rằng tóc là của cha mẹ anh sinh ra, không nên để cho người khác động đến, nên anh tự cạo đầu trước. Song đợi mãi, không thấy động tĩnh gì cả...

Thật ra, anh Bửu đã đưa bài diễn văn ấy cho trưởng Niédrist xem trước, nhưng quá bận việc, trưởng Niédrist không đọc. Trưởng Niédrist đã đồng ý với những gì anh Bửu sắp trình bày trong bài diễn văn, nên đã can thiệp với tòa Khâm sứ Pháp để bênh vực anh Bửu. Không rõ có phải nhờ vậy mà anh Bửu khỏi bị tù chăng?

Những ngày nghỉ học, anh Tôn Thất Thiện và một vài tráng sinh khác thường rủ nhau đến phòng anh Bửu để hỏi chuyện và có khi ngủ đêm lại phòng anh. Bị chất vấn có phải vì bọn anh Thiện là con quan lớn nên được đặc ân ấy chăng? Anh đáp, nhà anh rộng cửa đón tất cả các thanh niên dốc lòng học hỏi. Và anh giải thích rằng hiện nay, có thể nói một người dân Việt thông minh, tài giỏi hơn một người dân Nhật, nhưng giới trí thức lãnh đạo ta trình độ còn thua kém giới trí thức lãnh đạo của Nhật, cho nên anh thấy cần phải chú trọng

đến việc nâng đỡ, khuyến khích tất cả sinh viên có khả năng và có tinh thần cầu tiến...

Tôi còn nhớ mãi cuộc nói chuyện trong bữa cơm thân mật giữa trưởng Niédrist và trưởng Tạ Quang Bửu tại đoàn quán chúng tôi trên bờ sông Bến Ngự năm ấy. Anh Niédrist là Giám đốc nhà máy điện thành phố Huế, có trình bày cùng anh Bửu một vấn đề khó khăn ở nhà máy mà hiện chưa biết phải giải quyết như thế nào? Đến bữa cơm, tôi nghe anh Bửu bàn luận và đưa ra một giải pháp, mà anh Niédrist nhận là đúng. Ít tháng sau, chúng tôi thấy anh Bửu nghỉ dạy ở trường Thiên Hộ (Providence) và được mời làm phó giám đốc nhà máy đèn, phụ tá cho anh Niédrist.

Lần cuối cùng tôi gặp lại anh Bửu là vào ngày 11 tháng 7 năm 1943. Trên con đường từ Quảng-Nam ra Huế để lên núi Bạch Mã dự khóa huấn luyện Ấu trưởng do trưởng Chauvet từ Sài Gòn đến phụ trách, tôi ghé lại thăm anh. Anh đã có vợ. Chị là con gái của một huynh trưởng Hướng đạo miền Bắc.

Năm sau, khi tôi làm việc tại huyện Lệ Thủy, Quảng Bình, anh gửi tặng tôi một quyển sách tự học chữ Hán. Rồi vào dịp tết năm ấy, tôi lại nhận được một ngân phiếu 99 đồng do anh Tôn Thất Thiện chuyển đến, với vài dòng văn tắt: "Anh Bửu bảo tớ gửi cho cậu 100 đồng *duyên liêm*, tớ trích ra một đồng để mua ngân phiếu và mua tem".

Từ dạo ấy đến nay đã trên nửa thế kỷ. Bao nhiêu biến cố đã xảy ra cho đất nước, bao nhiêu mất mát, bao nhiêu tan vỡ, cũng như bao nhiêu thay đổi ở ngoại cảnh, ở tâm tính của con người...

Giờ đây, một số lớn các giáo sư, huynh trưởng trong đó có anh Tạ Quang Bửu, đã trở thành người thiên cổ. Tôi xin thành kính nhắc lại một vài kỷ niệm riêng tư giữa anh Tạ Quang Bửu và tôi, gọi là chút tình THƯƠNG NHỚ của một đàn em đối với những bậc đàn anh đã thật lòng thương mến, đã tận tình an ủi, khuyến khích, đã tận lực dạy bảo chúng tôi ở học đường, ở các đơn vị Hướng đạo, cũng như đã theo dõi và nâng đỡ tôi trong những bước chập chững vào đời...

Paris, mùa đông 1995
V.T.T.

Thời Kỳ Thành Lập Xu Hướng Nhạc Hùng

Những Bài Ca Hường Đạo

Chúng ta đã thấy rõ sự chuẩn bị và thành hình của nhạc cải cách với xu hướng nhạc tình trong những nhạc phẩm vừa được đem ra để thử thách và có thể nói là đã thành công một phần nào trên cả hai lĩnh vực nội dung và hình thức. Nhưng vì nhạc cải cách Việt Nam được sinh sôi nảy nở trong một bối cảnh lịch sử rất sinh động cho nên nó cũng mang ngay vết tích của thời đại. Thời đại của những năm cuối cùng của những thập niên 30 bước qua thập niên 40 còn là cái thời mà cuộc Đại Chiến Thứ Hai đã khởi sự, một mặt thực dân Pháp muốn o bế dân thuộc địa khi chính quốc bị Đức chiếm đóng, một mặt người Việt Nam muốn lợi dụng cơ hội này để lật đổ chế độ thực dân. Tinh thần ái-quốc được nung nấu từ lâu, bây giờ lại được nâng lên rất cao. Tân nhạc đã đóng góp vào việc đề cao lòng yêu nước của người Việt Nam trong thời đại, bằng một xu hướng khác với xu hướng nhạc tình. Đó là xu hướng nhạc hùng.

Trải qua gần 100 năm sống dưới ách thực dân, dường như không lúc nào không có những bài thơ, bài ca nung nấu lòng yêu nước và chí quật khởi của người mình trước cảnh bị đô hộ. Tôi có thể nói rằng lòng yêu nước của tôi sau này đã bùng nổ ra khi gặp cuộc cách mạng năm 1945, cũng chỉ vì suốt thời thơ ấu, lòng tôi đã được nung nấu bằng bài thơ Tiễn Chân Anh Khóa của Cụ Á Nam Trần Tuấn Khải. Bài thơ được phổ biến mạnh mẽ trong dân chúng Việt Nam vì nó được truyền tụng qua một điệu "ngâm" mà người ta đặt hẳn cho cái tên là điệu anh Khóa

Trong lĩnh vực âm nhạc, ngoài những bài thơ ngâm như điệu anh Khóa hoặc câu hò Huế sau đây của Thúc Giạ Thị Ứng Bình :

*Chiều chiều trước bến Văn Lâu ! Ai ngồi ai
câu ? Ai sầu ai thảm ? Ai thương ai cảm ? Ai nhớ ai
mong ? Thuyền ai thấp thoáng bên sông ! Đưa câu mái
đẩy động lòng nước non*

cũng đã có những cuộc mai phục đây đó để nung nấu tình yêu nước của chúng tôi rồi. Chẳng hạn việc các nhà giáo dùng các điệu hát cổ truyền để kể chuyện lịch sử Việt Nam và dùng điệu Frère Jacques để thức tỉnh người dân bị trị mà tôi đã đề cập trong phần đầu của sách này . . .

Trong tiến trình của nhạc cải cách, cái mầm mống của xu hướng nhạc hùng là những bài hát Hường Đạo (chants scouts). Các huynh trưởng trong Phong Trào Hường Đạo Việt Nam như Hoàng Đạo Thúy, Ngô Bích San . . . đã lợi dụng sự có mặt hợp pháp của tổ chức Hường Đạo để phổ biến những bài ca yêu nước.

Trước tiên, cũng như cái lối soạn *bài Ta theo điệu Tây* của Huỳnh Thủ Trung tức Tư Chơi, các huynh trưởng nhờ các thi sĩ làm lời ca tiếng Việt cho những bài có sẵn của Pháp. Ví dụ bài *La Joie Scoute* đã có lời ca tiếng Việt soạn bởi nhà thơ Thế Lữ với nhan đề *Trên Đường Vui* :

*Anh em ơi cùng nhau bước lên đường / Ta hát
bài ca thiên nhiên / Dù mưa gió bão bùng ta cứ tới /
Cùng hát lên cho đời sáng tươi / Dù khó nguy chúng ta
đứng lui . . .*

Bài *Joyeux Au Revoir*, bài hát tạm biệt của Hường đạo sinh cũng có lời ca của Thế Lữ, khởi đầu bằng câu :

*Vì đâu anh em chúng ta / Giờ đây sắp cùng
bùì ngủi xa cách / Có sao ta không cầu mong / Rồi đây
có ngày còn hòè gặp nhau / Cách xa nhưng ta hằng
vui / Vì nay ta biết còn ngày sung sướng / Cách xa
nhưng ta hằng mong / Có ngày mình còn gặp nhau.*

Mới đầu còn nhờ thi sĩ có cảm tình với Phong Trào Hường Đạo soạn lời ca, sau rồi các huynh trưởng tự soạn lấy, chẳng hạn một bài hát kêu gọi đoàn kết của Ngô Bích San, dùng điệu dân ca của Hoa Kỳ là bài *Clementine*,: *Một cây tiêu điều / Hai cây tiêu điều /
Trời mưa cuốn, ất tan tiêu / Cùng chung góp sức /
Trong cuộc sống hùng / Lập chiến công dài với nước
non . . .*

Những bài hát Hường Đạo của Pháp hay của Anh, Mỹ đâu có chứa đựng tinh thần yêu nước, đâu có phải là những bài xung tưng các *vị anh hùng lập chiến công cùng nước non* ? Nhưng các huynh trưởng trong tổ chức Hường Đạo Việt Nam đã không ngần ngại trong việc làm có tính chất mai phục đó. Một bài hát nhỏ cho sói con mà cũng chứa đựng tinh thần yêu nước chống xâm lăng rồi :

Bài Hát Cho Sói Con

Hãy vui tươi cười. Hãy múa ca. Hãy vui nghe lời.

Hãy vui tiến xa. Và cùng theo gót bao đấng anh hùng. Mong sao cho toàn danh sói. Xứng danh cháu con Tiên Rồng.

Bài hát khuyên các sói con “vui tươi cười”, “vui múa ca”. “vui nghe lời”, “vui tiến xa”, nhưng mục đích là phải “theo gót bao đấng anh hùng” để “xứng danh cháu con Tiên Rồng”. Đây là bài ca Hường Đạo nhưng cũng là bài ca ái quốc nữa.

Ngay trong năm 1938, khi phong trào Nhạc Cải Cách đang rầm rộ với hàng loạt nhạc phẩm xu hướng tình cảm được ra đời, hai tập nhạc Hường Đạo ca cũng đã được phát hành. Đó là tập *Đời Vui Sống* của Phạm Văn Xung và *Tiếng Chim Ca* của Lưu Ngọc Văn và Đào Văn Thiệt, cả hai tập đều là những bài hát ngoại quốc với lời ca tiếng Việt, xung tưng sự vui sống và cũng đã có sự mai phục tình yêu nước yêu nòi của người Việt Nam ở trong các bài ca Hường Đạo rồi.

Giống như tiến trình của loại nhạc tình trong những năm thử thách, nhạc Hường Đạo sẽ không vay mượn các điệu Tây phương nữa, và sẽ là những bài rút âm hưởng từ các bài hát cải lương của gánh Trần Phành, như bài *Vui Ca Lên*.

Vui Ca Lên

Vui ca lên nào anh em ơi / Hát cho đời thắm tươi /
Dầu thấy khó dừng mau chân lui / Ta cứ tiến lên
đường. / Dầu sương mưa rơi lòng ta thêm tươi / Chớ
bao giờ có quên / Cùng cất tiếng cười vang trong
mây / Cho bao người đều vui.

/ Vui ca lên nào anh em ơi / Chớ đau buồn khóc than
/ Đời tươi thắm vì trong sương mai / Vui ca hát vang
lừng / Kia chim trên cây / Kia ong trên hoa / Bướm
tung trời thiết tha / Cùng ham sống và vui quanh
năm / Tô thắm tươi đời hoa

Từ chủ đề vui sống, những bài hát Hường Đạo sẽ xoáy vào chủ đề yêu nước với những bài hát xung tưng các anh hùng xưa :

Anh Hùng Xưa.

Anh hùng xưa nhớ hồi là hồi niên thiếu. Dấy binh lấy lau làm cờ. Quên mình là mình giúp nước. Dấn thân khắp nơi nguy nan. Ngàn thu lừng danh đất nước. Sứ quân khắp nơi kinh hoàng. Tiếng lừng nước Nam.

Bài hát Hường Đạo trên đây - mà có người cho rằng đã do Hoàng Đạo Thúy soạn - sẽ vượt ra khỏi lĩnh vực Hường Đạo để trở thành một trong những anh hùng ca đầu tiên của Tân Nhạc Việt Nam. Bài hát xung tưng

Đinh Bộ Lĩnh này sẽ kéo theo một số lớn những bài tôi gọi là thanh niên lịch sử ca để từ đó sẽ tiến tới Nhạc Cách Mạng, Nhạc Kháng Chiến.

Nhạc Hường Đạo khởi sự từ những bài tương tự như “bài Ta theo điệu Tây” do Tư Chơi Huỳnh Thủ Trung khởi xướng, hay khởi từ những âm hưởng của điệu cải lương dùng trên sân khấu của gánh hát Trần Phành Hà Nội, qua tới năm 1939 thì đã có những bài hát hoàn toàn Việt Nam mới.

Những bài này không còn do các hướng đạo sinh soạn ra nữa. Nó là của những người tiên phong trong phong trào âm nhạc cải cách, ngoài những bài có xu hướng nhạc tình cảm thường thường là những bài hát buồn, còn muốn đưa ra những bài hát vui, vô hình trung tạo cho Tân nhạc một xu hướng mới gọi là xu hướng nhạc hùng.

Trước hết, năm 1939 là lúc Pháp bị thất trận ngay lúc khởi đầu cuộc Thế Chiến Hai. Nước Đức Quốc Xã của Hitler chiếm một phần lớn của nước Pháp, chính phủ bù nhìn của Thống Chế Pétain vẫn còn nắm được các nước thuộc địa, bèn đưa ra một phong trào gọi là *Phục Hưng*, vận động các thanh niên nam nữ ở các thuộc địa tham gia các tổ chức thể thao, hướng đạo . . . với hi vọng có thể dùng họ để có ngày sẽ giải phóng “mẫu quốc”. Một số bài hát của Pháp được tung ra để suy tôn thống chế Pétain như *Maréchal Nous Voilà* hay kêu gọi thanh niên như *Debout Belle Jeunesse, Relèvement* . . .

Nhưng tại Việt Nam, giữa lúc tân nhạc đang được thành lập, sự phản ứng của thanh niên đối với thái độ của nhà cầm quyền Pháp là đưa ra những bài hát không phải xung tưng “mẫu quốc” đang thất trận, mà là để nung nấu lòng yêu nước và chí quyết khởi của tuổi trẻ.

Trong giới sinh viên có Hoàng Gia Linh viết bài *Việt Nam Bất Diệt*, có Lưu Hữu Phước với *Tiếng Gọi Sinh Viên* . . . Trong giới nhạc sĩ tài tử có Hoàng Quý viết những bài hát cho các cuộc lửa trại của Hường Đạo như *Đêm Trong Rừng, Trên Sông Bạch Đằng* . . .

Thế là trong tổ chức Hường Đạo cũng như trong giới sinh viên học sinh bỗng nổi dậy phong trào hát những bài tân nhạc vui tươi hùng mạnh, và loại *nhạc thanh niên, lịch sử ca* đã ra đời, vô cùng phong phú, đóng góp rất nhiều vào cuộc Cách Mạng xảy ra vào mùa Thu năm 1945.

Phạm-Duy

Năm Mậu Dần kể chuyện "Cọp"

Xin Cứu Mẹ Tôi Với!

Tam-Anh là một độc giả Liên-Lạc, nhân năm Mậu Dần sang, Tam-Anh là người gốc Phan-Thiết (tỉnh Bình-Thuận) nơi có Rừng Lá, ngày trước nổi tiếng là nhiều cọp

Tác giả đáp lời mời của Liên-Lạc đã góp bài này để cùng đọc chung **Liên-Lạc**

Đây là khu rừng lá có từ trên trăm năm nay tại cây số 60 quốc lộ Saigon-Phan-Thiết (tỉnh Bình-Thuận).

Chiều nay các thợ rừng đã ra về hết, họ đi theo hàng dài, kẻ đi trước người đi sau, mỗi người đều mang theo rìu, mác dụng cụ đốn cây lấy lá về phơi khô để lợp nhà, làm nón, để tự nhiên làm "giây sóng lá" hoặc dùng trong tiểu công nghệ: làm nón, đan giỏ, thắt hộp, nào đan bao quanh gối gỗ nhỏ xíu của người dân quê thường nằm nghỉ trên chông tre, trẻ em cũng bày ra làm trò: đan giầy thắt lưng, làm kèn, làm bao bọc kiếm v.v...

Như trên đã nói, thợ săn lúc nào vào rừng cũng mang dụng cụ đốn cây lấy lá hoặc đốn cây làm củi mà dụng cụ ấy cũng là khí giới để phòng thú dữ.

Khi thú dữ càng nhiều thì người săn thú dữ cũng lắm, vì bắn được cọp vừa được da bán cho người thuộc da làm thảm rất đắt tiền, còn xương cọp (hổ cốt) là một vị thuốc quý giá cho người cao niên. Răng cọp người ở thôn quê ta thường làm móc cho trẻ con đeo như để trừ ma quỷ v.v...

Màn đêm đã dần dần phủ xuống trên khu rừng sẫm uất bao la; cạnh mấy con suối lại có nhiều cây to khắng khít nằm la liệt dưới đất.

Một nhà săn bắn sành nghề, đèn pha trên đầu súng dài đeo vai, nai nịt kỹ càng. Thường khi muốn thám hiểm rừng lạ, người săn bắn này có kẻ chỉ đường, nhưng vì quá quen nghề săn đêm lại nữa anh ta là một tay thiện xạ, tinh mắt, thính tai nên mạnh dạn tiến vào khu rừng. Tuy nhiên, vẫn để ý đến mọi vật nghe thấy chung quanh. Cảnh rừng cũng có một vẻ đẹp kỳ diệu ban đêm với một bầu không khí trong lành.

Nhà săn leo lên một cây cao để nhắm hướng đi, bất chợt anh ta nom thấy từ xa hai con cọp đang chuyền nhau một vật gì như quả bóng đen thui ghè tợn và

cũng liền trong giây phút anh ta nghe văng vẳng bên tai tiếng của một người đàn bà như van lơn, như cầu khẩn: "Tôi còn một mẹ già xin cứu mẹ tôi với!". Hơi kinh sợ, anh nhìn chung quanh bỗng thấy ánh một ngọn đèn dầu leo lét trong chiếc nhà lá. Anh ta thoạt có ý muốn tìm chỗ nghỉ chân để tiếp tục cuộc săn ban đêm. Anh liền tiến đến nhà lá kia. Tiếng van lơn "xin cứu mẹ tôi với" cứ lạnh lạnh bên tai. Vừa đến cửa thì một bà lão má cốp, lưng cong, nhìn thấy đèn sáng mở cửa bước ra chào ông khách. Hỏi ra thì được biết con trai bà là thợ rừng, mùa này là mùa hè, để đốn cây lấy lá và đốn củi để bán, đôi khi vắng nhà một vài ngày để lo công việc. Dâu bà thì đi gánh nước cũng không xa nhà bao nhiêu, mà thường ngày có giặt giũ hay gánh nước bên suối cũng chạng vạng là đã về nhà nhưng không hiểu vì sao hôm nay, trời đã tối đen trông đợi mãi bà chẳng thấy tâm hơi gì. Nỗi lo ngại rồi rít hiện rõ trên vẻ mặt hiền hòa của bà lão. Bà nói tiếp: "Tôi lo cho con dâu tôi lắm ông ơi!". Nhà săn liền kết ngay việc thấy 2 con hổ chuyền bóng với nhau rồi đến tiếng kêu van cầu cứu khẩn cấp của một người đàn bà, kể đến việc cô dâu bà lão này đi gánh nước đêm khuya như thế mà chưa thấy về. Anh ta đâm ra nghi rằng cô dâu bà lão gặp tai họa kinh hoàng chẳng?

Bà lão đem cơm với mắm cà mời ông khách dùng, anh này cũng mang thức ăn ra để mời bà và câu chuyện không ngoài việc lo lắng của bà lão cùng sự bối rối trong tâm trí của anh ta. Bỗng

có tiếng sột sọc bên ngoài, bà lão vội bước đến định mở cửa. Ông khách cản lại. Anh ta liền nạp súng, cửa vừa hé thì một con cọp to tướng đã ngồi sẵn. Nhanh như chớp, 2 phát súng nổ rền, con hổ ngã lăn, nhiều phát súng nổ theo liền tiếp. Cọp đã chết tươi. Rọi đèn sáng thì khách săn nhận rõ bên cạnh thân cọp có cái đầu lâu của người dâu bà lão, than ôi!! Bà lão ngất xỉu...

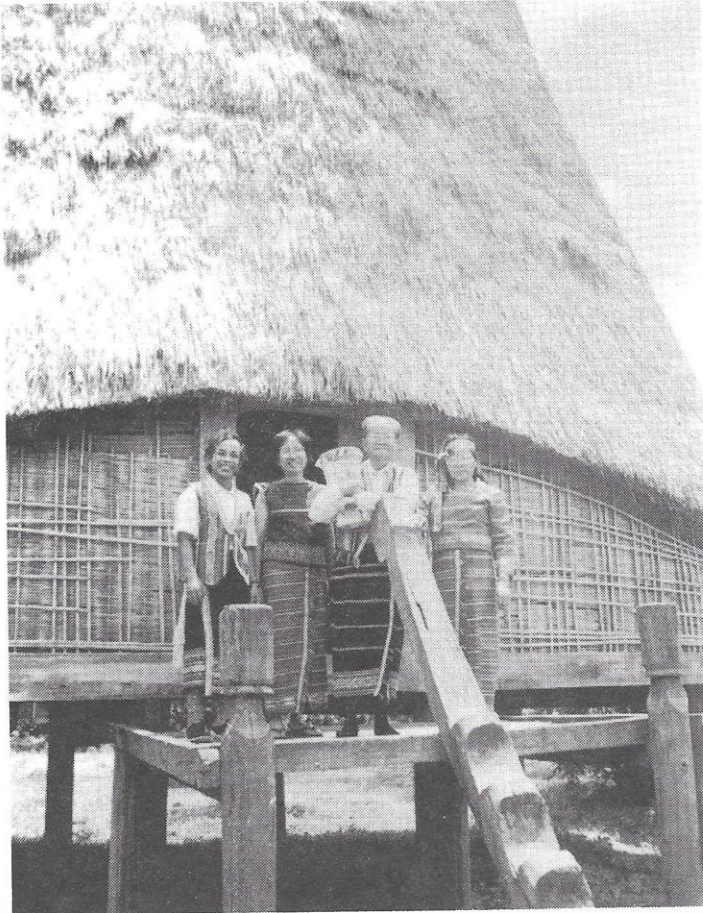
Đây là một câu chuyện có thật mà tôi đã nghe một thợ săn ở gần sở ông bà cụ tôi tại Quốc lộ Saigon PhanThiết (cây số 12). Y thuật lại rành mạch, cách đây trên 40 năm mà giờ đây tôi kể lại vẫn còn rờn tóc gáy và luôn luôn tôi thắc mắc cho những việc lạ lùng đã xảy ra về sự báo thù của "linh hồn" cô dâu kia biết rằng con ác thú sẽ ăn thịt mẹ già, phải cố la cầu cứu, quyết nạp thân cọp vào miệng súng vậy.

TAM ANH

Kontum . Đạo Đông-Hải.

Trước Nhà Thờ Chánh Toà Kontum
(Từ trái sang phải) : TR. Thành, Tr.
Cảnh, Tr. Cung-Giữ-Nguyên và Tr.
Đào (Ảnh do Tr. Cảnh gửi tặng Liên-lạc)

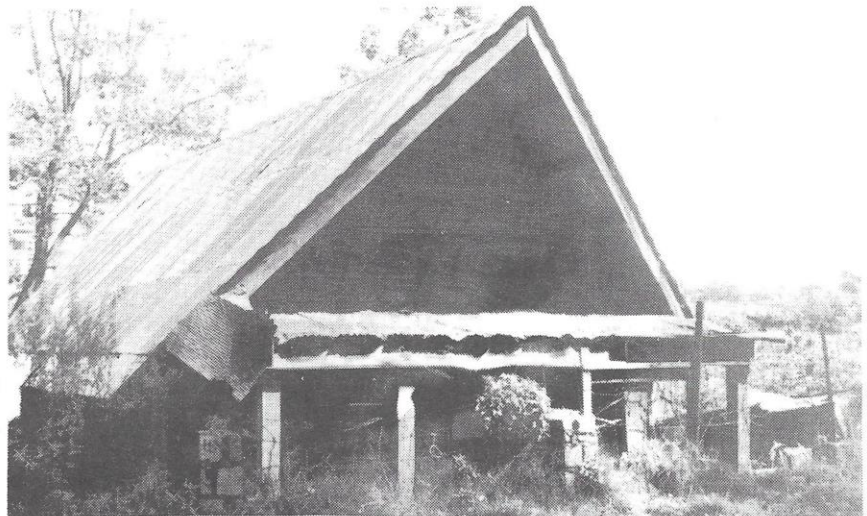

Cảnh đó, Người đâu ?

Hơn 20 năm về trước, nơi đây là
"chốn reo vui ca hát" của các HDS
Đạo Lâm-viên (Dalat). Đạo-quán
này là một công-trình tốt đẹp bên
bờ hồ Dalat, nơi có bàn tay góp
sức của anh và chị Nguyễn-Xuân-
Mộng, Anh Cáo Đỏ Mặt và nhiều
Trưởng khác cũng như các anh em
HDS trong Đạo L.V. cùng chung
sức xây dựng lên.

Nhưng ngày nay điêu tàn hoang
phế, vì không có bóng dáng anh
chị em Bách-Hợp như những
ngày vui năm xưa

*Lối xưa xe ngựa hồn thu thảo
Nền cũ lâu đài bóng tịch dương ...
(Thơ - Bà Huyện Thanh-Quan)*

Nguyễn-Văn-Tĩnh, Người là ai ?

Xin các bạn hãy hình dung một Cụ già 81 tuổi, có một Đạo-tâm lớn (chức-sắc một tôn-giáo, ăn chay trường), tánh rất cần mẫn, yêu thích âm-nhạc, đã gần bát tuần mới bắt đầu làm quen với com-piu-tơ, nay trở nên thành thạo, thường viết bài và đánh máy giúp cho các báo các Hội Cao-niên, cho Liên-lạc (lẽ dĩ nhiên là làm chùa !). Năm ngày trong tuần lễ, buổi sáng ra khỏi nhà lúc 9 giờ và trở về lúc 4 giờ chiều, mang một "sac" đựng đủ thứ, kể cả phần ăn trưa đơn giản và cả máy vi-tính nhỏ, Xuân Hạ Thu cũng như mùa Đông, tứ thời rất đều đặn, đó là Cụ Nguyễn-Văn-Tĩnh ở Montréal.

Trưởng Nguyễn-Văn-Tĩnh có tên rừng là Thiên-Nga, gia nhập Hướng-đạo từ năm 1937, làm Bày-trưởng Bày Lý-Thường-Kiệt (Saigon), đã từng hợp-tác với Tr. Trần-Văn-Thao trong chương-trình đi chiếu bóng ban đêm để giúp vui miễn phí cho đồng-bào lao-động các vùng ngoại-ô Saigon.

Được biết nhạc-sĩ Nguyễn-văn-Tĩnh yêu thích âm nhạc từ nhỏ, chơi rất nhuần nhuyễn các nhạc-cụ cổ truyền như đàn tranh, đàn nguyệt, đàn kìm, đàn bầu.

Khi đến Canada năm 1982, Cụ Tĩnh định-cư ở Ottawa; ở đó, Cụ Tĩnh đã cùng với Cụ Trần-văn-Khắc, Cụ Trần-Minh-Thường v.v...lập ra Hội Cao-niên, đã góp công-sức trong vài nhiệm kỳ đầu. Sau đó, trở về Montréal cùng với người con vừa ở Việt-nam qua. Tại đây, nhạc-sĩ Tĩnh đã đem tài năng mình cống hiến cho đồng bào trong các buổi sinh-hoạt Cộng-đồng, các Hội-đoàn và đặc-biệt là đem sự hiểu biết của mình, cái hay của nền cổ nhạc Việt-Nam để truyền-đạt lại cho các Thanh-niên và sinh-viên trong các Lớp Quê-hương Mến yêu. Ngoài ra nhạc sĩ bát tuần này còn được mời biểu-diễn nhân dịp Cộng-đồng người Trung-hoa hội họp (Ngày 02-4-97, Hội Yee Hong,

Montréal), đã được giới thưởng ngoạn ngoại quốc vô cùng thích thú và ngưỡng mộ.

Thêm vào đó, Cụ Nguyễn-Văn-Tĩnh là Hội-viên Hội-đồng Quản-trị S.A.I.M. (Service aux ainés Indochinois de Montréal) một Hội lập ra để giúp đỡ những người cao-niên Đông-dương sống nơi đất khách.

Sau hết, Trưởng Nguyễn-Văn-Tĩnh là một trong những Trưởng trong Ban Phụ trách Bản tin Liên-lạc, mà trong những năm đầu, đến kỳ phát hành, vị này đã đóng tập, làm nhãn tên, vào bì và đem đến gởi ở Bưu-điện phân phối đi khắp nơi (mà Trưởng Ong Cần mẫn ở Toronto gọi là "gởi hương cho gió").

Trưởng Tĩnh là một thành-viên của Xóm Hướng-đạo Trưởng niên Montréal, vị Huynh-trưởng Bát tuần sức khỏe còn rất tráng kiện, chuyện trò rất vui vẻ với anh em trong các dịp sinh hoạt, đúng là một "Trưởng Già Rất Trẻ", một con người đa tài, hào hiệp, nhiều thiện tâm, ưa thích hoạt động, không bao giờ từ chối công việc người khác cần đến, nếu thời-gian và khả năng cho phép.

Là một gương tốt cho hậu-sinh noi theo, chúng tôi cầu chúc Trưởng Thiên-Nga luôn giữ mãi niềm vui, với sức khỏe và tâm hồn của một Thanh niên ... đang lên !

Tin-Trai (Mùa Hè, 1997)

MONTRÉAL : Liên-Xóm Ottawa-Montréal với Ngày Tinh-Thần Trần-Văn-Khắc (01-7-97) tại Ottawa.

Bài tường thuật đã đăng vào Liên-lạc số 24. Đây hình chụp kỷ-niệm trước bàn thờ, tại Trụ-sở Cộng-đồng Người Việt ở Ottawa, nơi mà TR. Trần-Văn-Khắc đã có góp phần tạo dựng.

Từ trái qua phải : **ĐỨNG :** Cô Phương-Thu (Ái nữ Tr. TVK), Chị Mai-Xuân-Tý (lướt qua 8 vị, không nhớ tên hết), người cầm di-ảnh Tr. TVK : Cụ Đỗ-danh-Tâm (cựu Chủ-tịch Hội Cao niên), tiếp đến là Tr. Dê Núi Quảng-Nam (có mang khăn quàng) , người kế tiếp mang kiến trắng : không rõ, rồi đến Tr. Trịnh-vũ-Điệp, Tr. Phạm quân-Khanh, (qua 1 vị : không rõ tên) sau cùng là Tr. Cáo Đỏ mặt.

HÀNG GIỮA : Dưới di-ảnh Tr. TVK là Ngựa CK (có mang khăn quàng), Tr. Nguyễn-Bách-Bằng : Chủ-tịch Hội Cao-niên Ottawa, Tr. Nguyễn-đức-Phúc (Phúc Già), TR. Nguyễn-tấn-Hồng (cao và gầy)

QUỖY MỘT CHÂN : Tr. Chung-Thế-Hùng (trái), Tr. Nguyễn-Minh-Phúc (tức Phúc Trẻ : cao, dưới chân Tr. Bằng, mặc đồng-phục và cũng ... quỳ một chân : Tr. Ngô-Tấn-Phú : Chủ Nhà In Báo Liên-Lạc (vừa làm vừa ... tặng)

Ngày này năm xưa ...

Sau khi tham dự Trại Thăng-Tiến 3 (Pháp, 1993) , Ngựa CK cùng với Tr. Lê-Thọ (Sư-tử Hoạt Bát, đeo kính trắng) và Trưởng Trần-Minh-Thường (Cáo Đỏ Mặt) đã đến Thủ-đô Ottawa để kính trao tặng phẩm lưu-niệm của Trại Thăng-tiến và tường trình Tổ-chức Hường-đạo Trưởng-niên, đồng thời kính mời Trưởng Khắc làm Chủ-tịch Danh-Dự. Ban đầu còn do dự, nhưng kế đó đã vui lòng nhận lời, và Hường đạo Trưởng-niên ra đời từ đó

Thư Bạn

*Một con En không làm nổi Mùa Xuân,
nhưng nhiều con En làm ra Mục Thư-
tín này.*

Ngựa Chiu khố

Tr. Đoàn-Lai (Đạo Đông-Hải).

Rất vui mừng và quá xúc động nhận được tạp chí Liên-lạc gửi tận tay mình. Mình là người duy nhất ở Huế nhận được món quà quý báu này.

Trưởng Tôn-Thất-Đông không bao giờ nhận được, biết rằng kỳ nào cũng có gửi về cho A. Đông và cho Lai (theo thư Thoại gửi cho Tr. Đông). Năm 1993, mình có được Ái-Huy ở Saigon tặng cho một tập photocopie của Liên-lạc, đến nay mới đọc tập thứ hai, không biết rồi đây có nhận được nữa hay không ? Ba năm nay mình bị mù, mắt không đọc được, nay sáng được một mắt, sau một ca mổ. Đọc được Liên-Lạc mình mừng quá. (Thông qua mười bốn giòng dính chính một số việc). Trong thư trả lời Chị Lương-thị-Huế, Thoại có nhắc đến Xóm Vạn Vạn mà mình thấy buồn ngủi nhớ lại những kỷ-niệm xa xưa... Con đường Vạn vạn nay đổi tên là Hải-Triều, cũng như Tân-lăng của mình đổi là Duy-Tân..... Thân-ái chúc Thoại-Vy....

Liên-Lạc :Anh Đội-trưởng Đội Gà ngày xưa của tôi ơi ! Chính Anh đã khai-tâm đời sống Hướng-đạo cho em từ 55 năm trước,hôm nay đọc được mấy giòng thư Anh gửi thì hình ảnh của chú bé 12 tuổi đội Gà ngày xưa lại trở về :

..... " Chân non đại ngập ngừng lững bước nhẹ,

Tim run run trầm lĩnh cảm rụt rè ... " (Tho, Huy-Cận)

Làm sao mà quên được những buổi họp đội ở Tân-Lăng, những trò chơi, những buổi cắm trại trời mưa, những nồi cơm em nấu vụng về vì khê và sống, rồi chúng ta cùng vui vẽ ăn chung, vẫn cười nói hồn nhiên ... Rồi thời gian trôi qua, em tiếp tục cuộc chơi Hướng-đạo, Anh gián đoạn một thời gian, biết bao đổi thay, anh em chúng ta

mỗi người một nơi, nhưng khi gặp lại nhau, không sao quên được những ngày đẹp của thời niên thiếu. Liên-lạc đã gửi về đều đặn cho Anh từ sau kỳ Họp Bạn HĐ ở Úc-châu (1995), khi Chị Trúc-Lê cho biết địa chỉ của Anh. Mỗi kỳ báo, đều có gửi về bên nhà, nhưng người nhận được thì rất ít ! Kể cả Saigon và Dalat, nói chi đến xứ Huế xa xôi của mình ! Chị Xuân-Lan cũng thường nhắc đến Anh, mỗi khi đề cập đến HĐ Quảng Ngãi.

Chúc Anh chóng bình phục đôi mắt, gia đình an vui. Có thư riêng gửi Anh.

Tr. Nguyễn-Văn-Thuất (Sydney).

Em thành thật cảm ơn Trưởng đã có thư riêng cho em, đồng thời có những lời góp ý đầy chân tình Nay công việc tương đối tạm xong, xin trả lời Trưởng rõ :

Trước tiên là cuộc hội thảo "Quan hệ nam nữ của tuổi trẻ V.N. trong xã hội Úc" do Hướng-đạo VN Sydney chủ động và mời Tổng-hội Sinh-viên VN đứng trong Ban Tổ-chức. Kết quả được xem là khá mỹ mãn, gây được tiếng vang trong Cộng-đồng (Em đã gửi bài sang Trưởng rồi). Nhiều người đã điện thoại đến bày tỏ sự hoan nghênh và ước mong HĐVN sẽ tiếp tục những nỗ lực có tác dụng vô cùng thực tế như thế cho Cộng đồng.Em tin chắc rằng loại hoạt động này sẽ tạo thêm uy tín cho Phong trào, thu hút thêm nhân sự và cũng là một thí dụ đáng lưu ý cho các đơn vị HĐVN tại các nơi khác nghiên cứu thi hành.

Về mục tiêu của Làng Bách-Hợp Sydney thì em hoàn toàn đồng ý với Trưởng là "nỗ lực cho việc hỗ trợ các đơn vị HĐVN trong vùng", đó là ưu tiên số một. Ngoài ra Làng còn thêm hai mục tiêu khác nữa, theo nhận định của anh chị em tại chỗ là "phát triển tình tương thân tương ái giữa các thành viên của Làng" và "Góp phần giúp ích Cộng đồng trong phạm vi khả năng" (thông qua 14 giòng khai triển 2 mục tiêu này).

Về Hội-đồng Bảo trợ thì đây là một trong tám công tác nằm trong "Kế hoạch Hai năm Vận động Yểm trợ phát triển" mà em đã soạn thảo để đáp ứng sự yêu cầu của Tr. Vĩnh-Đào và đã gửi liền một bản đến Trưởng (xem L.L. số 20, trang 34).

(thông qua 7 giòong khai triển Hội-đồng Bảo Trợ và một trang dài đề cập đến những vấn đề khác).

Em cảm ơn Trường đã luôn dành nhiều cảm tình đặc biệt cho "anh chị em HĐ trên dọc đường từ Sydney, Canberra, Melbourne ..." Chắc chắn mọi người tại Úc đều luôn nhớ đến những nỗ-lực của Trường và đều luôn thấy thú vị về những nụ cười duyên dáng mà Trường đã tô điểm trên bản tin Liên Lạc. Thân kính chúc

Liên-Lạc : _Trong các thư từ nhận được kỳ này, thư của Trường là dài, đầy đủ những điều mà mình muốn biết nhất, xin chân thành cảm ơn (lại cảm ơn) sự sốt sắng của Trường, mặc dù rất bận rộn với nhiều vấn đề.

Cũng như ý mình đã nói với Trường, Liên-lạc mong có bài tường thuật cuộc Hội-thảo để đăng trên Liên-lạc, hầu các nơi khác tùy nghi áp dụng, đó là một kinh nghiệm rất tốt (Bài do Trường gửi, có đăng trong số này).

Về các mục tiêu của Làng Bách-Hợp, kỳ này, L.L. cũng nêu các ý chính để các anh chị em có ý niệm trước, mong kỳ Họp Bạn TT6 sẽ đem ra thảo luận và biểu quyết Bản Hương Ước (hay bản Hiến chương), hai đề nghị thêm của Làng Sydney cũng gom thêm trong mục ý kiến.

Về HĐ Bảo Trợ, mình rất mừng là thấy Hoa-kỳ có rất nhiều triển vọng, lần này mình cố thuyết phục Anh Nguyễn-Tấn-Hồng sẽ qua tham dự Trại TT6 cùng với Xóm Trường niên Montréal (và anh Hồng đã đồng ý) vì anh Hồng có nhiều kinh nghiệm, lớn tuổi và đã là HĐ.

Đề cập đến HĐ Trường niên, nhờ anh chị em các nơi giúp sức, thấy có nhu cầu, cần nơi gặp gỡ để hàn huyên và tiếp tay cùng với Hội-đồng Bảo trợ địa-phương giúp các đơn vị trong vùng, nhờ vậy công việc tiến hành thuận lợi. Tháng trước ở San Jose có tổ chức Trại Cát Vàng, ở Sydney có cuộc du ngoạn Canberra. Riêng Xóm Montréal và Ottawa thì thường xuyên gặp gỡ, phối hợp trong những công tác chung. Như bản tin Liên-lạc cũng do Xóm Ottawa đánh máy một phần lớn, cũng xóm Ottawa thực hiện việc in ấn và cho vào phong bì, đem đến Bưu-diện "cần", dán tem gửi đi bốn phương.

Trong thời gian gần đây, có được Tr. Nguyễn-tấn-Đệ đã giúp Phong-trào phân phối các bản tin, các tài liệu v.v...., đó là một sự tiếp tay rất quý, nhờ vậy các đơn vị, các Chi-nhánh gần gũi với Phong trào hơn trước. Minh sẽ nhắc anh Đ.Q.Toàn lưu ý anh Đ.N.Yến về việc ấn loát cho công tác tu thư và báo chí của Phong trào. Tháng trước anh chị Toàn+Quyên về Montréal dài ngày để lo đám cưới cho Bằng-Lãng, nay đã trở lại Ca-li, tuy vậy, vẫn đi đi lại lại hoài, vì còn nhà ở Montréal và còn nặng nợ với nơi này lắm.

Anh Em mình có cái may mắn là có các Bè Trên thông cảm và hậu thuẫn cho mình trong công việc "vác ngà voi", và nhờ đó, còn rong ruổi dài dài với Phong trào. Và cũng nhân đây, xin có lời nhắc các đồng phu-nhân có Bạn Đồi là Hướng-đạo : Anh em chúng rất lương thiện, tham dự một cuộc chơi không những không hại mà còn hữu ích cho chính bản thân, cho những người khác, tuy không phải là tu hành ở Chùa, Nhà Thờ, nhưng cũng coi như tu "bán thời-gian" vậy ! Không tin, xin theo chúng tôi thì biết.

Tr. Vũ-Vương-Hổ (Charlotte).

Trước hết xin cáo lỗi với Trường vì sự im hơi lặng tiếng của em trong thời gian qua. Tuy em chưa một lần biết Trường, chỉ nghe tiếng, nghe lời, nghe tiếng cười trong Liên-lạc (qua trung gian của Trường Phúc NCX). Hy vọng một dịp nào đó, em sẽ hân hạnh gặp Trường.

L.L. đã đến tận tay em, tuy dù Trường đề địa-chỉ sai Zip code, nhưng nhờ Ông Bưu-diện giỏi nhớ nên báo vẫn đến được với em, xin cảm ơn Trường nhiều. Nhưng mà em không hiểu có đĩa nào nó mê H.Đ. nên đã đánh cắp của em 2 số báo mới, em tức quá mà không biết làm sao được !

(thông qua 8 giòong về địa-chỉ một số Trường). Em chỉ là một Hướng đạo quèn, nhưng em được hân hạnh làm việc với Tr.Xuân-Long, Tr. Thanh Thông, TR. H.Quân và một số Trường khác mà lâu ngày em quên mất tên, mong qua Liên-lạc, em mới nhớ lại. Em mới qua Mỹ hơn hai năm, nhà lại đủ Ấu, Thiểu, Kha, Tráng thành ra gánh gia đình cũng nặng lắm. Nhưng em vẫn nhớ Luật H.Đ. : "HDS dù gặp khó khăn cũng vui tươi". Tụi em mê

HD quá đến nỗi mấy ông VC vô rồi mà tụi em vẫn còn sinh hoạt, dù bên ngoài không mặc đồng phục HD, cũng vì vậy mà em và một số Trưởng Phụ-tá bị chúng mời lên làm việc hoài ..(thông qua 12 giòng nói về Xóm Charlotte).

Em xin gửi củi cho L.L. khỏi tàn lửa, và thú thật là đầu óc em lúc này lộn xộn quá, chẳng biết sẽ viết gì cho Trưởng nữa, hy vọng Hướng đạo sẽ giúp em ổn định lại đầu óc .Kính chúc ...

Liên-Lạc :

Được Ông bưu-diện chiếu cố đến mức như vậy là đã nổi tiếng lắm rồi, xin hoan hô Trưởng ! Khi còn ở bên nhà, Họ không cho sinh hoạt, Trưởng vẫn "chơi chui", qua bên này, thiên hạ mời vào cùng chơi, sao chưa thấy Trưởng "rục rịch" chi cả. Cứ nhám mắt làm theo Tr. Phúc, thử "điếc không sợ súng" một lần nữa xem sao, VC đã không sợ, ngăn chỉ mấy ông bên này, họ hiền khô !

*Gặp nhau khuấy khoả đặng cay
Kính qua khốn cực nhọc nhân áo cơm
Người cơn gió lộng sớm hôm
Chia đời trời mở sẽ niềm dấm say.*

(Sẻ Niềm Đám Sậy, Thơ, Phạm-quân-Khanh)

Những lời chúc của Trưởng trong thư, Ngựa này chỉ mong có được 50% là tuyệt vời rồi. Còn Trưởng than mất các số Liên lạc củ, trách Ngựa không cho biết diện thoại của Huỳnh-trưởng họ Mai, Ngựa này sợ quá, đã biên thư và gửi báo củ qua ngay,(tiếc là không cho biết đã thất lạc số mấy), nay chắc đã nhận được.

Rất thông cảm gánh nặng (các ngành trong gia-đình), đã vậy mà sao lại vội gởi tiền về cho L.L. làm chi, và L.L. cũng không dám nhận là nơi "nâng đỡ tinh thần" là một "ngôi làng", trong đó mọi người sống hoà thuận và tiến bộ và chỉ mong đem lại một chút niềm vui khi anh chị em biết được tin tức lẫn nhau, để nhớ lại :

"Anh hùng xưa, nhớ hời là hời nhiên thiêu ... "

Cũng như thư của một Trưởng bên Âu-châu gởi qua, có câu : *Đôi trăm phố lớn đồng hoang,*

Chợt nhìn Liên-lạc thấy lòng hã hê.

Trưởng nói Trưởng là một "Hướng-đạo quèn" mà là sinh hoạt chung với các Trưởng gạo cội như Tr. Thông, Tr. Long, Tr. Quân v.v... là đã "chì" lắm đó, và như Trưởng nói "hy vọng Hướng đạo sẽ giúp em ổn định lại đầu óc", thế thì còn chi nữa mà không : ... *Nào về đây ta họp Đoàn cùng nhau.*

Cuộc đời vui thú có lúc này thành thơ ...

Ở Charlotte, Cứ theo Ông Phúc NCX sinh hoạt với Hướng-đạo Trưởng niên, sắp sẵn bị gậy để Hè sang năm cùng đi dự Trại Họp Bạn TT6 với anh em ở Thủ đô Hoa-kỳ (mà ở Charlotte qua đó, đầu có xa), chắc chắn sẽ gặp lại các Trưởng củ mà Trưởng quen biết, khi đó, "đầu óc sẽ ổn định" lại ngay, Ngựa này nói thiệt đó ! Chúc Trưởng gặp nhiều sự lành.

Tr. Trương-văn-Thanh, (Sydney)

... Tôi vẫn được nhận được đều đặn các báo Liên-lạc của Anh em Canada, chỉ riêng số anh có viết lời nhắn tin cho tôi thì không nhận được vì nơi tôi ở, cái hộp thư chỉ bỏ lọt được cái phong bì chiều ngang 15 cm mà báo L.L. lại lớn nên đôi lúc không lấy kịp có thể bị trẻ con lấy đi, việc mất mát có lẽ do đó, chứ Bưu-diện Úc không có việc làm mất mát thư từ (thông qua 8 giòng về việc gia-đình). Anh Khiết (em anh Vô-Thành-Minh) đã mất vào ngày 19-8-97. Anh Khiết với tôi là anh em bạn rể nhưng xem nhau chẳng khác chi ruột thịt. Kể anh biết tí chút, chứ ngày trước Anh đã có thời gian ở Quảng-trị, anh cũng thừa biết về cái xứ đất cày lên sỏi đá đó rồi. Hôm Làng Bách-Hợp thành lập nhằm vào ngày Bà Ngoại các cháu mất, nên tôi không tham-dự cuộc họp kể trên.... Năm vừa qua, tôi có về Đà-nẵng thăm Bà ngoại các cháu lâm trọng bệnh, tôi có ra Huế, nhưng không may trời mưa dầm dề nên tôi chỉ đến thăm anh Tôn-Thất-Đông, nhờ ở cách nơi tôi ngụ 150m, anh em chuyện trò chừng 20 phút, chuyển Hướng-đạo V.N., tôi trở lại Đà-nẵng để vào Saigon và trở lại Úc. Tôi có đến thăm các anh Lược, anh Ngoạn, anh Y, anh Thu-Lương, anh Ngữ v.v...Tôi cũng có gặp các anh, hiện đang chơi không chính thức. Được biết anh Lược, Anh Mô đã trao trách nhiệm cho anh Hàn. Hình như anh đã biết, theo thư anh Bách đã được trích đăng. Ở Đà-nẵng tôi có gặp và trò chuyện với anh Cửu anh Châu. A. Châu còn mạnh khoẻ, còn A. Cửu thì sức khỏe cũng đã tồi tệ lắm rồi. Cùng lúc, tôi cũng có gặp anh HD Đà-nẵng đến thăm anh Khiết. Nhờ anh nhắn anh Nguyễn-đức-Phúc là anh Khiết đã qua đời. Thân chúc

Liên-Lạc :

Người bạn đồng-tuế và đồng bệnh của tôi ơi ! Sao mà anh có cái may mắn ngao du nhiều như rứa ? Tôi mà như Anh, thì viết một vài bài tường thuật các cuộc gặp gỡ ấy, chụp hình một số Trường, hình những sinh hoạt để chuyển về cho Liên-Lạc đăng lên cho anh chị em các nơi biết. Như thế này, anh chỉ biết một mình, nói "qualoarent" như trong thư, thì chẳng khác chi đọc báo mà chỉ đọc ... đầu đề !

Cám ơn Anh đã gom củi lửa cho L.L. mà còn tế nhị dặn dò. đành nghe lời anh vậy, Anh còn thiếu những số nào, xin cho hay, sẽ xin gửi qua anh đọc. Anh N.Đ.Phúc thấy đoạn này, chắc anh sẽ biết chuyện ra đi vĩnh viễn của anh Khiết, vì trước kia cùng sinh hoạt ở Đạo Ái-Tử. Có một dạo, tôi đáp trực thăng ra vùng Gio-linh, anh Khiết ngỏ ý xin đi ra thăm quê vợ, khi về, anh Khiết đem theo rất nhiều bột sắn cơm, anh Khiết có cho tôi mấy gói và nói rằng bột sắn cơm này pha với nước mà uống thì giải nhiệt và bổ vô cùng. Chắc là đúng, vì tôi vẫn còn sống đến bây giờ.

Nghe tin Cụ Ngoại và anh Khiết mất, tôi xin thành thật chia buồn cùng anh chị và Chị Khiết, người mà tôi có dịp gặp nhiều lần ở Q.T. ở căn phố lầu đường Trần-hung-đạo, dạo tôi còn "hốc hác" ở ngoài vùng ...

*Mẹ già cuộc đất trồng khoai
Nuôi con đánh giặc đêm ngày
Cho dù áo rách sườn vai
Cơm ăn bát với bát đầy ...*

(Bà Mẹ Gio-Linh, Nhạc - Phạm-Duy)

Thấy anh còn khoẻ, còn đi đây đi đó, còn nhớ đến Ngựa này (mà dạo TT5 anh đã chê là già), cho biết tin tức nhau, cứ dài dài như vậy không còn chi vui cho bằng, phải không anh Thanh ? Khi nhắc chuyện ngày xưa là tâm hồn mình đã già rồi đó, nguy hiểm lắm Anh Thanh ơi ! Mọi chuyện đã qua, để cho nó qua đi (*Let bygones be bygones*) .

Nói về Trẻ Già, nhớ lại mấy câu thơ của Quang-Dũng :

*Lòng người trai ba mươi
Vui như tuổi lên mười
Yêu như tuổi mười bảy
Buồn như sắp năm mươi !*

Anh thấy chưa ? Trẻ hay già là do mình cả anh ơi !

 Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (Ottawa).

(Thư ngày 18-9)... Nhất là tôi cứ sợ anh "dâm đốn" ra, cứ làm nũng và ăn vạ Chị hoài thì tội nghiệp cho Chị quá !

Gần cuối năm rồi, anh "truyền lệnh" cho chú Thủ quỹ tính toán xem sao. Năm nay có thể ra số "Đặc biệt" mà không cần Cụ Tổng-biên-tập phải ca :

... "Thần dân nghe chăng ? Liên-lạc nguy biến ..."

Nếu cần thì làm sớm sớm đi, chắc rằng sẽ được đáp ứng như mọi năm (thông qua 12 giòong về những sinh hoạt củ và những tám hình) Chúng tôi đang dự tính làm Tết Niên năm nay vào dịp Giáng sinh như năm ngoái, nhưng vì thiếu người, vì Cụ Dê Núi Quảng-nam đi xa chưa về kịp. Nếu có tổ chức, xin anh chịu khó đến với anh em Ottawa cho vui, dù trời mưa gió thế nào, sẽ có thư mời, chúng tôi mời cả Chị đấy .

(Thư ngày 4-10)... Nếu ngày hôm nay, Minh và anh "Dê Núi Quảng-Nam" không họp "tay ba" dự bị chương trình cho cuộc họp Xóm tháng tới, tại ngay nhà Minh-Phúc, thì làm sao biết được đã mấy tháng nay, tạm cho là đầu năm 1997 đi, Phúc ta không nhận được Liên-lạc, mà trong L.1. thì kỳ nào cũng được Cụ Ngựa CK chiếu cố đến ... " Tam Phúc" . Sao lại thiếu báo như vậy, hờ "Anh Thoại của Em !" . Nên, mình mong là, sau khi đọc thư này, Thoại ghi ngay và gửi cho Minh-Phúc L.L. số 24 đi, khi nào Phúc Trẻ nhận được sẽ hoàn lại cho Phúc Già cũng được.

Trong phiên họp tay ba: Song Phúc và Dê Núi, bọn này đã bàn đến việc lo cho các em đi Trại Họp bạn TT6 "Miễn phí", lo tìm một Trụ-sở cho Xóm Trường niên Ottawa, đề nghị một "Phát-ngôn-viên" cho HĐ Ottawa, cũng như bàn bàn về tổ chức Ngày Gia đình HĐ mừng Giáng sinh và Tân niên của Liên Xóm Ottawa-Montréal. Dê Núi có nhắc là ."đàng ấy còn giữ cái biểu ngữ của Liên-Xóm. "Nó" đòi đàng ấy đấy ! Khi định ngày họp chắc chắn, sẽ mời, chờ nghe ! Phúc Già đã nhận được thư và ảnh của Anh gửi. Cụ Thoại ơi !Cụ cứ khen Phúc hoài, muốn đáp lễ không ?Sẽ có thư dài, sau phiên họp Xóm tới. Hôm họp, Chị Phúc Trẻ cho ăn món Hủ tiếu Nam vang (thì phải), ngon vô cùng, nhớ ngay đến Ngựa !

 Liên-Lạc :

Nhận được hai bức thư của Cụ, giặt mình, té ra Cụ Cáo Đỏ Mặt dấm "diều oai linh rừng thẳm" không trao Liên-lạc đầy đủ cho các vị "gạo cội" miền Thủ đô. Ngựa đã "gởi bù" lên cho "Phúc Trẻ" số 24 rồi. Liên-lạc Đặc-biệt Giáng-sinh và Tết năm nay, cũng làm đặc-biệt như mọi năm, cũng bìa nhiều màu, số trang gấp đôi (và dĩ nhiên Ông Bưu-điện cũng không tha tiền cước gấp đôi), dù có thiếu chút đỉnh xăng nhớt, nhưng cũng "gồng mình" chịu đựng, chờ Thập Phương hỗ trợ sau. Xóm Ottawa là Xóm "biết ruột gan" và thương yêu Liên-lạc nhất, nên đã đề nghị "lạc quyền" như năm ngoái. Thì đảng ấy cứ gởi về, chứ L.L. không xin, khi mô kiệt lực thì ... "nín thở" vậy. Dù sao, xin biết ơn Cụ Phúc Già đã lo cho L.L. Cảm ơn mấy tấm ảnh Trường gởi về, đã có đăng trong L.L. 24 rồi. Tấm banderole của Xóm Ottawa năm ngoái cho mượn, Ngựa còn giữ, sẽ giao lại, để Cụ Dê Núi khỏi mất công làm cái khác. Nghe nói Xóm tìm phương cách cho các em tham dự trại TT6 vào hè sang năm, miễn phí 100%. như xưa là như Xóm Ottawa rồi, và đó là một trong những nhiệm vụ của H.Đ. Trường niên chúng ta phải thực hiện. Với Phúc Già, với Phúc Trẻ, với Cáo Đỏ Mặt, với Dê Núi v.v.. thì có việc chi mà không làm được đâu, nhất là thành-viên trong Xóm có quá nhiều thiện chí không bao giờ từ chối sự đóng góp nào. Vì những tấm lòng ấy mà có khi nào Ngựa CK chối từ một tiếng gọi của Xóm Ottawa mô , dù là lên để chúng kiến các Cụ "chuyên banh" qua lại chức Xóm Trường !

Này Cụ Phúc ơi ! A. Võ-thành-Khiết đã qua đời rồi, do anh Trương văn-Thanh cho hay (xin đọc đoạn anh T.V.Thanh trong mục này) Buồn chung ! Đọc xong đoạn này, xin Cụ Phúc điện thoại cho PhúcTrẻ : "Trả lại Liên-lạc số 24 cho Cụ". Rồi Cụ điện thoại tiếp cho Nhà thơ họ Phạm nói rằng "Nợ nần chi với Ngựa, lo trả đi", rồi dặn Cụ Cáo đừng quên gởi L.L. cho Phúc Trẻ.

Đoạn đầu thư, Cụ bênh vực Bè Trên của Ngựa, cho là Ngựa ăn vạ, xin thưa Cụ rõ : Trên thế gian này, một số đàn ông cần có hai người đàn bà trong đời họ : Một người thì để sắp xếp mọi thứ đâu vào đó, và một người để lục tung những thứ đó lên. Cụ liệt Bè Trên của Ngựa vào loại nào thì tùy Cụ đấy !

Riêng Ngựa vẫn luôn ca với Nàng :

" Dầu phá sản, Anh vẫn còn lời chán,
Bớt trên đời này ... Anh đã có Em "

(Thơ - Nguyễn-Bá-Dĩnh)

Kính chúc Cụ sức khỏe, trẻ mãi và vui hoài ngàn năm với Cụ Bà như những giòng thư của Cụ viết.

Tr. Thanh-Viêm (Canberra).

Lâu nay, chúng Viêm vắng thư cho Ngựa Chịu khó và Bè trên của Ngựa, không phải là quên anh chị, trái lại, luôn nhớ sự liên-Lạc của hai phòng THANH-HÓA và HÁI-PHÒNG ở Trại TT5 mà chúng Viêm hy vọng gặp mặt đông đủ ở TT6.

Chúng Viêm và gia đình vẫn bình yên. Mùa đông lạnh cóng tay không cầm bút được, mùa Xuân tay lại bận cầm cuốc, xẻng, cào thành thử hơn sáu tháng chỉ tìm thấy anh chị em H.Đ. ở Liên-lạc : một Nội san danh chánh ngôn thuận.

Tuần vừa rồi, các Trường H.Đ. và Làng Bách-Hợp Sydney xuống Canberra xem Hội Hoa (Floriade), có ghé thăm chúng Viêm và anh chị Mừng với số lượng thân hữu là 40. Càng đông càng vui nên chúng Viêm cứ mong có những cuộc hội ngộ như vậy. Viêm có làm bài thơ, Tr. Thuật bảo Viêm gởi cho Ngựa Chịu kho "để tùy nghi". Trong thời gian vừa qua, Hội Kama ở Canada có sinh hoạt, ăn nhậu lai rai không ? Viêm có gởi thư cho Chị Lâm-Tô-Bông ra chị về đối mà Chị chưa đối : "Madame Tiều-Sinh visite le tombeau de Monsieur Tô-Bông" (Tô-Bông nói lái là Tombeau). Nhờ Anh chuyển lời Viêm kính thăm các anh chị Canada đã gặp nhau kỳ TT5, đặc biệt là Cụ Dê Núi Quảng-nam và anh ảo-thuật tài ba : Cụ Tuấn. Riêng anh chị, xin gởi lời chúc thân tình và đặc biệt nhất.

Liên-Lạc :

Đọc thư đàn anh, nhắc lại những kỷ niệm TT5, hứa hẹn tái ngộ TT6, trong lòng vui vô cùng. Đã khá lâu, vắng tin Anh, tưởng anh bận lo cho Xóm Trường-niên Canberra, cũng vắng thư Chị Trúc, yên chí là Chị còn mãi lo cho Bầy An-Tiêm. Khi đọc tin Làng B.H. Sydney viếng thăm Canberra, có nhắc đến Chè Sâm-bổ-lương của Nàng Dâu Trường Từ-duơng Họ Nguyễn ở đất Quảng khoản đãi phái đoàn và thơ của Nhà Thơ Thanh-Viêm, thấy Chị Trúc loáng thoáng ở nhà Chú Mừng khi anh em

Làng Sydney đến, Ngựa tui mới biết rằng các Thân Chủ của Liên-lạc vẫn còn đó.

Trưởng hỏi thăm Xóm Montréal hả , xin thưa : Nơi nào có Chị Vịt nước vui vẻ là có ăn nhậu ngon và no nê. Anh Cáo Đỏ mặt viêng thăm Montréal, chị Vịt nước nhờ anh Sư-tử Hoạt bác hứ anh chị em đến Restaurant Thái-son làm một màn "lẩu dê". Ngày Tinh-thần Trần-văn-Khắc cũng họp nhau làm một châu cơm chay ở Commensal. Tiếp đón Cụ Trần-Văn-Thao (Tiên-chỉ Làng Bách-Hợp) từ Hoa kỳ sang cũng họp nhau "ăn chay" (Nói nhỏ : Hai vị Cao niên này rưng rưng gần hết, nên ăn thịt cá không dặng, nên phải cùng nhau ăn chay). Tiễn Anh Cáo Đỏ Mặt đi xa : Xóm cũng rủ nhau đến Restaurant Les Merveilles chuyện trò và ăn uống. Gần đây nhất là kỳ Họp Xóm bầu Trưởng xóm tại Nhà Hàng Saigonnais, Chị Vịt Nước đặt món ăn, quá ngon, quá nhiều đến nỗi 18 xóm viên có mặt hôm đó đều đồng thanh "bầu trước" là nhiệm kỳ sắp tới Chị Vịt Nước phải làm Trưởng Xóm, không chạy đi mô được. Nhiệm-kỳ này, xin tái tín-nhiệm Tr. Nguyễn-Tấn-Hồng, vì có Trại TT6, Tr. Hồng lại đang là Điều-Hợp-Viên Hội-đồng Bảo-Trợ HDVN Canada, nên Cụ Hồng phải cầm volant cho Xóm tham dự Trại Họp Bạn.

Trong khi chờ Chị Vịt Nước trả lời về đối của Ông Anh, Xin các độc-giả Hướng-đạo tìm tòi chữ nghĩa để đáp lại câu đố của Huynh-trưởng họ Nguyễn ở Brisbane, xem như một trò chơi nhỏ vậy !

✉ Tr. Đinh-Hồng-Phong (Salem).

... Sóc chân thành cảm ơn Anh Chị và các Trưởng đã gửi cho Liên-lạc đều đều, trong L.L. số 24 có trích thư cảm ơn với những phút giây đầy ấp kỷ niệm và vui thú khi xưa của Thúc-phụ Sóc là Đức Ông Đinh-Đông-Cương.(xin thông qua 6 hàng nói về các hàng Giáo-phẩm).

Tiếp đến, liên hệ đến tôn ý của của Cụ Tiên-chỉ họ Trần, Sóc KB tán đồng ý kiến và lập trường của Ngựa CK, nghĩa là không thể mở thêm mục "Khoẻ" trong Liên-lạc, vì sẽ làm lệch lạc mất mục đích và nội dung của tờ báo hiện nay đi. Chỉ khi nào có thể được, xin đề nghị cho phổ biến (bằng hình vẽ sơ sài) bài Thể dục tự nhiên của Cụ BiPi, chỉ chiếm độ 1/2 trang , để giúp các Trưởng nào

muốn thực hành, để gia tăng sức khoẻ và tuổi thọ, chỉ tập độ 15 hay 20 phút thôi (thông qua 17 dòng liên quan đến mối ưu-tư của Cụ Trần Tiên-chỉ đối với hậu-sinh, khi chưa đụng với thực tế). Có thư riêng nói về anh em ở 5 Đinh-Tiên-Hoàng ngày trước.

✉ Liên-Lạc :

Trưởng cho biết thêm những tước vị của hàng Giáo-phẩm, đã được Liên-lạc đính chính trong số này, và thành thật cáo lỗi về sự i-tờ của mình.

Về ý-kiến của vị Tiên-chỉ họ Tấn, Ngựa đã có thư riêng trình Cụ, tuy Cụ không vui, nhưng chắc Cụ cũng cho rằng tụi mình có lý, cái lý của ... Liên-lạc. Đọc lời chúc của đảng ấy thấy ... giựt mình ! Chi mà nhiều vậy. Chỉ xin 50% của lời chúc đã là sung sướng lắm rồi. Còn Phong-trào HĐ Trưởng-niên thì đến Trại Họp Bạn TT6 sẽ xin Đại-Hội cho Ngựa này "vào chuồng" để sám hối và tu luyện thêm, dành vị trí này cho một hảo-hớn có uy-danh thượng thừa hơn.

Còn báo Liên-lạc há ? Tính đến nay đã kinh qua 7 năm dài, chắc cũng có ngày :

Rời ra lạt phẩn phai hương,

Lòng kia giữ được thói thường mãi chẳng !

(Kim-Vân-Kiều)

Đảng ấy hỏi địa-chỉ của Cụ Cán Tuyên-huấn, có đây : 7729 College Town Dr. No 1

Sacramento, CA. 95826, USA.

Vị này và Kim-Minh vừa làm lễ vu-quy cho ái nữ vào hè năm ngoái, biết đâu nay đã thăng chức !

Còn địa chỉ của Bí-thư Cầu và Cụ Xương, mình có đã lâu, nghe đâu đã thay đổi, nên không ghi vào đây, khi nào sur, sẽ cho đảng ấy biết.

Thăm gia-đình Sóc Kinh Bắc vui mạnh. Mong gặp nhau ở Thăng-Tiến 6. Ráng lên !!!

✉ Tr. Đầu Tôm Nấu Với Ruột Bầu(Úc).

..... Lời nói trước tiên là xin chân thành cảm ơn Anh và Ban phụ-trách L.L. đã luôn luôn chiếu cố đến những bài viết của tôi, tuy chỉ là "đầu tôm nấu với ruột bầu" nhưng quý Anh vẫn ưu-ái dành cho một khoảnh đất khiêm tốn trong cái vườn thượng-uyển mà ở đó, một tác đất là một tác vàng.

Theo thường lệ, cứ vào khoảng thượng tuần tháng 9, Liên-lạc số mùa Thu lại tái ngộ với những độc

giả ở phương xa, nhưng trong tháng 9 vừa qua chưa thấy "Nàng" đến nên đâm lo, cứ nghĩ đại, chẳng lẽ dễ thương như Nàng, duyên dáng như Nàng, nhân hậu như Nàng, chẳng kém gì Công-nương Diana, mà cũng chịu chung cái số kiếp hồng-nhan bạc phận và..... ư!

Nhưng, một cái "nhưng" đáng mừng, đến sáng ngày 2 tháng 10, khi ra xem hộp thư thì thấy phong bì lớn, màu vàng rất quen thuộc, biết chắc là Nàng đã vượt trùng dương quang lâm đến tề xá, mừng quá chừng, mừng như chàng hoàng tử ngày xưa khi được gặp người đẹp vừa tỉnh giấc nồng (La belle aux bois dormant).

Nàng cho biết HĐ Trưởng niên Sydney vừa ra mắt bà con thiên hạ, và nay mai tại Brisbane cũng sẽ có đơn vị HĐ Trưởng niên ra đời. Thấy Người mà nghĩ đến Ta. Nhưng "Hờ mờ ra cũng thẹn thùng", mà "Đẻ lòng thì phụ tấm lòng với ai"

Chẳng là Xóm HĐ Trưởng niên Melbourne từ ngày thành lập đến nay chưa bước thêm được bước nào, vì gặp vài trở ngại. Nhưng chung quy cũng vì Tiên chỉ kém tích cực. *Mea Culpa, Mea Maxima Culpa.*

Vừa rồi Tiên chỉ có gặp chú Mõ Làng để bàn việc Xóm Làng thì chú Mõ cho biết sẽ gỡ ba hồi mỗ thật kêu để mời bỏ lão họp trong tháng tới.

Lạy Trời sẽ không phải là "L'enfer est pavé de bonnes intentions" như ai đó đã nói.

(Thông qua 6 giòong về thời tiết Úc-châu, súc khỏe...) Trước khi chấm dứt câu chuyện hôm nay, tôi xin cảm ơn L.L. đã cho tôi một cái tên rừng (hay là tên đồng bằng) rất đặc biệt mà tôi rất thích (L.L. số 23, trang 30). nếu Hướng đạo chúng ta có một quyển Guinness thì Anh vui lòng cho ghi cái tên rừng dài lòng thông ấy vào đó để con cháu Hướng đạo sau này dùng dành mất cái tên rừng yêu quý của tôi, đồng thời để biết được cái "Tài" và cái "Tình" của tác-giả cái tên rừng ấy.

Kính chúc và kèm .. lì xì hậu hỷ.

Liên-Lạc :

Vắng tin của Hoàng Tiên-chỉ Melbourne, cứ lo ngại ngọc thể bất an, nay nhận thư, trong lòng thấy vui vui, nhưng lật qua, lật lại, tìm lại trong phong bì, nhưng nào đâu thấy, đâu thấy "bài viết" cho Liên-lạc số Đặc biệt này, mặc dù đã dành một vị thể quý trọng trong tờ báo.

Thương sao cho vẹn thì thương,

Tính sao cho trọn mọi đường xin vâng.

Liên-lạc vừa rồi đến tay trẻ, vì Anh Cáo Đò Mạt, người giúp cho việc đánh máy, làm nhân tên gửi, vào bì và đem ra Bưu-điện cần, kỳ này có bận việc, Trưởng Ngô-T-Phú là Chủ nhà in cũng lảng xãng với Đoàn HĐ tân lập. Tất cả những trục trặc đó, Ngựa tui xin nhận lãnh, vì đã không tính trước (mặc dù đã ở trong nghề :H.C.là tiên liệu).

Tên rừng, hay tên đồng bằng, hay tên vườn quê đều là những cái tên đáng quý, miễn là mình ưa thích... "gợi nhớ". Còn gì ngon lành hơn "đầu tôm nấu với ruột bầu" trong một bát canh với gia vị, trong một bữa cơm chiều ở miền quê, trải chiếu ngồi ngoài sân, sau một ngày làm việc khó nhọc (nhất là trong thời kỳ tản cư, hoặc trong trại cải tạo). Đó là vị giác anh yêu thích là phải. Gợi nên nỗi nhớ cũng không gì bén nhạy bằng khứu giác : một thoáng hương hoa, hương trầm, một mùi cỏ ướt, một mùi áo cũ... xếp tàn y lại để dành hơi, và gợi nhớ thâm trầm hơn cả là Tiếng ếch kêu xa mà nghe như ai gọi dò ...

Anh Tiên-chỉ của Em ơi ! (Gần Chừa gọi Bụt bằng Anh là rứa đó) Nhận lãnh trách nhiệm nâng niu tờ Liên-lạc là nhận sự ủy nhiệm của độc giả HĐ và thân hữu, như Tr. NXHQ cũng đã đồng quan điểm) vì lòng tin mà độc giả đặt nơi người làm báo. Chúng tôi xin biết ơn và thâm tạ. Thú thật với Anh, đôi khi cũng thấy vài chỗ sai, đã muốn tránh, nhưng nghĩ lại "Không nỡ", vì cái Tình anh em, và cũng biết rằng muốn có tờ báo hoàn hảo rất khó.

Tưởng rằng nói để mà chơi

Song le lại động lòng người, khó thay !

Kỳ Trại Thăng-tiến 6 sắp tới, Anh Chị Viêm ở Xóm Brisbane cho hay sẽ qua tham dự, thế thì Anh Chị có tính chuyện ngao du một chuyến không ? Nếu Anh Chị đi, Canada sẵn lòng đón tiếp Anh "Tị nạn" như hồi Thăng tiến 5 ở Sydney.

Trong đoạn cuối, Anh có khen cái Tài, cái Tình của tác giả cái tên rừng đặt cho Anh. Anh Hội ơi ! ở hải ngoại mọi người sống máy móc và theo qui-ước trong một xã-hội thanh bình và tổ chức khá hoàn hảo nên Tình Người không có chỗ đứng trong cuộc sống, nhưng Anh đã ra ngoài lệ ấy mà thư từ cho nhau, quan tâm đến nhau. Có hai chữ đặt vào đây không biết có đúng không "une amitié amoureuse". Mong Anh cho biết ý kiến.

 Tr. Trần-Văn-Phúc (NCX) Charlotte).

(thư ngày 30-7) ...Có dịp để hầu chuyện với Anh là Em vui rồi. Gửi tiếp Anh mấy bài ca của các Trường HTS và VDN vừa sáng tác, xin gửi Anh tùy nghi xử-dụng. Tr. HTS sau khi giải phẫu 1 bàn chân, thấy khoẻ hẳn ra và nay mai trường ấy sẽ giải phẫu luôn chân kia, sau đó là sẽ hằng say hoạt động cho Xóm Trường niên tại Charlotte này. Hy vọng lắm anh Thoại ạ ! (thông qua 12 giòng)

(thư ngày 3-11) Đầu tháng 10 vừa qua có dịp ghé Toronto để dự đám cưới con gái của một người bạn. Tình cờ gặp được ân-nhân mà không hay biết. Đó là Cụ Sói Con Đã Già nhà ta. Nếu như chủ nhà không giới thiệu thì em mất một dịp để gặp và tạ ơn. Vừa gặp cụ và tự giới thiệu chưa xong thì Cụ đã phán cho một câu : À, té ra anh là Phúc NCX phải không ? . Trước khi rời Canada trở về, đã có ý định ghé thăm Cụ và chào tạm biệt, nhưng thì giờ quá eo hẹp, đành thất hứa. Mong Cụ SCĐG thông cảm cho.Thành thật xin Cụ thứ lỗi. Nhìn Cụ thấy to con và trẻ trung lắm, chắc là nhờ Sói Bà chăm sóc đậm đà nên Sói Già trở thành Sói con không già . Sói Bà rất vui vẻ và hoạt bát lắm. (thông qua 14 giòng về các việc linh kính khác).

(thư ngày 28-10) Vắng thư em, chắc hẳn anh phải nhắc rồi, thảo nào cứ bị hắt hơi hoài ! (qua 4 giòng). Nhân dịp gửi tiếp 2 bản nhạc của HTS qua anh, em cũng muốn tâm sự với anh vài giòng. Không ngờ cái tên anh đặt cho em bây giờ nổi quá, không những nổi mà còn ứng nghiệm nữa mới thích chứ !? Khi lá thư này tới tay anh thì HTS và gia đình đã trở lại Ca-li rồi. Mới đầu gặp HTS là em đã đặt ra bao nhiêu chương trình, rồi cùng HTS thảo luận để chuẩn bị bắt tay vào việc, nhưng lại nhưng, (NCX mà) HTS đau. HTS chữa bệnh. HTS dưỡng bệnh. HTS bận rộn lo ổn định đời sống tại Charlotte. Sau thời gian 1 năm đúng, HTS báo tin đột ngột : TR. Phúc NCX ơi : " cuối tháng nay gia đình tôi sẽ trở về Ca-li". Buồn ơi là buồn ! (qua 3 giòng về bài ca "Con cá rô" và 6 giòng về việc "thiếu nợ" của Cụ Hồ). Than hoài, anh có bức mình không ? Xin hẹn anh thư kế tiếp, vì nhớ chưa ra những việc phải nói (như Anh đã nói : nhớ cái chi viết cái đó).

 Liên-Lạc :

Trường Phúc thân mến ơi ! Ngựa này mỗi khi gặp chuyện khó xử thì - đôi khi - lật Truyện Kiều để xem sự thể ra sao. Đọc thư của Trường, thấy chuyện của HTS (đến rồi đi), Ngựa buồn lây cái buồn của Trường. Lấy Truyện Kiều, bói một quẻ xem sao. "Quẻ" nói rõ đoạn-trường như sau :

*"... Đêm ngày giữ mực giấu quanh
Rày lần mai lữ như hình chưa thông
Nghe lời khuyên nhủ thông dong
Đành lòng "Sinh" mới quyết lòng hồi trang."*

Đã nhận được các bản nhạc do HTS và Cụ Vũ-Đức-Nam sáng tác. Đặc biệt là bài "Anh Sói Già và con cá rô" với lời đề tặng ... Tr. Trần-văn-Phúc tự "Phúc Nửa Chùng Xuân", (và hai Trường khác) để nhớ một năm vui sống bên nhau tại Charlotte . Ôi, những kỷ niệm đó, bây giờ đâu còn tìm thấy. Trong mục Thư Bạn kỳ này, Ngựa chỉ vấn tất đôi giòng để san sẻ nỗi buồn của anh em Xóm Charlotte. Mọi việc ghi trong thư, sẽ có thư riêng gửi Trường.

Trường nhắc chuyện gặp Cụ Sói Con Đã Già chỉ khen to con và trẻ trung. Chưa đủ ! Phải nói đến "mái tóc bông bành" và "đôi mắt tình tứ", đó mới là hai điểm nổi bật của con người mà các em bé (thom như mũi mít) và các Bà già trong Sở xem như thần tượng. Còn nhắc đến Sói Bà thì Ngựa này kể cho đàng ấy nghe chuyện như sau :Ngày 28-9-97 vừa qua, nhà văn Trà Lũ đến thảo-luận về "Giáo-dục con em V.N. tại hải ngoại" ở Montréal, sau đó Ngựa này bèn mời Cụ Trà Lũ cùng đi dùng cơm và nói chuyện với Tr. Tĩnh cho vui. Cụ Trà Lũ (nhìn trước nhìn sau, sợ mấy em nhỏ nghe được) nhỏ nhẹ đáp : "Thưa Trường, Em chỉ được phép của Bề Trên em đến 7 giờ chiều nay mà thôi, xong Em phải lo trở về Toronto ngay, nên Em rất tiếc ..." . Tr. Phúc NCX thấy chưa ? Cụ Sói Bà phải có "buà phép thượng thừa" lắm nên Cụ SCĐG mới "nể nang" đến mức như vậy chứ !

Nhân đây Ngựa cũng nhắc chuyện bên Tàu. Tháng 7 năm 1994 tờ Far Eastern Economic Review thuật lại một câu tuyên bố của Ô. Lý-Bàng. Ông này là Thủ-tướng Trung-quốc (hồi đó), một người quyền to nhất nhì Hoa-lục, quyết định các vấn đề trọng đại, chỉ sau Đặng Tiểu-Bình một tí

mà thôi. Chính Ông đã ra lệnh cho binh sĩ đàn áp thẳng tay những cuộc biểu tình của sinh viên ở Thiên-An-Môn. Ai ai cũng tưởng Ông này ghé góm lăm, cho đến khi đọc được câu nói của ông trên tờ Far Eastern Economuc Review, khi trả lời một câu hỏi của nhà báo về bí quyết hạnh phúc gia đình, Ông Lý-Bàng nói rằng sở dĩ hai ông bà ở được với nhau 36 năm trời là vì ông luôn luôn tuân lệnh của Bà (nguyên văn câu tiếng Anh như sau : "A husband especially must obey his wife's order"). Như thế thì Ông Lý-Bàng không chỉ ở ... dưới Ông Đặng Tiểu-Bình, mà còn ở dưới cả Bà... Lý-Bàng nữa. Trưởng Phúc NCX ơi, Ông Lý-Bàng như vậy, Cụ Sói Con Đã Già cũng như vậy, huống chi tụi mình! Thượng-cấp của Trưởng đã hết đau chân chưa ?

 Tr. Trần-Th.Cảnh (Đạo Đông-Hải).

... Khi Anh Thao trở về Mỹ, em cũng không hay biết, cả tháng sau em ghé nhà thăm, em mới biết.(thông qua 4 giòng). Ở đây, chúng em có được cái sung sướng là được Tr. Cung-Giữ-Nguyên chỉ bảo, tụi em cũng phải cố gắng hết sức để có những chuyến đi hữu ích. Thỉnh thoảng em có vào Phan-Rang chơi, anh chị Mạnh gửi lời thăm anh chị, Chị Mạnh đã nằm liệt 10 năm nay, anh chị Ngũ đã xây xong nhà rất đẹp ở ngay đường Thống nhất (cạnh nhà Thìn).

Kính thăm anh chịvà Sói...

 Liên-Lạc :

Cám ơn Trưởng đã gửi thư thăm hỏi, nhắc lại những anh chị em Hướng-dạo nơi chốn cũ, làm tôi nhớ lại những ngày thật đẹp sinh hoạt với nhau ở Ninh-chữ, Ba Tháp, cuộc đi cứu trợ Mậu thân ở Đà-lạt v.v...Bây giờ, Tr. Tăng thị-Linh đã tái sinh-hoạt cùng với gia-đình HĐ ở San Jose, Tr. Lý-Nhật-Hui đang là một Trưởng đầy hứa hẹn ở Cali, Tr. Nguyễn-văn-Thư có một thời rất hăng ở Oregon. Còn BS Trình vẫn làm việc ở Texas, có thư cho tôi hàng năm, cho hay là năm nay sẽ về hưu-trí. Cám ơn tấm hình chụp ở Nhà Chánh Toà Kontoum với Tr. Cung-Giữ-Nguyên với các Trưởng. Báo Liên-Lạc đều có gửi về, Chị không nhận được cũng chẳng có chi lạ, chỉ một số rất ít nhận được mà thôi , rồi anh em làm photocopie trao cho nhau đọc. Đành vậy !

Tin

Xóm Trưởng-niên Montréal

Ngày 01-11-1997, 18 Anh Chị Em trong Xóm Montréal họp tại Restaurant La Saigonaise để bầu lại Ban Trị-sự Xóm.

Đánh mõ mời quan viên trong Xóm đến tham dự là do Cụ Mõ Xóm : Sư-tử Hoạt bát hô hào.

Tiệc tùng, chè cháo, xôi thịt là do Chị Vịt Nước Vui vẽ "hào soạn".

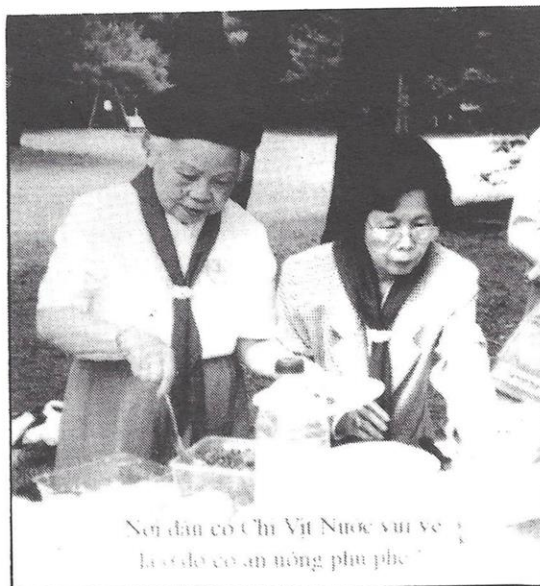
Bàn về "Tài Chi" thì do Anh Chị Vĩnh trình bày phương-pháp (có cuốn video).

Nói đến Trại Thăng-Tiến 6 vào Mùa Hè năm tới thì có Ngựa C.K. trình bày kế hoạch sinh hoạt, ngao-du, đi, về.

Di-chuyển thì có Gấu (Tr. Sơn) sắp đặt thuê xe cộ (Nghề của Chàng).

Đề cập đến bầu vị Trưởng Xóm nhiệm-kỳ mới : yêu cầu Cụ Quạ (Tr. Hồng) ngồi yên tại chỗ , và Chị Vịt Nước sẽ không có quyền từ chối vào nhiệm-kỳ sau.

(Buổi họp bắt đầu lúc 11g30, kết thúc lúc 2g30 sau khi mọi người đều no nê ra về và cám ơn Chị Vịt Nước vui vẽ đã đặt những món ăn tuyệt vời).

Trại Cát Vàng :

Nơi Họp Bạn Hướng-đạo Trưởng-Niên

(Trích bài của Lê-Bình)

Vào lúc 2g chiều thứ bảy 13/9/97, trong khu đồi Hamilton, cạnh hồ Sandwod, Làng Bách-Hợp thuộc HĐ Trưởng-niên Bắc California tổ-chức TRẠI CÁT VÀNG.

Trong buổi lễ Chào Cờ VNCH và Hoa-kỳ, Hướng-đạo-sinh V.N. các ngành hơn 100 người đã cất cao tiếng hát để làm lễ khai mạc.

Sau nghi thức, Trại Trưởng Nguyễn-Đình-Tuấn đã thay mặt Ban Tổ-chức tỏ lời chào mừng anh chị em HĐ Trưởng-niên Làng Bách-hợp đã hưởng ứng lời kêu gọi, đặc-biệt là có sự hiện diện của 4 Liên-Đoàn-Trưởng tại địa-phương là LĐ Diên-Hồng, LĐ Ra Khơi, LĐ Lạc-Hồng và LĐ Lê-văn-Duyệt và cả Hội-đồng HĐVN Châu Santa Clara.

Tiếp đến, Tr. Trại-trưởng trình bày ý nghĩa cuộc Họp Mặt là để giữ chặt mối dây, khơi thêm ngọn lửa H.Đ. đang âm ỉ cháy, ngoài ra CÁT VÀNG còn mang ý nghĩa tượng-trung cho lớp tuổi Trưởng-niên như "*hạt cát, nhưng là những hạt cát được gạn lọc để trở nên những hạt cát bằng vàng*"

Đây không phải là cuộc Họp mặt HĐ bình thường mà là Cuộc Họp Mặt của Hướng-đạo Trưởng-niên Làng Bách-Hợp Bắc Ca-li mà trong buổi sinh-hoạt dưới sự hướng-dẫn của Trưởng Mai-Liệu (Vị đồng Tiên-Chi của Hướng-Đạo Trưởng-niên với Trưởng Trần-văn-Thao hiện định-cư ở Vermont, USA) đã gợi những ý-niệm tổng quát để rồi sẽ thảo-luận về bản Hiến-chương sẽ do Tr. Nghiê-m-Văn-Thạch soạn thảo và anh chị em HĐ Trưởng-niên sẽ biểu quyết trong kỳ Trại Họp Bạn Thăng-Tiến sắp tới ở Thủ-đô Hoa-thành-đón, do sự điều-hợp của Tr. Nguyễn Trung-Thoại. người phụ trách Phong-trào Hướng-đạo Trưởng-niên hiện nay.

Tr. Tiên-Chi Mai-Liệu nhấn mạnh : Không có danh từ "Cựu Hướng-đạo". Trong HĐ không có "Cựu", chỉ trừ khi HĐS đó chối bỏ lý-tưởng của mình, hoặc sống nghịch lại với lý tưởng của Phong-trào.

Cuộc thảo luận sôi nổi nhưng đậm ấm chan hoà tình anh chị em, sau đó, các Trưởng đã cùng nhau đi thăm "Phòng" Triển lãm kỷ-vật HĐ (ngoài trời !) do Tr. Nguyễn Tuyên-Thùy phụ trách. Ngoài những hình ảnh của các Trại Họp Bạn HĐVN xa xưa, còn có cây cờ đội Ngựa bị cháy xém do Đội-trưởng Nguyễn Tuyên-Thùy nắm Đội cách đây gần nửa thế kỷ.

Trại Cát Vàng, những hạt cát bé nhỏ đã tìm được chỗ. Vui tươi, hoạt động, tháo vát... HĐSVN có mặt khắp nơi nơi : Hôm nay Đạo Kỳ-hoà gặp Đạo Phiên-an, Đạo Trấn-dinh gặp Đạo Lâm-viên, Đạo Thủ đô gặp Đạo Trấn-biên. Chị Bầy trưởng năm xưa ở Hà-nội gặp anh Ủy-viên ngành Thiếu cũ. Sói con Hà-nội gặp lại đồng-hương Làng ... Mộc. Ôi Quê-hương Việt-nam thu nhỏ lại trong vòng tay Hướng-đạo !

Lửa trại bùng lên ... "*Đốt to cho bùng lên , và sáng sáng lên các anh em cùng nhau đến. đến nhanh lên đoàn sinh nhé, các anh đang chờ ta ...*"

Trời về khuya, núi rừng mang hơi lạnh, bên ánh lửa hồng ấm tình anh em nên các "Cụ Ông, Cụ Bà" vẫn múa ... *Trông kia con voi nó đứng rung rinh*" chung với các Trưởng khác và một số ... nhi-đồng đến dự trại.

Hướng-đạo-sinh phải có Tín ngưỡng và phụng-sự Tín ngưỡng đó cho nên Trại Cát vàng, vào sáng Chủ nhật đã tổ chức hai lễ Tôn-giáo rất nghiêm chỉnh : Cha Khánh đã dâng Thánh-lễ bên Thiên-Chúa-giáo cho những trại-sinh đồng Đạo, bên Phật-giáo có cư-sĩ Nguyễn-Xuân-Mộng (Một Trưởng Hướng-đạo kỳ cựu) đã hướng-dẫn các HĐS Phật-tử theo nghi-thức tôn giáo của mình.

Nói về Khu đất Trại, chia làm hai, một bên Thiếu-đoàn Ra khơi còn bên này là Hướng-đạo Trưởng-niên. Nền này khói lửa mịt mù thì bên kia mùi thịt nướng thơm diếc mũi ! Bên kia các Cụ xơi cháo trắng cá kho khô, thì bên nọ đớp cơm gà cá gỏi. Tuy nói là ăn đã chiến ở Trại, nhưng

không thua chi ở ... nhà : Cũng sườn nướng, canh bí đao tôm thịt, gỏi trộn , bánh mì bò kho. Tráng miệng thì có chè đậu xanh, trái cây đủ thứ, chưa nói đến có khai vị ...rượu vang đỏ, hách vô cùng !

Các Trại-sinh phục lẫn các Chị Tố-Lan và Tăng thị-Linh cùng hai ông chồng phụ-tá. Ngoài ra các Chị còn hứa là kỳ trại tới, sẽ cho ăn ngon hơn hoặc ...bằng. Nè, Nhớ giữ Lời Hứa đó nghe !

Hai ngày Trại trôi qua nhanh, các anh chị đến giờ về vẫn còn lưu luyến, khi lều trại hạ xong, lễ chia tay "*Lúc thú vui này lòng càng quyến luyến...và rời tay nhau chớ quên nhé ...*" rồi những cái vẫy tay, phất phất chiếc khăn quàng màu tím (của HĐ Trưởng-niên) và lần lượt chia tay và hẹn gặp lại nhau trong kỳ Hẹn Bạn sắp tới, khi về, đem theo tất cả những kỷ niệm của hai ngày họp mặt thật vui để nhớ lại thời ... xa xưa của buổi hoa niên đã sinh-hoạt với Phong-trào, hôm nay được sống dậy làm cho lòng trẻ lại như mấy mươi năm về trước.

Ghi Chú riêng của Liên-Lạc :

Bài tường-thuật trên đây được trích lại từ lời ghi của Tr. Lê-Bình, ký giả kiêm nhiếp-ảnh gia của Trại Cát Vàng (và đã được sự đồng ý của đương-sự bằng điện-thoại ngày 21-10-97).

Chúng tôi có thư xin Trưởng Nguyễn Đình-Tuấn một số ảnh (nguyên thủy) để đăng vào bản tin Liên-lạc cho rõ ràng, nhưng chưa được phúc đáp, nên chúng tôi đành chụp lại trên tờ THỜI BÁO để cùng đi với bài Trại Cát Vàng cho đủ bộ, dù là không được đẹp và rõ lắm.

Chúng tôi cũng có được thư mời qua dự Trại, nhưng rất tiếc không thể tham dự được, đã có thư cáo lỗi. Trưởng Nguyễn-đình-Tuấn cũng có gửi tặng một cái tách bằng sứ, có ghi kỷ-niệm Trại Cát Vàng, rất ý-nghĩa. Xin chân thành cảm ơn Ban Tổ-chức và Tr. Trại-trưởng.

Ngựa C.K.

HÌỀN MẪU

Tuấn-Hiệt

Thầy Mạnh-Tử, thời còn tuổi trẻ
Sống ở bên nghĩa địa gần nhà
Thường ngày thấy cảnh đám ma
Kẻ chôn, người khóc ... thực là sầu bi

Bé Mạnh-Tử thấy gì làm nấy
Cũng đùa ma, khóc lạy buồn rầu
Mẹ chàng thấy thế lắc đầu
Chỗ này không thể ở lâu được rồi

Bà dọn đến một nơi gần chợ
Cánh lửa tiền, giạt nợ ... điều ngoa
Tôm loa mép giải chửi la
Ồn ào, rối rắm ... diễn ra hằng ngày

Bé Mạnh-Tử cũng bày ra cảnh
Chợ bán buôn ma mãnh, đảo điên
Mẹ chàng lại tỏ lòng phiền
Chỗ này không thể ở yên được rồi

Bà dọn đến kê ngôi trường học
Trẻ đua nhau viết, đọc, ngoan hiền
Bé Mạnh-Tử bắt chước liền
Tỏ ra ngoan ngoãn, sách đèn siêng năng

Nhờ Bà Mẹ giỏi dang giáo dục
Lo dạy con trọng Đức luyến Tài
Sau này Mạnh-Tử " *nén người*"
Bạc Thầy cao quý, ngàn đời vinh danh

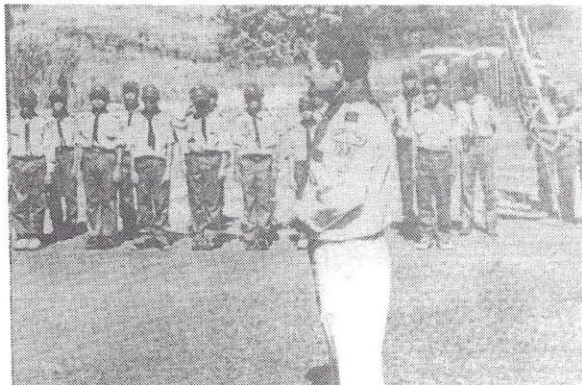
Trong *Hướng-Đạo* các Anh chị Trưởng
Phải trở nên biểu tượng sáng ngời
Đất diu đoàn trẻ nên người
Như bà Hiền Mẫu tuyệt vời nói trên

Chỗ đất tốt mọc lên cây tốt
Sinh hoa thơm, trái ngọt, lá xanh
Môi trường giáo dục tốt lành
Trau dồi Đức, Trí ... để sanh Hiền Tài

Một số hình ảnh Trại Cát Vàng (Hương-Đạo Trưởng-niên) Bắc Ca-Li 13-14/9/97.

Các Trưởng Niên Nam Bắc Cali không ngại núi, đèo cao về đây họp mặt. Vui quá! Vui quá! Tay chưa bắt mà mặt đã mừng

Trại Trưởng Nguyễn Đình Tuấn với câu chuyện dưới cờ

Cụ Cảnh, đang phân trần "lúc bé tôi không được đi Hương Đạo, bây giờ tôi xin gia nhập Hương Đạo Trưởng Niên"

Hai bạn tâm giao đến Cát Vàng mới nhận ra mình là Sói Con Hà Nội (Trưởng Phạm Văn Hải và Nhà văn Nguyễn Bá Trạc)

SANTA CLARA (20/9/97) Một buổi sinh hoạt Hương Đạo Trưởng Niên.

Từ trái qua phải: Cựu Tiên chi Mai Diệu, Tr. Long Thị Linh, Tr. Bạch Bạch và Tr. Nguyễn Tuyên-Thủy.
(Ảnh do Tr. Long Thị Linh chụp ngày 13/9/97)

NGỰA DÒ TỪNG BƯỚC : PHẠM VĂN NAM

Một buổi sáng Chủ Nhật 193. . . , hồi đó chưa có sơ-men ăng-lê, chưa cho nghỉ chiều thứ Bảy nên một số anh em Hương Đạo hẹn nhau đi thăm Cụ PHẠM VĂN NAM ở TB. Chuyển đi HN - TB không có gì lạ vì mục đích là cắm trại bỏ túi ở TB nhân tiện thăm Cụ Nam đã hứa có chương trình du ngoạn bằng xe ô-tô.

Hồi 193. . . ít có người sở hữu được một chiếc ô-tô, nhưng Cụ Nam sẽ dùng ô-tô đưa anh em đi chơi. Ngoài việc lớn tuổi nhất, Cụ còn có địa vị xã hội cao. Cụ là con Cụ Cố PHẠM VĂN THỤ thường gọi Cụ ĐỐC PHẠM VĂN THỤ. Chính Cụ Nam là anh ruột Cụ PHẠM VĂN BÌNH có thời làm Thủ-Hiến Bắc Việt. Đức Quốc Trưởng BẢO ĐẠI tỏ ra rất thân mật với Cụ Bình. Trong gia đình Cụ NAM, ngoài Cụ NAM và Cụ BÌNH là Hương Đạo kỳ cựu, còn các con, các cháu cũng đều là Hương Đạo hết. Phần lớn xuất thân là nhà giáo như Ông, Cha. Con Cụ có Trung Tá PHẠM MẬU PHÁC, Đại Tá PHẠM GIA KIỂM, giáo sư PHẠM THI CHI. Cháu Cụ có Kỹ sư PHẠM VĂN CHẤT, giáo sư PHẠM THÁI QUÝ, nói chung là một gia đình có ba đặc điểm : Hương Đạo, Tốt nghiệp Đại Học Sư Phạm và Ngũ Đại Đồng Đường. Từ ngày di-cư vào Nam, Cụ sống với Cụ Cố Bà (Cụ cố ông đã mất) các con, các cháu trong một biệt thự bằng gỗ thuê của chủ người Pháp.

Tổng Thống NGÔ ĐÌNH DIỆM nghe nói có gia đình năm đời sống hòa thuận với nhau, đã cho người đem tặng thưởng Cụ Cố Bà, năm đó đã 90 tuổi, một tấm vóc điều để Cụ Cố may áo. (xin xem ghi chú nơi cuối bài).

Trở lại câu chuyện đi chơi thì ngoài việc chất chồng lên nhau trên một chiếc xe 4 chỗ ngồi, (ngồi bao nhiêu cũng được, không có luật lệ cấm) do Cụ Nam lái đưa ra vùng ngoại ô Tỉnh T.B. Anh em cố tránh không dám nói chuyện với “tài xế” sợ “tài xế” phân tâm, có thể gây ra tai nạn. Tai nạn thì không có nhưng cái xe mới đi được một đoạn đường đã bắt đầu khặc khặc, khặc khặc chán lại khừ khừ. Anh em lo ngại : Sao vậy ? Hay là nó thiếu . . . nước ? Cụ NAM cũng bần khoản không kém: “Thôi để ghé vào lề đường xem sao” Cụ chưa ghé thì cái xe đã tự động ngưng lại. May mà trước khi ngừng, nó còn có chút trớn để kịp đậu sát vào lề. Bền nhảy cả xuống, mỗi

anh bàn một cách chữa. Nào lắc lắc cái này, đẩy đẩy cái kia, xoay xoay cái nọ. Mỗi khi lắc, hay đẩy, hoặc xoay thì lại thí nghiệm xem mình có bắt mạch trúng căn bệnh hay không. Thí nghiệm bằng cách cầm manivelle (starting-handle) quay vài vòng (hồi đó chưa có démarreur) cứ quay rồi thử, thử rồi quay, cái xe vẫn cứ nằm ỳ ra mà anh nào cũng mệt gấn chết ! Tự nhiên Cụ NAM lên tiếng : Các anh ạ ! Tôi đoán nó hỏng vì cái . . . bu-di (sparking plug). Chủ xe đã nói là chắc chắn rồi ! Một anh bèn lấy cái lắc-lê ra mở từng cái bu-di ra xem (hồi đó chỉ có xe 4 máy tức là 4 bu-di) và thấy “thủ phạm” nằm chình ình ra đó tức là trong 4 bu-di, có một cái khói làm đen xì ! Bèn lấy giấy nhám ra lau, chùi cho sạch. Lau xong, lại lắp vào máy, lại quay, lại thử hỏng hộc. Nghỉ một chút cho đỡ mệt, anh em bàn nhau đẩy xe đi đến một chỗ nào có ai chữa được. Đẩy thì chỉ một mình ông chủ được ngồi còn thì hết thủy phải đẩy. Bền hăng hái bắt tay vào, dù có đẩy đi xa cả ngàn cây số cũng không ngại miễn là tìm được thợ máy chữa xe. Lúc đó, ông chủ xe mới lại nhỏ nhẹ, từ tốn mà phán rằng : Chắc chẳng cần đẩy làm gì đâu, các anh ạ ! Hỏng bu-di thì mình chỉ cần có bu-di mới thay vào là xong. Vậy các anh cứ ngồi đây . . . chơi ! Để tôi đi xuống quãng đường dưới kia hình như có một chỗ sửa xe và bán đồ phụ tùng thì phải ! Anh em đang chán nản và mệt mỏi nhưng không dám để Cụ NAM cáng đáng một mình công tác chạy bộ băng đồng (marathon) nên hỏi : Có xa lắm không Cụ ? Để anh em tôi đi xem sao ? Cụ NAM cứ dụi dăng, nhỏ nhẹ : “Cách đây một quãng thôi mà ! Để tôi đi được mà !” Rồi Cụ dặn thêm : Anh em cứ ngồi đây chơi ! Đánh bi, đánh đáo cho qua thì giờ ! Nói rồi Cụ khà khà thật vui vẻ.

Cụ NAM đi rồi, mấy người còn lại hồi hận bảo nhau : Biết thế, một vài anh đi theo có phải không ! Ngồi đây chẳng được cái tích sự gì mà lai trông ngóng, chán chết ! Anh này chê anh kia, anh kia chê anh nọ rồi anh nào cũng tự bào chữa là lúc đó quay manivelle mệt quá không kịp nói. Bây giờ nghĩ ra thì “chắc ông Cụ đang trở về còn gì nữa”. Anh em lại yên trí chờ, chờ mãi, chờ mãi. Rồi nóng ruột, không ngồi yên được, anh em đứng lên ngóng trông “chân trời vô định” “mặt mù tấm cá” vẫn chẳng thấy. Cụ NAM có một giáng đi rất dễ nhận. Cụ hơi mập,

khá cao, lưng hơi gù, thật là tướng của một người điếm đạm. 15 phút, rồi nửa giờ, người đang chờ đợi nào mà chẳng thấy thì giờ như đông lại cho đến khi một miệng reo lên thì tất cả các miệng khác hòa theo như vỡ chợ. Reo thì cứ reo, nhưng nhìn ra xa, vẫn thấy Cụ NAM bước một, bước một, vẫn ung dung, từ tốn nhìn ngắm mây bay gió thoảng. Cả bọn chạy ra đón, yên tâm vì thấy tay Cụ đang cầm chiếc bu-di. Một anh trách yêu : “Chúng tôi nóng ruột gần chết mà Cụ cứ dò từng bước như thế, làm như Cụ đang thám du trong đất địch” !

Thế là, trong việc mua bu-di chữa xe, Cụ PHẠM VĂN NAM đã được đặt tên Rừng là : NGỰA DÒ TỪNG BƯỚC !

Hơn 30 năm sau, Cụ NAM đã 70 tuổi. Anh em muốn mừng Cụ một món quà sinh nhật. Trước đó là một tiệc trà tầu, bánh đậu xanh. Tiệc xong, Anh KHẮC bảo : “Có quà gì thì đem ra đi ! Nếu nhẹ thì tôi nhận cho, còn nếu nặng quá thì mặc các anh làm sao thì làm”

Một số biến vào sau “hậu trường” rồi một lúc sau, với tiếng hô : “Dô ta ! Hô dô ta ! các anh ị-ạch khiêng ra một vật to và công kênh, một vật nhỏ hơn nhưng hình dị dạng, không ai biết là cái gì. Mấy anh hóa trang khăn đóng, áo dài đi ra từng đôi một, đến trước mặt Cụ NAM đứng nghiêm chỉnh. Cụ NAM xua tay : “Ấy chết ! Các anh cho tôi cái gì mà . . . nhiều thế này ? Làm sao tôi đem về nhà được ?”

Anh KHẮC, không che dấu vai trò “nội gián” của mình, đã vội vàng đỡ đòn : “Thôi anh em có lòng, công kênh bao nhiêu tôi cũng xin chở !”

Anh XUÂN ĐẼ, đại diện cái nhóm khăn đóng, áo dài, trình trọng vái Cụ NAM một cái và cúi đầu thưa rằng : Kính thưa Cụ ! Để mừng sinh nhật Cụ, anh em không biết mua món gì cho thích hợp. Vừa may có hôm đi qua nhà Cụ, thấy Cụ đi chân đất mà lom khom nhặt rác do các cháu chắt của Cụ trải ra đây nhà, anh em đi tìm khắp nơi mới kiếm được chút quà mọn. Người bán có cam đoan rằng nếu từ nay, Cụ còn đi chân không mà nhặt rác rưởi nữa thì họ sẽ không dám đi buôn nữa mà sẽ gia nhập làm si-cút dưới quyền của Cụ.

XUÂN ĐẼ tâu xong, dâng hai gói to tướng lên. Cụ NAM run run mở và lôi ra một chiếc chổi gai dài 1 thước 20 phân. Còn cái gói ngắn hơn nhưng vuông vắn hơn là một đôi guốc mộc to gấp 3 hay 4 lần các guốc thường do chính anh em ngồi đẹo bằng rìu và dao găm.

Thấy món quà “nhảm” quá, anh em cười ầm lên còn Cụ NAM run run giọng mà cảm ơn tất cả. Cụ nói : Tôi muốn giữ đôi guốc và chiếc chổi chà gai làm kỷ niệm, nhưng nếu không dùng thì cháu chắt nó bầy bừa ra, lấy gì mà giữ cho chân được sạch trong khi quét rác ?

Kính thưa quý anh chị em, Cái tình thân thiết đó, ngoài gia đình HƯỚNG ĐẠO ra, còn tìm chỗ nào có được nữa ?

Cò Hấp Tấp

Sau Trại T.T. 5, một số Trường đến Melbourne để viếng thăm Tr. Cò Hấp-Tấp (Tr. Lê-Nguyên-Bách).
 Từ trái sang phải : Bạn Nguyễn-văn-Tuân, Cụ Cò Hấp tấp, Chị Sói Mông tai và Ngựa C.K.).

M Ã T H Ư

*Mục này dành trả lời những thư, những ý-kiến đóng góp, mà lúc-giờ không muốn trích đăng thư mình lên Liên-Lạc, có vị còn yêu-cầu đừng ghi cả Tên, Họ....
Uc lăm! nhưng cũng đành chịu và xin lãnh mệnh.*

✉ Tr. Vinh-Đào (Pháp)

Đã nhận đủ 2 thư của đây chân tình của Trường, bản tin của HĐTU và xe củi thật lớn cho Liên-lạc đốt, cảm ơn Trường nhiều. Hầu hết "các vấn đề", chúng ta đã đồng thuận, nhưng người làm và cách làm, chúng ta phải kiên nhẫn, thà chậm mà chắc, khỏi hối tiếc sau này. Điểm đáng mừng nhất là Hoa kỳ đã thật sự vùng dậy với những Trường quyết tâm hợp-tác với Phong-trào. Hiện tượng NQM và PML đành "kính nhi viễn chi" để khỏi phải tranh cãi mất thì giờ. (Nhà của chúng ta đang cháy, mỗi người nên kiếm nước mà dập tắt ngọn lửa, sao cứ ngồi cãi nhau xem chữa cách nào? Trích Giúp Ích). Xin có thư riêng.

✉ Tr. Lý-Nhứt-Hui (Cali)

Cảm ơn bức thư của Em viết ngày 11-9 và cuộc điện đàm ngày 14-10. Anh Thoại đã hiểu thêm tình hình bên đó và những khó khăn xử trí của Em. Nếu mà Liên-đoàn do Anh N.T.Thanh nắm thì Em cứ tin tưởng Anh Thanh, một Huynh-trưởng mà Anh (và cả Em) đều đã biết từ Costa Mesa và Anh gặp lại sau này ở TT3 San Jose.

Trong thư Em cho hay là Tr. Phạm-Kim-Dung phụ trách ngành Ấu, và ghi thêm là "Tr. Dung gửi lời thăm Trường và con gái Trường, vì trước kia Tr. Dung thường đến Dinh Trường hát". Thú thật, là Anh Thoại không còn nhớ (già rồi!) nếu nhìn hình thì có thể biết được. Xin cảm ơn Trường Dung và chúc vững vàng với ngành Ấu như ngày xưa vậy. Số điện-thoại của Anh Em đã biết rồi, mọi sự đã tỏ bày, có chi mới, cho anh hay. Chúc Liên-đoàn Hoa-Lư mạnh tiến, cho Anh gửi lời thăm Tr. Thanh. Thăm Em và gia-đình, chúc mọi sự an vui. Cho Anh gửi lời thăm Bà Con chốn cũ.

✉ Tr. Quỳnh-Hoa (VA)

Nhận được 3 tấm hình Chị gửi, Xin cảm ơn Chị. Huy-hiệu National Jamboree 97 thật đẹp. Nhìn hình Chị, nhớ lại kỳ gặp Chị năm 1973 lúc Ngựa CK. qua Mỹ công-tác, Chị đón về nhà, với nôi bún bò cay xé họng. Rồi đây, 25 năm sau, sẽ gặp lại Chị ở Trại TT6. Chị nhớ sắp xếp với BTC Trại dành một ngày cho Hương-đạo Trường-niên thăm viếng Thư-viện Quốc-hội Hoa-kỳ đấy nhé.

Nhìn ảnh 2 người con trai anh Trần-tiến-Huyến (Henry Trần và Paul Trần) nhận lãnh Eagle Court of Honor, thấy lớn ghê. Người Mẹ của hai cháu tôi có biết, trước làm ở Ty Y-tế Quảng-trị, năm 1965 có lần quá giang xe tôi vào Huế. Sau hôm đó, Cơ-quan I.V.S. (Thanh-niên Thiện-chí Quốc-tế) có mời tôi đến dự một phiên họp ở Bến-Ngự, có đề cập đến đề tài "IVS có thể làm được gì cho HĐVN". Tiếp đến là những biến động chính trị nên không thể xúc tiến gì được.

✉ Tr. Nguyễn-Văn-Thuất (Sydney)

Đọc kỹ các trang sinh-hoạt HĐVN ở các báo Việt Luận và Dân Việt Trường gửi cho Liên-lạc mới phục tài của Trường. Riêng bài tường-thuật Buổi Hội-thảo "Quan hệ nam nữ của tuổi trẻ Việt-nam trong xã-hội Úc" do Nguyễn-Hồng ghi thuật mà Trường gửi cho, Liên-lạc xin đăng vào số này, vì liên-quan rất nhiều đến phụ-huynh và giới trẻ ở hải ngoại.

Xóm Trường-niên Sydney mới thành lập mà đã rủ nhau đi thăm Trường niên các Xóm khác, hy vọng

trong tương lai các Xóm khác sẽ đáp lễ, để tăng thêm tình thân-ái, hỗ trợ thêm tinh thần cho các đơn vị đang sinh hoạt, phối-hợp với Ban Bảo-trợ của Vùng, của Tiểu-ban, như vậy là mục-dịch của HĐ Trưởng niên đã đạt thành lắm rồi.

Nghe tin là kỳ Họp Bạn TT 6 sắp tới, bên Úc sẽ khân gói bị gậy qua tham dự đến 40, 50 người, được như vậy là nhất Úc châu rồi, vì là nơi xa nhất. Hèn chi mà Bà Chị Sói Mõng Tai đã biên thư cho Ngựa CK yêu cầu cho biết ngày nào qua để sắp xếp, vì còn lo tiếp phái-đoàn Úc-châu nữa.

Kỳ này, Liên-lạc phác họa những đường nét của HĐ Trưởng niên, sau một thời-gian sinh hoạt, mong Làng Úc-châu chuẩn-bị thêm ý kiến để kỳ Trại TT6 này thực hiện cho xong Bản Hương-Uớc của Làng Bách-hợp. Nếu có thể, xin gửi trước để đúc kết, tiện đưa ra Hội-nghị.

✉ Tr. Linh-mục Nguyễn-Xuyên (Bỉ) .

Đi xa mà còn nhớ Ngựa mà gởi thiệp về, tưởng đã mất hút rồi chớ, lại còn nhớ mình là "Cha Thiệt", một độc giả như rứa thì làm sao mà Liên-lạc tiêu tùng được. Thăm và giúp sức Ngôi Làng Việt-nam hiền hoà mến thương (ngoài Quê-hương), chắc Trưởng thu nhập được nhiều cảm tưởng mới lạ, tiện thì viết cho Liên-Lạc để phổ biến cho thiên hạ biết sức sống của Người Việt ở đó đã dồn nỗ lực xây dựng tương-lai mình và tương lai Làng ra sao, mong thức tỉnh những kẻ ở bên ngoài, quá rảnh rang đang làm quá nhiều "chuyện rười bu" không cần thiết. Như Trưởng hứa, Trưởng sẽ qua Washington DC tham dự Trại TT6, xin nhớ đem "kèn đồng" qua để cứu nguy Vương-quốc Bỉ, vì Kỳ Họp Bạn nào cũng "lác đác" mấy mạng !

✉ Tr. Lữ-Hùng Ba Roi San Jose).

Nghe nói qua thăm quê vợ, nhưng không thấy, nhưng đảng này cũng biết là Ba Roi sang Pháp thăm anh Trai Cả và Người Cô. Tin tức tài ghê chưa ? Bấy lâu, chức Lon-Ton của Xóm Trưởng-niên làm việc có mệt lắm không, nếu rảnh quá, ngồi chơi xơi nước hoài, Ngựa sẽ đề nghị Cụ Tiên-chỉ cho nhận công tác khác cho vừa khả năng hơn. Qua tin tức, các Trại của Trưởng-niên tổ-chức

trong vùng, không thấy bóng dáng Ba Roi mô cả, hay là muốn làm chiến sĩ vô danh ?

Dù sao, ráng qua Washington DC dự Trại TT6, sau đó, có về quê vợ cũng gần, trốn mãi không được mô. Có thân thì liệu lấy !

✉ Tr. Sói Mõng Tai (Philadelphia).

Nhận được 2 bức thư của Chị, kèm 3 tầm hình thật đẹp, và cả lần Chị điện-thoại qua. Chị dặn lui dặn tới là không được đăng trên Liên-lạc, đành chịu vậy !

Chị là người sung sướng nhất, ăn mừng Thất Tuần mà có con cháu, dâu rể khắp nơi tề tựu đông đủ về, lại còn tiệc tùng ca hát, còn Hạnh-phúc nào bằng !

Thư thứ nhì, Chị hỏi là tụi này sẽ ghé nhà Chị trước khi nhập Trại hay sau khi rời Trại, chắc là Chị muốn biểu-dương cái xứng hấp bánh lớn của Chị chứ gì, Xin thưa : Chị nên dành thì giờ để vui chơi với anh chị em ở Trại, hoặc nếu cần thì tiếp đón các Bạn phương xa (ở Úc qua, ở Pháp lại), chứ bọn ni là coi như lảng giềng, khi mô tấp vô mà không dạng ? Hơn nữa, tụi em dự tính là sau Họp Bạn, sẽ cùng với gia-đình lên bãi biển miền South Carolina vài tuần phơi nắng, sau một mùa đông dài nơi xứ tuyết.

Ở Philadelphia, tụi em cũng có một số bạn thân QGHG, có Chị, có cả Toà soạn Giúp Ích, biết là vui ghê lắm, làm răng mà tránh né được Chị ơi !

Vì câu cuối, Chị có viết : *Vội viết thư gởi Anh Chị cho kịp giờ họ đến lấy thư* nên tụi em cũng đã trả lời thư Chị, trước khi đọc mấy giòng này trên Liên-lạc.

✉ TR. Chồn Châm Lo (Seattle).

Đọc thư của Chồn C.L. đến mấy bận, quả thật cái đầu đảng ấy có vẻ "lung tung" rồi đó, nhất là tờ đầu, không biết đảng ấy muốn nói gì, cần phải "chỉnh" lại. Mừng "Trang Mới Kết Sinh-hoạt HDVN" đầy năm, dù sao cũng là công lao của Chồn, mong tiếp tục như thế. Có bài Mừng Đầy Năm gởi sau. Đã nhờ Trưởng phụ trách đổi lại địa chỉ mới như thư yêu cầu. Chúc Chồn sức khỏe tốt và cả "Thỏ đế" nữa.

✉ Tr. Nguyễn-Đình-Tuấn (San Jose).

Đã nhận "đủ thứ" Trường gửi qua, tiếc là không qua tham dự để cùng chung vui với Anh Chị Em Hướng-đạo Trường niên bên ấy. Nhất là cái "tách" kỷ-niệm Trại Cát Vàng, và sau này nhận thêm Tập Lịch-sử Phong trào HĐVN. Đã có thư riêng gửi Trường. Mong rằng Hè sắp tới, chúng ta sẽ gặp nhau trong Trại TT6, kéo thú thật là có rất, rất nhiều Trường mà Ngựa CK chưa hề gặp, sau gần 8 năm "vân du" trên Liên-lạc vì chỉ mới trao đổi tin tức với nhau. Nhiều người biên thư về nói : "Sao mà Anh Thoại quen biết nhiều thế !" Trường vậy mà không phải vậy, nói thiệt đó.

Này Trường Tuấn, phải lời cổ chú lon-ton "Ba rọi" làm việc với Làng Xóm, Ông này hứa Hè vừa qua về thăm quê vợ nhưng "lặn" đầu mất, nghe đầu qua Pháp thì phải. Chú này hăng và có lòng lắm, dạo này tự cho về hưu, đâu có được !

Cứ cái đà này, với Cụ Tiên-chỉ họ Mai, với Trường Xóm hiện nay, với các Xóm viên cỡ Tăng-thị-Linh, Lê-Bình thì lo chi Phong-trào Trường-niên Hoa kỳ không dẫn đầu toàn Thế giới. Trường nên dựa vào những gợi ý của Cụ Tiên-chỉ cùng với ý kiến vài nơi khác (đăng trong L.L. số này) để yêu cầu các Xóm viên góp ý-kiến thêm để làm cho phong-phú Bản Hương-Uớc của chúng ta sắp đem ra chung quyết ở Trại TT6 sắp tới. Càng nhiều ý xây dựng, kết quả càng nhiều.

✉ Tr. Nghiêm-văn-Thạch (Pháp).

Có nhận được bản sao thư anh gửi cho C.TT ở OAK. cảm ơn Anh những lời nhắn nhủ bên dưới. Bài góp ý của Anh Linh rất thâm thúy, tiếc là Liên-lạc không đăng được, chỉ chuyển tay nhau đọc mà thôi, vì Liên-lạc giữ đúng tôn chỉ của nó.

Lần này, L.L. trình bày những ý kiến liên quan đến HĐ Trường niên (phần của Tr. Mai-Liệu, phần của Anh, ý kiến của Úc châu, cùng với bản dự thảo lúc sơ khởi) để các nơi nhận định, đem ra thảo luận và biểu quyết trong kỳ TT6 sắp tới, rồi cứ mỗi kỳ Họp Bạn chúng ta lại bổ túc thêm, làm thế nào cho thích hợp với sinh hoạt chung là tốt. Trông đợi nhiều ở Anh đó. Nhờ Anh điều-hợp cuộc thảo luận bản Hương-Uớc (hay Hiến-chương) kỳ họp tới.

A. P.K.Phụng qua Pháp có gì mới lạ không ?

✉ Tr. Dương-Đức-Tân (Anh quốc) .

Tiền Gia-kim hay Bảng Anh đều quý :

"Ít nhiều miễn được đồng tiền tốt

Thiên hạ nài bao gốc củi tàn".

Cám ơn câu cuối trong thư Trường viết : "Dù xa mặt nhưng chẳng cách lòng, các anh em bên này lúc nào cũng vui mừng đón nhận món quà tinh thần mà các Trường đã gửi qua". Nếu được như vậy thì không còn gì vui hơn cho những kẻ đang nhả tơ, nhưng (chữ nhưng dễ ghét !) nếu được anh em bên ấy cho biết những sinh hoạt của Vòng Sương Mù" để các nơi khác được biết thêm kinh nghiệm, hoặc được san sẻ những niềm vui chung, đó mới đúng là những độc giả của Liên-lạc 100%.

✉ Tr. Nguyễn-Đức-Tùng (Virginia) .

Đã nhận được các ấn bản về việc vận động thành-lập Hội-đồng Bảo trợ Trung-Uơng HĐVN do Trường gửi (ngày nhận : 8-10-97). Tôi đã trao Trường Nguyễn-Tấn-Hùng một số, và một số cho các Trường khác để cổ-động thêm các Mạnh-thường-quân. Trường đã dành nhiều thì giờ cho Phong-trào HĐVN, Trường lại đem tâm trí để thực hiện bức thư mời gọi của Tr. Vinh-Đào, với các hình ảnh sinh hoạt, hy vọng sẽ đem lại kết quả tốt. Nói đúng ra, nơi nào có HĐVN sinh hoạt mạnh, nơi đó người ta biết đến nhiều, sự bảo trợ sẽ dễ dàng hơn. Riêng Canada thì ... "trăm trăm" vậy thôi, bên Âu-châu cũng vậy, chúng ta kỳ vọng nhiều ở Hoa-kỳ mà thôi. Nhưng dù sao, cùng phải gắng sức chung. Tôi xem trong danh sách độc giả Liên-lạc, chưa thấy tên Trường. vậy nay gửi số 24 qua, sau này, Trường sẽ nhận đều đều (nếu nó còn ... sống). Có thư riêng và hẹn gặp nhau ở TT 6 vào mùa hè sắp tới.

✉ Tr. Võ-Trong-Di (San Diego).

Nhận thư Di gửi, kèm các hình ảnh (Xưa và Nay), thêm vào một xe cam-nhông củi, đầy đủ lắm rồi. Đọc thư Beo kiên Chí, thấy cũng buồn. Cách đây

., Anh Thoại cũng có nhận một thư tương tự, Anh cũng có gửi về giúp anh Beo. Dù sao, cũng là anh em, đã có thời cùng nhau chung vui dưới mái

lều vải. Nay anh Đoàn-Ân còn ở V.N.(dạo ấy là Thiếu-phó Chi-Lăng), có thư từ với anh . Kỳ ở San Jose gặp Di, quên ghi địa chỉ, nên đứt liên-lạc từ đó. Nhờ Cọp Di-Linh gợi mới biết.

Trường Di ơi ! Sự sống vẫn còn tiếp tục có vay có trả theo những nẻo đường khi thẳng khi cong, khi thì khúc khuỷu diệu kỳ, nhưng không hòng gì chạy trốn cái "Quả" nào đó kết thành từ một cái "Nhân". Cầu mong cho mọi người trên trái đất này chỉ "vay ân nghĩa", để "trả ân-tình".

Nhìn mấy tấm ảnh chụp các "Hương-đạo già" (chữ của Di đó), tiếc là Di không ghi phía sau tên họ những vị trong hình, nên L.L. không đăng được. Nhìn lại những ảnh xưa, Anh vẫn còn nhớ các Tr. Đông, Tr. Viêm, Tr.Đạm. Riêng tấm hình Di ghi : "Liên-đoàn của Võ-văn-Long...", Anh Thoại hơi ngạc nhiên, vì dạo Anh lên Dalat học QGHC (1952), Long mới là Đội-trưởng Đội Hồ, nay đã là LĐT rồi ! Dạo ấy, Anh cho rằng Long là một Đội-trưởng rất nhiều triển vọng. Long có nhà ở Kim-Long đi lên, Trại sau cùng mà Anh cùng chơi với Chi-lăng là vào dịp Tết ở đồi Chùa Thiên-Mụ, trời mưa phùn, và cũng dịp đó, Anh bàn giao Thiếu đoàn lại cho Anh Beo Kiên-chí. Mình mong được tiếp tục nối lại mối giây với Di, nếu sau này có hình ảnh, xin ghi rõ chi tiết phía sau cho các nơi cùng biết.

Có thu xếp qua dự Trại Thăng tiến 6 được không ? Ráng lên để cùng gặp nhau, có nhiều vấn đề cần bàn chung, và có dịp nhắc lại kỷ niệm xưa cho vui Di nghe !

✉ Tr. Lê-Văn-Tư (Ca-Li).

Trường mới qua, nhìn thấy sinh hoạt HĐ bên này, so với ngày xưa, đã vội buồn và ngao ngán.

Những áo nâu, quần cụt, gậy 1m50, mũ nón đảng hoàng, đi hàng dọc v.v... đó là thời niên thiếu của chúng ta, qua đây, và bây giờ đã khác. Trước đây, Trường chỉ nhớ lại những hình dáng thân yêu ấy ở các Tỉnh, chứ vào đến Saigon (cũng thời gian ấy) thì đã có khác đôi chút rồi ! Phải thực tế mà nhận định rằng bây giờ lớp đàn em tiến lên, kính trọng nhưng không nhường bước đàn anh.

Trường nên nhớ rằng, đời người có ba giai đoạn :

1. Giai đoạn mình tin có Ông Già Noel.

2. Giai đoạn không còn tin có Ông Già Noel nữa !

3. Giai đoạn sau cùng là Mình làm Ông Già Noel .

Chuyện đời là như rứa, phải nghĩ rằng hiện tại luôn là giây phút "thực" nhất, vì người ta nuôi tiếc quá khứ, và chỉ thoảng lơ mờ tương lai mà thôi .

Trường nói : Chưa tìm thấy "Thần tượng" ở trong Phong-trào và cả ở trong quần chúng ở hải ngoại. Xin Trường biết cho rằng : Ở đời có những vị Thánh để mình bái phục, có những bậc Quân-tử để mình kính trọng và có người Hiền-lương để mình yêu mến. Riêng hạng người thứ ba này cũng rất hiếm, ngay như mình, mình cũng chỉ ở vào bậc thang.... rất thấp .

Ngựa còn nhớ một câu của một vị Giáo-Hoàng đã nói : "Tốt phúc thay là những kẻ không bao giờ mong cái gì cả, bởi họ không bao giờ phải thất vọng ". Sợ đi xa, Ngựa xin ngưng ở đây (vì sau lưng Ngựa, Bè trên đã nhắc khéo : Anh tốp lại, đừng giảng giáo lý mà sa ... lay !)

Cám ơn lời chúc của Trường dành cho anh em L.L.

✉ Tr. Trương-Vu N. (Bình-Lâm, L.K.)

Ông Năm Thiết có trao thư của Trường cho Ngựa đọc. Đọc đến mấy lần mới hiểu Trường muốn nói gì, nhưng chưa hiểu hết ý.

Điều đầu tiên là Ngựa nhận thấy Trường rất tế nhị, đã mượn "câu" quen biết với Cụ Năm Thiết để chuyển message lại cho tác giả Mã-Thư.

Nơi nào cũng có cái khó khăn riêng của vùng ấy, người nào cũng có lẽ phải riêng của mình, có lẽ "kẻ ở xa" vì không thấy, vì không nghe được hai chiều nên nhìn vấn đề thiếu khách quan chăng ! Dù sao, những lời trong thư ngày 27-10 của Trường viết đã đem lại cho Ngựa này một lời khuyên hữu ích. Nếu thấy công việc bấy lâu Trường làm mà anh chị em H.Đ. trong Xóm cho là phải, xin cứ tiếp tục, và sau cùng, chúc Xóm Trường niên ở đó vui vẻ đầm ấm. Đó là niềm vui nhất của Ngựa này đó, Trường ơi !

✉ Tr. Trần-Thường (Toronto).

Liên-Lạc đã nhận được thư và 2 tấm ảnh Trường gửi đến, đã có thư riêng cho anh Lai. Những đỉnh chính của Anh Lai cũng có phần đúng, có phần vì gián đoạn sinh hoạt nên anh Lai không nhớ hết,

và có phần vì thời gian mà anh Lai quên chãng ! Dù sao, Anh Đoàn-Lai Đới-trưởng Đới Gà ngày xưa , đối với Ngựa là một "thần-tượng" không bao giờ phai mờ trong trí được.

Riêng đối với anh Thường, chỉ gặp Anh ở Thăng-tiến I, sau đó có lên sinh-hoạt chung ở Toronto, nhưng ít thấy hình bóng anh,khi hỏi, được anh em cho là Anh Thường hoạt động Hội CQN nhiều hơn. Trong thư, anh cho hay là sẽ tham dự TT6 ở Washington D.C. vào hè năm tới, Anh gia nhập Xóm Trường-niên cho vui. Trông gặp lại Anh. (hình chụp ở Sydney, Thoại đã trao lại cho Anh Tuấn, như lời yêu cầu của anh Thanh).

✉ Tr. Trương-Lạc-Phiêu (Sydney).

Nhận thư Trường (quá trễ, gửi ngày 12-10 mà 10-11 mới nhận, chắc thư rong chơi đâu đó!). Đã nhận được hình ảnh (lần sau, xin ghi chi tiết phía sau hình : tên họ người, thứ tự, tại đâu, ngày nào, những đặc điểm v.v..), nhưng thiếu vài dữ-kiện nên không in hình đầy đủ. Tin tức Trường cho rất quý, L.L. xin cảm ơn. Báo số 23 không nhận được, chắc thất lạc rồi, sẽ gửi bù lại ngay. Một số Trường ở xa (phần đông ở Úc) than phiền L.L. đến chậm, Tr. Thanh cho biết là hộp thư ở nhà hơi bé, nên trẻ nhỏ hàng xóm hay nghịch lấy chơi, mà cũng có khi L.L. ghi địa chỉ thiếu sót, mình là Người mà, phải có khi sai chứ ! Chúc Trường mọi sự an vui.

✉ Tr. Bùi-văn-Lễ (Ca-li).

Trường mới qua Mỹ, cảm thấy buồn. Đó là tâm-trạng của những người qua muộn. Cảm ơn Trường đã gửi những lời khen Liên-lạc khi đọc (kể) một số L.L. cũ tại nhà Tr. Tân. Đó là công trình của nhiều người gom lại. Bài thơ Trường gửi tặng cho Liên-lạc để dâng vào số Tết này, sao mà buồn quá ! Đành rằng trên đời này cũng có những trạng huống buồn thảm, nhưng lời thơ của Trường quá bi-quan, không nên vậy. Đến đây chợt nhớ hai câu thơ của Bùi-Giáng : ... " *Đọc thơ mới biết thơ buồn,*

Nhìn đời mới biết đời buồn hơn thơ"

Ngựa này đề nghị Trường cùng tham gia vào Xóm Trường-niên của Tr. Tân mà Trường đã quen biết,

và kể từ đây trở đi, Liên-lạc sẽ gởi đến tay Trường để đọc, *cho được sống lại những tháng năm vô-tư-lự của thời niên thiếu* như Trường đã viết trong thư. Còn vấn đề Trường nêu trong thư về người Bạn Đới thân yêu đã ... "sang ngang" khi Trường đang trong vòng cải tạo. Chuyện đáng buồn, Ngựa không biết làm gì hơn chỉ biết xin san sẻ nỗi buồn với Trường. Về "Tình yêu" rất khó nói, có rất nhiều định nghĩa, nhất là các định nghĩa của các thi-sĩ . Có người đã nói:" hãy chờ đến khi mình nhắm mắt mới biết chắc rằng người Bạn Đới của mình có thật yêu mình không". Sẵn trốn, Ngựa xin phép "tán" rộng một chút cho vui : Ngày trước, thường có cái lối yêu tha thiết mà chẳng làm gì cả như Lan và Ngọc trong "Hồn Bướm Mơ Tiên", như Dũng và Loan trong "Đôi Bạn", "Đoạn Tuyệt". Ngay cả những trường hợp yêu vì một thể xác đẹp như Hiền và Vội cũng vẫn không làm gì cả. Còn bây giờ, bây giờ thì các nhân vật lắm khi "làm đủ mọi chuyện" rồi mới tự hỏi : Ta đã yêu chãng !

Sau hết, Ngựa bàn với Trường rằng trong khi chưa phục hồi lại niềm vui sống như xưa, Trường hãy tìm vui nơi Hướng-đạo,với các Xóm Làng Trường-niên trong vùng, đọc báo Liên-lạc, vì dù sao, những anh em đó không nở lừa dối Trường, bởi vì chúng ta còn một tấm lòng. Mong nhận những bài viết khác của Trường, với những lời vui hơn, có niềm tin hơn, cần nhất là ở tấm lòng, như Cụ Nguyễn-Du đã dạy :

" *Chữ Tâm kia mới bằng ba chữ Tài* " kia mà !

✉ Cu Trùm họ Phạm ở Xóm Meo-Bàn

Lật lại Thiệp Mừng năm ngoái gởi cho Liên-lạc, có câu : "*H.Đ Trường niên đã thành hình. Bài viết và hình ảnh sẽ gởi qua Trường. Chúng em quá bận rộn cho Trại, cho Tết nên bỏ bê nhiều việc khác. Mong Trường cứ đá mạnh cho vài phát*" . Nay nhân ngày cuối năm, lật sổ kiểm lại những lời hứa, bây giờ tính sao đây hè ! Hay là vẫn nụ cười cố hữu, dơ hai hàm răng đều với bộ râu kẽm để mà ... trừ nợ !

Chắc "đằng ấy" nghĩ thầm trong bụng : Ông Ngựa này sao mà nhớ dai thế ! hãy quên bớ đi, kéo giảm thọ, để người khác được nhờ !

Lửa và Tro Tàn

*Cô TT đã nhận được Liên-Lạc "Mùa Thu 97" số 24.
Thành thực cảm ơn Liên-Lạc đã thường xuyên 4 mùa gửi đi
Lượn, Hò, Thơ, Đông.
Cô rất đồng ý với 4 điểm của Mũ-Thư, Cô với tuân
hành thực hiện yêu cầu của Niêm, phác họa câu nói phát biểu
của một vài vị Huynh Trưởng HĐVN:
"Chúng ta chỉ nên giữ LỬA, mà nên gạt bỏ Tro-Tàn"
Thân ái bắt tay tại
Nguyễn-đức-Linh
(Cò thẳng-thần)*

Điểm đáng mừng là hiện nay Phong trào HĐVN đang phục hồi và phát triển không ngừng tại những nơi nào (hải ngoại) có nhiều người VN sinh sống, tổ chức sinh hoạt cho con em người Việt.

Phát triển theo chiều hướng "Hiện-đại", HĐVN hy vọng sớm theo kịp trào lưu thế giới, vì thế đã có vài vị đưa ra ý kiến:

**"Chúng ta chỉ nên GIỮ LỬA,
mà nên, nên GẠT BỎ TRO-TÀN"**

Ý kiến này làm cho chúng ta phải suy tư làm sao cho hợp tình hợp cảnh!

Trong giai đoạn hiện tại, hoàn cảnh HĐVN bị chi phối

- Tại nước nhà, HĐVN không được phép hoạt động,
- Tại hải ngoại, HĐ Thế giới đã hết thừa nhận HĐVN sau 30-4-75.

Tuy vậy, HĐVN vẫn qui tụ vươn lên, phục hồi tại khắp nơi trên thế-giới. HĐVN đã qui tụ, hợp quần, đã tổ chức, thực hiện đúng đắn phương pháp Hướng-đạo do BP sáng lập, tranh thủ được cảm tình của HĐTG, họ đã công nhận sự kiên trì với sức sống mãnh liệt đầy nghị-lực của những con người HĐVN.

Tuy gặp nhiều khó khăn, HĐVN đều gắng sức vượt qua, nhưng vẫn còn vướng mắc: "Làm sao giữ được Truyền-thống vốn có của HĐVN trong cuộc sống mới, cuộc sống hội nhập Quốc-gia mình đang sinh sống, nghĩa là sẽ phải chấp nhận phần nào, từ bỏ những gì mình đã có. HĐVN gia nhập các hội Hướng-đạo địa phương (Quê hương mới) Việc làm tuy đơn giản nhưng cảm thấy nhức nhối khi nghĩ tới nguồn gốc của Phong trào HĐVN, nay vì hoàn cảnh bất khả kháng đành chấp nhận sự đổi thay vị thế, đương nhiên phải đổi tư cách ăn mặc, cờ sí, cấp hiệu, đẳng cấp v.v...

Khi phải va chạm với hiện thực, con người HĐVN đã bị phai mờ chỉ còn trên danh nghĩa 4 chữ HĐVN để phù hợp với cuộc sống mới tại các nơi mình sinh sống,

Hội-đồng Trung-Ướng HĐVN đã khuyến khích các đơn vị HĐVN gia nhập các hội Hướng-đạo địa phương. Để tránh sự vướng mắc làm cho nhiều người phải suy nghĩ, có lẽ ý-kiến:

"Chúng ta chỉ nên giữ LỬA, mà nên gạt bỏ Tro-Tàn" đã được nhiều Trưởng nhắc tới như một lời nhắn nhủ:

**"Chúng ta hãy quên đi những gì đã có,
chỉ nên giữ lại những gì còn lại trong tâm tay"**

Đúng là chủ-nghĩa hiện thực, trong giai đoạn hiện tại HĐVN hải ngoại đang gặp cảnh dở trắng, dở đen, nếu giữ lấy quá khứ nguồn gốc của HĐVN (Nghị-thức, tổ chức, y-phục, tài liệu, tiếng Việt, v.v...) thật khó mà thực hiện. Nếu đổi mới hội nhập với các hội HĐ địa phương thì quá dễ dàng, nhưng dần dà sẽ phai nhạt không còn phù hợp với nguồn gốc VN nữa vì sinh hoạt hàng ngày HĐS Việt phải mặc y phục mới, nói tiếng địa phương thành thạo và quên dần tiếng Việt, tổ chức và được huấn luyện theo địa phương, may ra còn vớt vát ít nhiều về hoạt động văn-hóa truyền thống Dân-tộc VN trong các dịp lễ hội mà thôi.

Thành thực mà nhận định, con người của HĐVN đã thoát hải một cách đương nhiên. Tuy vậy:

"Uống nước nhớ nguồn, con người có tông, có rễ"

Nhiều Trưởng vẫn nghĩ tới những gì tốt đẹp của HĐVN đã có từ xưa tới nay, nhớ tới và muốn bảo tồn nguồn gốc, Dân-tộc, tránh cảnh ngơ ngác của "kẻ mất gốc", đứng trước mọi sự chẳng đặng đừng, cố gắng tranh thủ được tý nào hay nấy: **"Ta về ta tắm ao ta Dù trong dù đục, ao nhà vẫn hơn!..."**

Các Trưởng luôn luôn khuyến khích các em chỉ nói tiếng Việt khi hội họp, sinh hoạt HĐ, thực hiện sách báo Việt-ngữ, kể chuyện lịch sử VN, ca tụng và hãnh diện các vị anh hùng VN v.v.. tránh việc cố sùỵ các em viết báo bằng tiếng địa phương, luôn luôn sử dụng thành thạo tiếng Việt và tự hào mình là người VN tự do. Dù ở bất cứ giai đoạn nào của lịch sử Hướng-Đạo VN, chúng ta cũng không thể coi những gì đã có trong quá khứ như đồng tro tàn cần phải gạt bỏ, mà chỉ nên xóa bỏ những gì có thể làm cho biến thể HĐVN.

Chúng ta có thể tiến, thẳng tiến nếu biết "Ôn cố tri tân". Nhớ lại quá khứ để thẳng tiến việc mới. Chứ không nên gạt bỏ, như vậy phí quá. Cũng không có ai lại cứ bám lấy quá khứ để có thể thẳng tiến. Nhưng cũng không có ai gạt bỏ quá khứ hoặc không có cái cũ để có thể tiến tới ngày mai tốt đẹp được. Có mới nới cũ!..

Đây là giai đoạn hy hữu của HĐVN, đặc biệt tại hải ngoại. Hy vọng một ngày đẹp trời nào đó, HĐVN được phục hồi tại chính quốc, ngày đó 4 chữ HĐVN mới được chọn vẹn đầy đủ ý nghĩa.

HĐVN phải có tâm hồn Việt Nam và phải là người Việt thực sự VN./

ĐÁM CƯỚI TẠI LÀNG CÂY PHONG

Ngày Chủ nhật 24-8-1997, gần 200 người đã đến Làng Cây Phong (Cách Montréal 2 giờ xe hơi) để chung vui với Anh Chị Đỗ-Quý-Toàn nhân dịp lễ vu-quy của Trưởng nữ Bằng-Lăng (Trưởng của Liên-Đoàn Montréal), đẹp duyên với Patrick Frize .

Nghi lễ khởi sự lúc 10g15 và kết thúc lúc 12 g.

Cuộc vui diễn ra ngoài trời, có lời chúc mừng hai Họ, có hai Vị Cao-niên dẫn đường, cô Dâu, chú Rể và hầu hết mọi người đến chung vui. Thiên Hành 20 phút quanh ngọn đồi nhỏ. Sau đó, mọi người vào Thiên-Đường dự phần Nghi-lễ chính thức .

Chương-trình thì dài lắm, chúng tôi ghi lại hai đặc-điểm như sau :

1. Cô Dâu mặc y-trang Hoàng-hậu, Chú Rể mặc áo dài xanh chữ Thọ và khăn đóng xanh lễ trước Bàn Thờ Bụt và Tổ-Tiên. Sau khi người Chủ lễ đọc xong mỗi điều phát nguyện, Cô dâu và Chú Rể quỳ xuống làm lễ vái lẫn nhau (xin xem hình).

Và đây là năm điều phát nguyện :

Điều phát nguyện thứ Nhất : Chúng con nguyện sống đời sống hằng ngày sao cho xứng đáng với đạo đức của Tổ-Tiên và nòi giống chúng con.

Điều phát nguyện thứ hai : Chúng con nguyện sống đời sống hằng ngày cho xứng đáng với kỳ-vọng mà Tổ tiên và giống nòi đặt nơi mỗi chúng con.

Điều phát nguyện thứ ba : Chúng con nguyện nương vào nhau, xây dựng cho nhau bằng Tình Thương, sự tin cậy, sự hiểu biết và lòng kiên nhẫn.

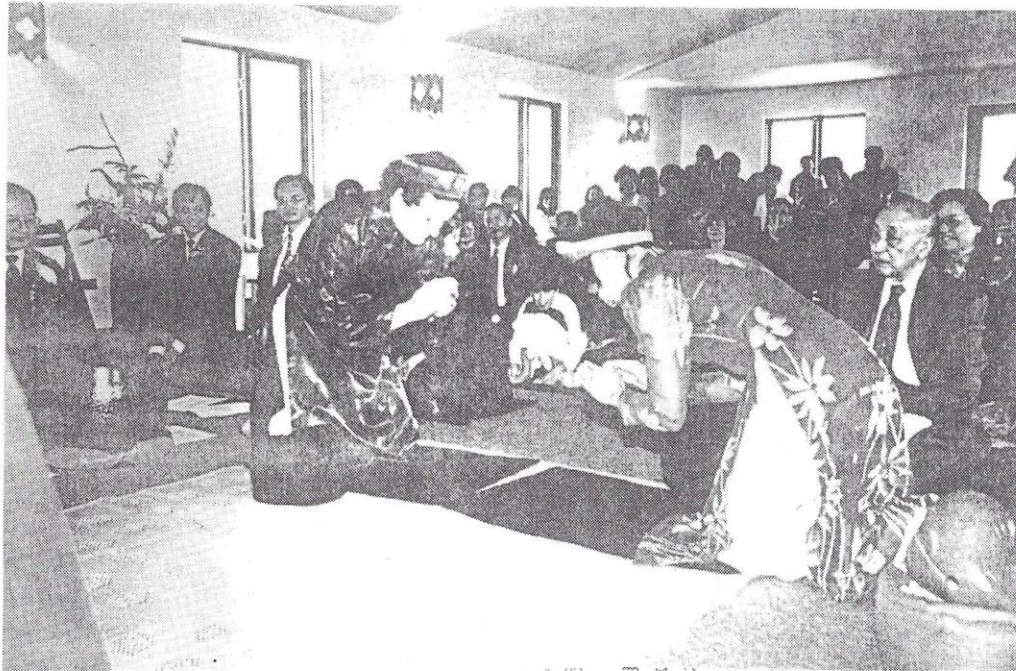
Điều phát nguyện thứ tư : Chúng con nguyện thường tự nhắc nhở rằng sự trách móc, sự hờn giận và lý luận chỉ làm hao tổn hoà-khí và không giải quyết được gì. Chúng con biết chỉ có sự hiểu biết và lòng tin cậy mới bồi đắp được Hạnh-phúc và sự An-lạc.

Điều phát nguyện thứ năm : Chúng con nguyện trong đời sống hằng ngày dồn hết tâm lực và phương tiện để xây dựng cho thế hệ con cháu của chúng con trong tương-lai.

2. Sau khi hành lễ xong và trước khi nhập tiệc chay (rất ngon và nóng) trong lều vải lớn, Cô Dâu và Chú Rể ra bên ngoài, cạnh Thiên Đường, mỗi người một cây xéng "Trồng Cây Kỷ-niệm" trước sự hoan nghênh của những người tham dự (xin xem hình)

Vì Anh Chị Toàn và Bằng Lăng là những Trưởng H.Đ. Liên-đoàn Montréal, nên khá nhiều tân khách là Hương-đạo. Chúng tôi nhận thấy hai vị Cao-niên dẫn đầu cuộc Thiên-hành là Anh Chị Phạm-hữu-Vĩnh (Xóm Trưởng-niên Montréal), Vị Chủ Lễ là Trưởng Nguyễn-Tấn-Hồng (Trưởng Xóm), có Anh Chị Nguyễn-trọng-Phu đến từ Toronto, anh chị Nguyễn-văn-Sơn, anh chị Nguyễn-đức-Thanh, Vợ chồng Ngựa C.K. và có một số Trưởng ở xa cũng đến dự . Thấp thoáng và lảng vảng giúp trật tự và tiếp tân là các Tráng-sinh đồng phục đến lo việc cho Trưởng của các em (Tr. Bằng-Lăng). Thời tiết hôm ấy nắng rất đẹp, một rừng người đầy màu sắc vui cười giữa chốn rừng cây xanh bát ngát, ai cũng vui, và vui nhất là Cô Dâu Chú Rể.

Liên-Lạc xin ghi lại đây với lời chúc Bằng-Lăng và Patrick "giữ chặt mỗi giây" như lời phát-nguyện trước bàn thờ Bụt, trước di-ảnh Tiên-nhân và trước tân-khách chứng kiến .

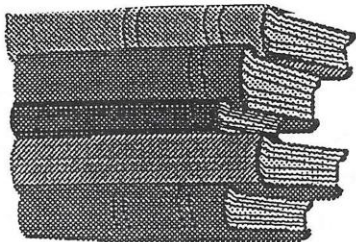
Trước Bàn Thờ Bụt, trước di-ảnh Tổ-tiên, trước sự chứng-kiến của hai Họ và Thân-hữu, Cô Dâu và Chú Rể trong y-phục cổ truyền, quỳ xuống, vái lạy một lần, sau khi Trương Hồng đọc xong một lời phát-nguyện và dứt tiếng chuông (Tr, Trịnh-đình-Tấn dịch ra tiếng Pháp) .

Trước khi nhập tiệc chay trong lều vải rộng lớn, Cô Dâu và Chú Rể mỗi người một cái xẻng, đào đất vun cao "Cây Hạnh-Phúc" trước sự vui cười tán thưởng của những người tham dự và mong rằng đôi trẻ sẽ Hạnh-phúc lâu dài với thời-gian như cây đã trồng, đã sống, lớn mạnh và trường tồn như cây lớn trong rừng. Lần này, cô dâu mặc áo tứ thân, tóc bung ra xơ xác để cố vun thật cao Cây Hạnh-Phúc .

SÁCH BÁO

NHẬN ĐƯỢC

1. BACH-MÃ số 18.

Phát-hành tháng 9 năm 1997, Địa-chỉ :
10542 Greta Circle, Cypress, CA. 90630.

Tin-tức Huấn-luyện và diễn-đàn Tráng-sinh
do Trương Tôn-Thất-Hy cùng một số
Trưởng "gạo cội" phụ-trách.

Tờ báo in trên giấy hồng gồm 24 trang,
với rất nhiều bài vở có giá trị.

2. Nhịp Cầu số 31 & 32

Nội-san H.Đ. do Liên-đoàn Thăng-Long
ấn-hành (mỗi 4 tháng một lần).

Địa-chỉ liên-lạc : Liên-Đoàn Thăng-Long
8732 Badger Dr., Alexandria, VA. 22309.

Tờ báo in trên bìa cứng, láng, màu xanh
rất trang nhã, vì là kỷ-niệm Thiếu-đoàn
Phù-Đổng tròn 10 tuổi nên nội-dung rất
phong-phú, nhiều hình ảnh ghi lại những
sinh-hoạt của Liên-đoàn, lại có thêm ảnh
màu công Trại TT3 ở San Mateo, California.
Đặc-biệt là trình bày và đánh máy rất
chuyên-nghiệp, dày 60 trang (không có
quảng-cáo). Chì thật !

3. Bách-Hợp Số Đặc-biệt

Phát-hành nhân dịp Trại Hạp Bạn Cát Vàng
do Hương-đạo Trưởng-niên Làng Bách-
Hợp Bắc California thực-hiện.

Đọc Bản Tin mới thấy công-trình của các
"Trưởng Cụ" Vùng Bắc Ca-li tham-dự Trại
Cát Vàng, trong đó có cả Cụ Mai Tiên-Chỉ.

Bản nhạc Hương-Đạo Trưởng-niên của Tr.
Nguyễn-Đình-Tuấn đang nhờ Col. Thiết
dượt thử. Đọc bản tin, nhớ hình ảnh Cụ
Trại-Trưởng : Cụ này trên tuổi về hưu tên
thật là Nguyễn-đình-Tuấn, chạy long tóc
gây, bỏ cả vợ con ăn cơm tối một mình,
thức suốt mấy đêm, tốn tiền ra chợ Fry
thỉnh ngay về một cái máy scanner để làm
báo... báo hại tốn mất 159 tiền đô tươi
chưa có thuế để làm tờ báo quý vị đang
cầm trên tay. Thế có giỏi không chứ ?
(trích một đoạn trong bản tin) .

4. Bản Tin Hương-Đạo VN

Số 7 do Hội-đồng Trung-Ướng HĐVN
phát-hành trong tháng 9 năm 1997.

Địa-chỉ liên-lạc: 4 Clos Berbard Palissy
78280 Guyancourt, FRANCE.

Bản tin hàng tháng với nhiều tin tức
Hương-đạo Thế-giới cũng như tin các
đơn-vị HĐVN khắp nơi.

Với phương-tiện hạn-chế, với nhân-sự
hiếm hoi, Ban Thường-vụ HĐTÚ đã làm
một công-việc rất đáng khâm phục, với
sự tiếp tay nhiều người trong việc phổ
biến Bản tin, nhất là Tr. Nguyễn-Tấn-Đệ ở
Hoa-kỳ.

5. Bản Tin THẮNG-TIẾN VI

Số 4, Tháng 8 1997, do Ban Tổ-chức Trại TT6 thực-hiện. Địa-chỉ phát-hành : 301 Buttry Rd, Gaithersburg, Maryland 20877, USA. Gồm đầy đủ tin HỌp BẠN TT6 sắp tới, từ buổi Ra Mắt, cho đến những chuẩn-bị cần thiết cho Trại HỌp BẠN HDVN vào mùa Hè năm 1998, làm sao cho tất cả Trưởng và HDS tham dự Trại ghi nhớ mãi sau khi giả từ đất Trại. Đây là công-trình đã rút tỉa từ 5 cuộc HỌp BẠN HDVN trước đây. Ai không đi sẽ vô cùng hối tiếc !

6. Tuổi Ngọc .Số 1

do Kha-Đoàn Lê-Lợi, thuộc Liên-Đoàn H.Đ. Montréal thực-hiện. Bìa màu tím, dày 67 trang . Tạo được 7 trang quảng cáo để thực-hiện Tuổi Ngọc này, kể cũng giỏi. Thành thật khen Kha-Đoàn, nhất là những người thực-hiện. Ráng kéo dài để anh chị em đọc cho vui, kéo Liên-đoàn từ lâu nay không thực-hiện được số báo nào cả. Hoan hô Kha-Đoàn Lê-Lợi .

7. Nguồn Thật. Số 1 (May 97 và số 2 (August 1997). Bản tin do Tráng-đoàn Trần-văn-Khắc - Victoria thực hiện, phát-hành mỗi hai tháng.

Nội dung gồm nhiều bài vở, tin tức, kể chuyện về sinh hoạt Hướng-đạo, cả tiếng Việt lẫn tiếng Anh. Hình ảnh đẹp và rõ ràng. Xin chân thành giới thiệu với các nơi, nhất là các Tráng đoàn.

Địa-chỉ liên-lạc : T.Đ Trần-Văn-Khắc
15 Davey Court
Springvale, VIC. 3121, Australia.

8. VÙNG HỒNG. Số 13. Bộ Hai.

Mối dây liên kết tình huynh đệ Hướng-đạo Trưởng niên Washington - Oregon. Trình bày rất đẹp, đánh máy rất "chỉnh". Một tờ báo chính danh là Hướng-đạo, nhắc lại nguyên tắc các ngành của Phong trào, có nêu hướng đi của Tráng-đoàn, trình bày Lịch-sử HD Thế-giới và HD Việt-nam, những tin tức và hình ảnh sinh hoạt khắp nơi. Tất cả đều do hai H.Đ. Cụ Thất tuần thực hiện. Xin gởi nón chào bái phục.

9. Đặc-San Bạch-Đằng.

Số 5, Tháng 9, 1997.

Do L.Đ Hướng-đạo Bạch-Đằng Arizona thực-hiện (Post & Trợp 103 - Grand Canyon Council - BSA).

Bìa màu, láng, trang nhã. Có những bài viết về kỷ-niệm Hướng-đạo, có cả thơ và hình ảnh sinh hoạt LD Arizona.

10. Phong-trào HDVN.

Một Giai-phẩm tuyệt vời khả dày (đến nỗi không thể ghi được số trang), do Tr. Sóc lý-luận sâu-tầm để làm quà tặng ra mắt nhân buổi họp đầu tiên của Xóm Hướng-đạo Trưởng-niên Oakland vào tháng 9 năm 1997.

Giai-phẩm trình bày đẹp gồm một số lớn tài-liệu H.Đ., một số cây viết H.Đ. đã viết những bài ghi lại các kỷ niệm, các hình ảnh HD xưa và nay. Tr. Trần-Anh-Tuấn (tác giả) là một nhà sưu-tập bưu-hoa nên dù chỉ thực hiện 30 bản mà thôi, nhưng trang đầu đã có 4 con tem màu (nguyên bản), kỷ niệm Trại HỌp BẠN TRẮNG BOM (Biên-hoà). Ngựa C.K. cũng có nhận được một

bản, xin chân thành cảm ơn Cục Súc Lý-luận. Nếu sau này tiếp tục sưu tầm tập 2, xin cho Ngựa biết để gửi những ảnh (nguyên bản) có được thay vì chụp lại, nên không được rõ lắm.

Báo Liên-Lạc số 24 Bị trả lui, vì

1. Tr. Phạm-Văn-Triệu
1840 - 6th. Ave.
7 OAKLAND, CA. 94606, USA.

2. Tr. Nguyễn-Thị-Huệ
3911 S. Pearl St. APT. 21
SEATTLE, WA 98118, USA.

Các Hị này thay địa chỉ không cho Liên-lạc được biết trước, anh em chúng tôi đành chịu hậu. Những ai biết các Trưởng này ở mô, xin cho hay để được gửi tiếp Liên-lạc cho trọn tình chung thủy, Chúng tôi xin cảm ơn.

Liên-Lạc

ĐÍNH CHÍNH

Trong Liên-Lạc số 24, phát hành tháng 9/1997, ở trang 24 có sự ghi nhầm Đức Ông Đinh-Đồng-Cương, chứ không phải Đức Giám-Mục Đinh-Đồng-Cương.

Vậy Liên-Lạc xin chịu lỗi với Đức Ông và Gia-đình Họ Đinh cũng như các độc-giả.

Liên-Lạc

TIN BUỒN

Được tin muộn con trai Trưởng Trưởng-Dư-A (*) là cháu Steven Trưởng, 20 tuổi, tử nạn lú-thông ngày 11-8-1997 tại Virginia (Hoa-kỳ) Phong-trào Hướng-Đạo Trưởng-niên và Ban Phụ-trách Liên-lạc xin thành-thật chia buồn cùng Tr. Trưởng Dư-A và tang-quyến.

(*) Tr. Trưởng Dư-A là Liên-Đoàn-Trưởng Liên-Đoàn Thăng-Long ở Virginia, Hoa-kỳ.

NHỚ QUÊ

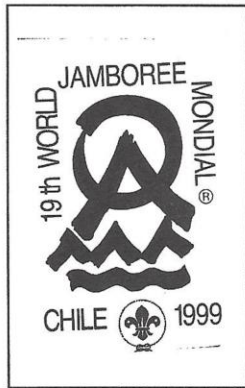
Tam-Anh

Xuân đến, Xuân đi, Xuân lại về
Đất người trú tạm nhớ thương quê
Viễn xứ bầy chim bay tứ tán
Lâu vong bạn hữu lạc tứ bề
Non nước quê hương đang biến chuyển
Chúa Xuân đầu thầu nổi è chề
Việt-nam kiếp trước gây hung nghiệp
Quả gặt ngày nay phải thảm thê !

Họp Bạn Hướng-đạo Thế giới kỳ 19

Trần-hân-Thao

Bốn năm một lần, Phong-trào Hướng-đạo Thế giới lại tổ chức cho anh chị em Hướng-đạo của các Quốc gia trên thế giới, tuổi từ 14 đến 18 một kỳ Họp Bạn để siết chặt tình huynh-đệ thêm khấn khít.

Cuộc Họp mặt vừa qua đã được tổ chức tại Dronten (Pays-Bas) vào mùa Hè năm 1995, và lần tới, kỳ thứ 19 sẽ ở CHILI - Nam Mỹ từ tháng 12/1998 đến tháng 1/1999 tại Santiago, Chili. Thời gian ấy ở đây lại là mùa Hè rất nóng, nhưng có gió rùng thổi mạnh làm sức nóng dịu đi nhiều.

Đề tài cuộc Họp Bạn là "THANH-NIÊN CÙNG NHAU XÂY DỰNG HÒA-BÌNH" cho trùng hợp với lòng mong mỏi của Huân-tước Baden Powell, người sáng lập Phong trào.

Sau những kỳ Họp bạn ở Âu-châu, Bắc-Mỹ, Á-châu, Úc-châu, may đến Nam Mỹ. Hướng-đạo Chili mời các anh chị em Hướng-đạo các Quốc gia tham-gia đông đảo để cùng nhau tỏ bày sự mong mỏi viễn tượng Hoà-Bình đang mở rộng hy vọng vào thế-kỷ sắp tới.

Lịch-sử Chili kể lại rằng : Thiên Chúa, sau khi đã tạo thiên lập địa xong thế giới và muôn vật, Ngài mới thở ra một hơi dài dễ chịu, nhưng khi quay lưng lại, Ngài lại còn thấy nhiều cảnh tượng như sa-mạc, núi rừng, sông ngòi, bể cả v.v... không biết vút vào đâu cho hết. Nhưng chỉ một thoáng qua, Ngài lại mỉm cười, xắn tay áo làm việc lại. Ngài xếp đặt mọi thứ vào thành một khu và không quên thêm ít nhiều súc vật và cây cối

nữa cho thêm sầm uất. Xong, Ngài thổi sinh-khí vào khung cảnh mới, thì lập tức mọi sinh-vật hoạt động tung bừng : Cây cối, gió reo, loài vật chạy nhảy, chim muông trên cành vỗ cánh ca hát líu lo. Ngài mới đặt khu tân lập này vào một góc cuối thế giới : Đó là Chili vậy.

Cái tên Chili này là do dân-tộc Incas truyền lại cho người Tây-ban-nha, do chữ Que-Chua mà ra, có nghĩa là "Khu hết đất" (Là où finit la terre).

Từ Pérou đến Cap Horne kéo dài hơn 4.700 cs. Chili thật là một nước dài nhất thế-giới, nhưng cũng là nước có bề ngang hẹp nhất thế-giới (khoảng 190 cs mà thôi).

Hiện nay dân số Chili là 14.000.000 người, trong đó, một nửa phần trung-du lại nói tiếng Tây-ban-nha.

Cộng Huyền-tử (sưu tầm)

SỔ VÀNG

1. Tr. Ngô-Kim-Lân 20 Gia-kim
2. T.H. Tôn-Thất-Thận 20 -
3. Tr. Tô-Minh-Các 50 -
4. T.H. Nguyễn-Văn-Tuân . . . 30 -
5. T.H. Nguyễn-Nhân 20 -
6. Tr. Nguyễn-Hùng-Phong . . 30 Mỹ-kim
7. Tr. Võ-Trọng-Di 100 -
8. Tr. Hồ-Vương Vũ 30 -
9. Tr. Nguyễn-Đức-Linh 20 -
10. Tr. Trương-văn-Nguyên . . 20 -
11. Tr. Nguyễn-Khắc-Tiếp . . . 25 -
12. Tr. Võ-Quang-Vinh 25 -
13. Tr. Trần-Anh-Tuấn 100 -
14. Chi-nhánh Anh-quốc 30 Anh-kim
15. Tr. Hoàn-Hội 30 Úc-kim

(Thủ-quỹ kết toán sổ THU ngày 22 -11-1997)

*Liên-Lạc xin chân thành cảm ơn tất cả những
Trưởng, Thân-hữu (độc-giả) đã, đang và sẽ góp sức giữ
vững Bản Tin chung của chúng ta.*

NHẮN TIN

1. Độc-giả nào thay đổi địa-chỉ, xin cho Liên-lạc biết trước, để gửi theo địa-chỉ mới, kẻo báo gửi đi mà bị phát-hoàn thì uổng công và phí tiền vô cùng.
2. Tr. Trương-văn-Thanh : không ghi vào đây, theo như lời Anh dặn trong thư.
3. Nhà Thơ Tuấn-Việt : Lần này phải đem "Bùa Chú" của Đàn Anh ra trấn áp vậy " Hy vọng sẽ có kết quả nhiều.

Liên-Lạc

BƠM XĂNG cho Liên-Lạc

Thưa quý vị độc giả
Của Liên-lạc tập-san
Đã nghe tiếng thở than
Của toàn Ban biên-tập,
Mục-tiêu được đề-cập
là vấn nạn "*đầu tiên*"
Bất suy nghĩ liên miên
Tiền đâu cho báo sống ?

Ban Biên tập trông ngóng
Quý độc giả gần xa
Xin mở rộng tay ra
Góp phần nuôi Liên-lạc

Bình điện nếu không "sạc"
Xăng nhớt nếu không bơm
Xe hết chạy phom phom,
Liên-lạc cũng như thế
Nếu hết tiền thì sẽ
Như xe hơi hết xăng !

Mong quý vị thân bằng
Bơm xăng nuôi Liên-lạc.

Một Độc Thiệt

Tình Ca THĂNG-TIẾN

Hát cho Trại Thăng-Tiến 6 và + ...

Nhạc: TT, Lời: Minh Kim

Vui...

Ta từng phút giây hằng ước mở vượt đường xa Thăng Tiến...
Nay tròn ước mở cùng nắm tay ngôi vòm quanh lửa cháy,

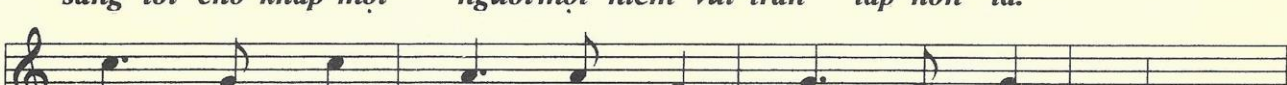
tôi vùng đất yêu, để' ngây ngất theo điệu nhạc sum vầy. Bên
sáng từng trái tim, từng ánh mắt trong cuộc đời Bách Hợp, trao

nhau ta xây đời đẹp tựa như trăng sáng chiếu. Chiếu
nhau bao ân tình tuyệt đẹp như trăng sáng chiếu. Chiếu

sáng tôi cho khắp phương trời một niềm vui rộn rã ngàn nơi.
sáng tôi cho khắp mọi người một niềm vui tràn lấp hồn ta.

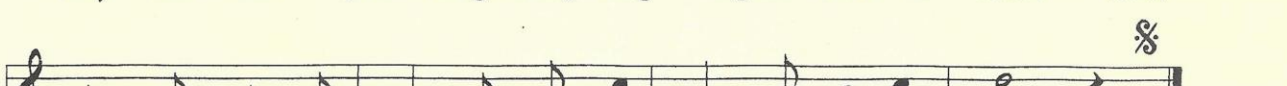
Với nguồn sông vui dâng tràn lên từng tâm hồn.

Tình ta đang vượt qua núi sông, qua thời gian.

Một thứ tình yêu sáng trong lòng người thân ái nhân hòa,

đang nở rộ nơi đây, cờ Hoa phất bay ngày vui Thăng Tiến.

Fine